

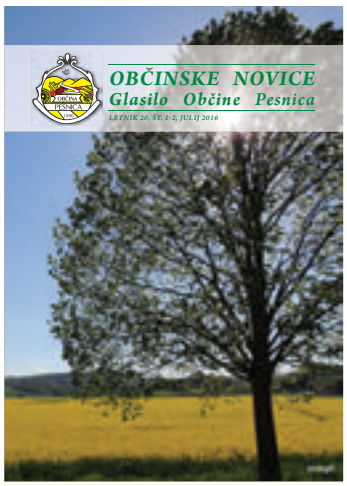
OBČINSKE NOVICE

Glasilo Občine Pesnica

LETNIK 20, ŠT. 1-2, JULIJ 2016

zmag©

ŽUPANOV UVODNIK
3 ŽIVAHEN UTRIP, KI JE ODVISEN OD LJUDI ...
5 DVAJSETI PRAZNIK OBČINE PESNICA
NAŠE PRAZNOVANJE
6 PODELILI PRIZNANJA OBČINE PESNICA
INVESTICIJE
9 ZBIRNI CENTER PESNICA
DOBRO JE VEDETI
10 SVEŽ PODJETNIŠKI VETER IZ ŠTAJERSKEGA TEHNOLOŠKEGA PARKA
11 20 LET CENTRA ZA PREPREČEVANJE ODVISNOSTI
12 POLETNA ZAŠČITA PLODOVK NA PROSTEM IN V RASTLINJAKU
14 DOMAČI KROMPIR BREZ AGROKEMIKALIJ IN UMETNIH GNOJIL
15 TELOH
16 VELIKONOČNICA ALI VELIKI KOSMATINEC
16 PRVA ODVETNIŠKA PISARNA V OBČINI PESNICA
17 OSTI JAREJ
18 V DOBRENJU OSTAJAMO AKTIVNI
19 ANSAMBEL ZADETEK – ABSOLUTNI ZMAGOVALEC 25. FESTIVALA NARODNO-ZABAVNE GLASBE VURBERK 2016
19 NOVA PRIDOBITEV OBČINE PESNICA
20 PROJEKT PREVZELI SMO MUZEJ IN ODPRTJE RAZSTAVE PODOBE NAŠEGA KRAJA – PESNICA SKOZI ČAS
MLADI PIŠEJO
21 TKANJE VEZI PRIJATELJSTVA MED OŠ PESNICA IN OŠ JOVANA POPOVIĆA
21 OBRAZ EVROPE
22 MEDNARODNI DAN SPOMINA NA ŽRTVE HOLOKAVSTA V OŠ PESNICA
23 NOČ BRANJA V OŠ JAKOBSKI DOL
24 NADARJENI UČENCI OŠ JAKOBSKI DOL OBISKALI SOBO POBEGA (ESCAPE ROOM) IN SINAGOGO
24 OD NARAVE K NARAVI
25 KULTURNI UTRIP OŠ PESNICA
26 KAKO PRAZNUJEMO ROJSTNE DNEVE V VRTCU JAKOBSKI DOL
26 LIKOVNA KOLONIJA PESNICA 2015
27 MLADI VRTNARJI IN RAZISKOVALCI
27 KROŽEK RDEČEGA KRIŽA NA OŠ PESNICA
28 Z GUSARJI POMLADI NAPROTI
28 VRTEC V NARAVI
29 PROJEKT ZGODBOŽERČKI
29 ŠOLA V NARAVI 3. RAZREDA OŠ JAKOBSKI DOL
30 SKRIVNI DNEVNIK MALČKA IZ JARENINE
31 DOBRODELNI TEK LIONS KLUBA
31 OŠ JAKOBSKI DOL – ZMAGOVALKA PREDTEKMOVANJA OTROŠKE VARNOSTNE OLIMPIJADE
32 PALČKI IZ VRTCA JAKOBSKI DOL NA SPREHODU
32 OD IDEJE DO IZDELKA
32 EVROPSKI SKYPE PROJEKT NA OŠ JARENINA
33 BOGATO KULTURNO DOGAJANJE
KULTURA
34 S PESMIJO V SRCU
35 ORGLE ZA NASLEDNJIH 100 LET
36 OBMOČNA REVIJA OTROŠKIH IN MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV 2016
36 NIČ NI ČRNO-BELO – RAZSTAVA JOŽI KERENC
36 SLOVO
37 KOŠTRUNČEK PIKO – LITERARNI PRVENEC ANITE KIRBIŠ
38 V JAKOBU SO PREPEVALE DRUŽINE
38 70 LET KUD-a KAJUH JARENINA IN 30 LET MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA
39 SPOMIN SE UPIRA POZABI
40 ŽIVI PRIČEVALEC GROZOT V TABORIŠČU
41 HUDIČEVO MASLO
42 V NEMČIJI OPRAVIČILO PO 72-IH LETIH, PRI NAS PA ZANIKANJE IN IZENAČEVANJE KRIVDE
43 PESNICA IN ŽELEZNA CESTA – 170 LET OD PRVEGA VLAKA
43 POZDRAV STAREJŠIM OBČANOM JARENINE
44 KLIC DAVNINE
45 V DU PERNICA SMO PRAZNOVALI
IZ NAŠIH DRUŠTEV
46 TURISTIČNO-VINOGRADNIŠKO DRUŠTVO JAKOB
46 40-LETNICA DRUŠTVA UPOKOJENCEV JARENINA
47 DRUŽENJE HRANE IN VINA V JAKOBSKEM DOLU
48 O DELU ŠTUDIJSKEGA KROŽKA »SPRETNI PRSTI PODEŽELJA«
48 OTROCI
49 VSI SMO ODGOVORNI ZA NARAVO
50 BINKOŠTNI SEJEM
50 ZAHVALA ZASEBNI REŠEVALNI SLUŽBI REŠILKO
50 SKUPAJ NAM JE USPELO
51 SKUPNOST SREČANJE
IZ NAŠIH DRUŠTEV
52 AKTIVNOSTI DU PESNICA
52 PONOVNO SMO SEDLI V ŠOLSKE KLOPI
53 OD VIŠNJE V KOZARCU DO VIŠNJEVEGA LIKERJA
54 NOGOMET V PESNICI
ŠPORT
55 PRIŽIG ŽAROMETOV NA NOGOMETNEM IGRIŠČU V JAKOBSKEM DOLU
55 ŠPORTNI DAN – DAN DRUŽENJA IN GIBANJA VSEH GENERACIJ
VESELI DOGODKI

NOVICE OBČINE PESNICA

IZDAJA: Občina Pesnica

UREDNIŠKI ODBOR: dr. Marjan Toš, Peter Kranvogel, Zdravko Eder, mag.Klavdija Samogy Simonič, dr.Boštjan Harl.

ODGOVORNI UREDNIK: dr. Marjan Toš

LEKTORICA: Barbara Gajšek

FOTOGRAFIJE: Dušan Janežič, Monika Buser, Hannes Kügerl, Anita Kirbiš, Zmago Kokol, arhivi društev in arhiv Občine Pesnica

TISK: Dravski tisk Maribor

NAKLADA: 2.500 izvodov

SEDEŽ UREDNIŠTVA: Pesnica pri Mariboru 39 a
2211 Pesnica pri Mariboru, tel.: 654 23 09, telefaks: 654 23 19
e-pošta: *obcina.pesnica@pesnica.si*

Javno glasilo NOVICE OBČINE PESNICA je vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 821 (odločba št.: 006-61/2004-4 z dne 16. 4. 2004). Glasilo izhaja v slovenskem jeziku v nakladi 2.500 izvodov in ga prejemajo brezplačno vsa gospodinjstva v občini Pesnica. Rokopisov in fotografij ne vračamo.
Vse pravice pridržane, objavljanje posameznih delov ali celote ni dovoljeno brez pisnega soglasja izdajatelja.

ŽIVAHEN UTRIP, KI JE ODVISEN OD LJUDI ...

Venčeslav Seneković, župan

Naša mlada država je pred nekaj dnevi dopolnila četrt stoletja. V tem relativno kratkem obdobju smo Slovenci doživeli že marsikaj. Že takoj na začetku smo bili ob procesu osamosvajanja Slovenije postavljeni pred težke ovire, ki pa smo jih uspešno premostili predvsem na osnovi narodne enotnosti in neizmernega poguma posameznikov.

Želja takratnega slovenskega političnega vrha je bila miroljubna odcepitev od Jugoslavije, ki pa pričakovano ni naletela na pozitiven odziv v Beogradu. Kljub jasno izraženemu mnenju velike večine Slovencev na plebiscitu decembra leta 1990 in kljub aktu Združenih narodov, ki podeljuje narodom pravico do samoodločbe, pot do lastne države ni bila lahka. Po plebiscitu so se napetosti le še stopnjevale in že Pekrski dogodki maja 1991 so nakazali, da Beograd Slovencem ne bo olajšal poti do samostojne države. In ko je na temelju plebiscitarne podpore slovenskega naroda Skupščina Republike Slovenije 25. junija 1991 formalno razglasila samostojno in neodvisno državo Slovenijo, je Beograd interveniral na podlagi zakona o zavarovanju državnih meja SFRJ ter s tem aktiviral čete JLA. Cilj jugoslovanske armade je bil preprečiti stik Slovenije s tujino, zato so želeli zavzeti mejne prehode, letališče in glavne telekomunikacijske oddajnike. Vendar je jugoslovanska armada naletela na oborožen odpor Teritorialne obrambe in policije, napredovanje pa so jim onemogočile tudi številne cestne barikade. Tudi v Pesnici je bila postavljena ena izmed tovrstnih barikad, ki je za en dan uspela zaustaviti napredovanje jugoslovanske armade proti mejnemu prehodu Šentilj.V času osamosvajanja države so bili vojni napetosti izpostavljeni tudi prebivalci takrat še skupne Občine Pesnica. Na območju, ki sta ga v preteklosti zaznamovala že škof Slomšek in general Maister, so hitro stekle temeljite priprave na neposredni boj. Enote teritorialne obrambe in policije so se začele premikati po zastavljenih načrtih, postavljale so se tudi cestne barikade. Tako so civilni tovornjaki na pesniškem mostu zadržali napredovanje tankovskega konvoja jugoslovanske armade za en dan. Prav tako so barikade jemale bojno moč vojaškemu konvoju, kar je nedvomno odločilno pripomoglo k neuspešnemu prevzemu mejnega prehoda Šentilj s strani jugoslovanske armade. Zato ni naključje, da je Občina Pesnica za svoj občinski praznik izbrala prav 26. junij.

Slovenska osamosvojitev je postopoma dobila vse več mednarodne podpore. Naposled je bila Slovenija maja 1992 sprejeta še v Združene narode kot polnopravna članica, s čimer se je uspešno zaključila formalna pot slovenske osamosvojitve. Naša pot pa se z osamosvojitvijo države ni končala, ampak se je šele zares začela. V nadaljnji kratki zgodovini naše države velja izpostaviti nekatere mejnike, kot so vstop države v Evropsko unijo, vstop v zvezo NATO, sprejem skupne evropske valute evro in s tem vstop v Ekonomsko in monetarno unijo, sprejem Slovenije v Organizacijo za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) in predsedovanje Svetu Evropske unije v prvi polovici leta 2008.Ob osamosvojitvi in v letih za tem je bila večkrat izrečena priljubljena misel, da lahko postanemo druga Švica, vendar nam žal trenutni življenjski standard in trenutna gospodarska situacija tega nikakor ne potrjujeta. Razloge za to lahko poiščemo na različnih koncih. Pomembno pa je izpostaviti, da so bile sanje o drugi Švici zgolj iluzija v času velikih pričakovanj. Slovenija mora namreč sama poiskati pravo pot. Res je, da se lahko zgleduje po dobrih tujih praksah, vendar se mora znati osredotočiti predvsem na lastne potrebe in izpostaviti svoje prednosti. Slovenci premoremo mnogo pregovorno nemške delavnosti, pa tudi mnogo inovativnosti in odprtega duha. Naša majhna dežela prav tako ponuja prečudovito naravo, ki jo dodatno bogati raznolika kulturna dediščina. Zato menim, da je po 25 letih čas, da ponovno združimo moči in začnemo stremeti k skupnim ciljem ter tako omogočimo večjo blaginjo za nas in za naše zanamce.

Ima pa tudi naša občina dolgo tradicijo.Področje naše občine je bilo skozi zgodovino prisotno v različnih oblikah organiziranosti lokalne skupnosti. Po razpadu velike občine Maribor v začetku osemdesetih let prejšnjega stoletja je področje današnje občine prešlo pod okrilje novonastale Občine Maribor-Pesnica, ki je zajemala območja sedanjih občin Kungota, Šentilj in Pesnica. Ponovno je prišlo do reorganizacije leta 1990, ko je kljub težnjam po ponovni vzpostavitvi velike občine Maribor zmagala razumna odločitev, da je taka oblika organiziranosti lokalne skupnosti preveč obsežna, da bi lahko sledila potrebam prebivalstva, kar je omogočilo nastanek samostojnih občin Pesnica in Ruše.Z osamosvojitvijo Slovenije je država začela reformirati državno ureditev ter jo poskušala postopoma približati evropskim standardom. Sprememb je bila tako deležna tudi lokalna samouprava. Na osnovi reforme iz leta 1994 so se konstituirale občine Kungota, Šentilj in Pesnica, ki so vse do danes ostale v dobrih odnosih ter si tako še naprej prizadevajo za uspešen razvoj zgodovinsko in politično pomembnega območja med Mariborom in sosednjo Avstrijo.

V 20 letih lokalne samouprave lahko brez slabe vesti povemo, da je bilo veliko narejenega. Izboljšala in razširila se je mreža celotne komunalne infrastrukture, uredila so se krajevna središča in občinsko središče, znatno so se izboljšali pogoji za nemoteno delovanje vseh štirih vrtcev in vseh treh osnovnih šol. Posodobile in dogradile so se športno-rekreacijske površine, izboljšali so se pogoji za delovanje društev, veliko pa je bilo narejenega tudi na področju spodbujanja podjetništva in kmetijstva. Žal pa moram ob tem poudariti, da se razmere za poslovanje občin iz leta v leto slabšajo. Na eni strani se občinam krči obseg financiranja, na drugi

strani pa se povečujejo obveznosti, ki so določene z zakonom, kar je vidno predvsem na področju socialnih izdatkov.

V Občini Pesnica uspešno zasledujemo naše cilje s pomočjo konstruktivnega Občinskega sveta in podžupanov, ki ob strokovnem in vestnem delu občinske uprave skrbijo za kvalitetno in učinkovito izvedbo vseh investicijskih projektov ter vseh drugih rednih občinskih nalog. Tudi nadzorni odbor občine se kot samostojni organ aktivno vključuje v naše delo in v okviru svojih pristojnosti dodatno pripeva k uspešni izvedbi skupnih projektov. Program razvoja občine pomembno sooblikujejo tudi sveti krajevnih skupnosti na čelu z njihovimi predsedniki.Utrip življenja v občini je v veliki meri odvisen predvsem od zanosa ljudi. Zato se vnovič zahvaljujem vsem aktivnim občankam in občanom, ki z izvajanjem različnih programov skrbite za pestro družabno življenje in urejen videz naše občine. Različna združenja in društva občanom zagotavljajo možnost kvalitetnega preživljanja prostega časa, ob tem pa tisti najboljši na različnih tekmovanjih beležijo odlične rezultate. Omeniti velja še aktivno vlogo naših župnij in vseh treh gospodov župnikov, ki se vsak na svoj način trudijo prispevati k boljši podobi Občine Pesnica.Tudi letos smo našim zaslužnim občanom podelili občinska priznanja, dva zlata grba Občine Pesnica ter naziv častnega občana Občine Pesnica. Vsem nagrajencem iskreno čestitam in se jim ob tej priložnosti posebej zahvaljujem za njihov dolgoletni prispevek k razvoju krajev in k prepoznavnosti občine. Ob tem pa ne smemo pozabiti na naše uspešne občane, ki so se že dokazali v Sloveniji in po svetu ter nas iz dneva v dan razveseljujejo na različnih področjih.

Iskrene čestitke ob minulem dnevu državnosti in ob občinskem prazniku. Vsem občankam in občanom želim prijetne poletne mesece.

Podpis pogodbe za sanacijo plazu na JP 810871 Breg-Šomat, izvajalec HS Nizke gradnje, d.o.o., iz Maribora

Obisk Vlade RS v Občini Pesnica, minister za javno upravo, Boris Koprivnikar

Obisk Vlade RS v Občini Pesnica, ministrica za okolje in prostor, Irena Majcen

Vljudnostni obisk župana občine Podčetrtek Petra Misja

Obisk Vlade RS v Občini Pesnica, minister za infrastrukturo, dr. Peter Gašparšič

DVAJSETI PRAZNIK OBČINE PESNICA

M.T.

Mogočno je zadonela Zdravljica v izvedbi Male pihalne godbe Neuvirtovi Štajerci pod vodstvom **Maksa Vajngerla** v dvorani doma kulture v Pesnici. Slednja je bila skoraj pretesna za vse, ki so se prišli poklonit letošnjemu občinskemu prazniku. Poleg množice občank in občanov je bilo tudi veliko gostov, med njimi poslanca DZ RS **Vesna Vervega** in **Marijan Pojbič**, župani sosednjih občin, občinski svetniki in svetnice, člani krajevnih svetov, ravnatelji OŠ, župniki vseh treh župnij, predstavnik PP Šentilj, oba podžupana Občine Pesnica **Roman Richter** in **Drago Matjašič**, člani NO Občine Pesnica, zdravnica dr. Mojca Rebolj Zadravec, predstavniki veteranskih organizacij in mnogi drugi. Častna občanka **Ančka Šumenjak** se proslave ni mogla udeležiti; svojo odsotnost je opravičila in pisno vsem občankam in občanom zaželela prijetno praznovanje. Vzdušje je bilo izjemno praznično, celo jubilejno, saj je bil letos že dvajseti praznik Občine. Z njim so hkrati počastili tudi 25. dan državnosti in se spomnili dogodkov iz časa slovenskega osamosvajanja in vojne za Slovenijo. V njej so ljudje iz vseh krajev zdajšnje pesniške občine sodelovali v različnih oblikah odpora.

Skrbno pripravljeno slovesnost je všečno vodila radijska napovedovalka **Darinka Čobec**. Za iztočnico je uporabila Cankarja in dejala, da *»besede, kot so hrepenenje, prijateljstvo, solidarnost, spoštovanje v našem jeziku zvenijo prav posebej mehko in bogato. Slovenska beseda je, kot je zapisal Cankar, beseda praznika, petja in vriskanja; zaradi nje smo obstali kot narod in zato imamo kaj praznovati. Vaša občina praznuje – dopolnila je 20 let – ko bi lahko to merili s človeškim življenjem, bi dejali, da so najbolj vihrava leta že za njo in da postaja zrelejša in modrejša. Toda tako kot človek pri svojem odraščanju potrebuje nekoga, da mu je v oporo in pomoč, tako ste tudi občani v teh dveh desetletjih pokazali to, kar v resnici šteje – pogum, solidarnost, prijateljstvo, sodelovanje in še kakšno vrednoto. Zaradi tega so zrasle nove šole, vrtci, poslovne stavbe, zaradi tega so urejeni domovi društev in so asfaltirane poti, ki vodijo po krajih občine in izven nje. Svoje dosežke znate najbolj ceniti sami, saj vam lajšajo življenje in so dobra naložba naslednjim rodovom. V teh dneh se, spoštovani, spominjamo tudi dogodkov pred 25-timi leti, ko se je v Sloveniji zgodilo ljudstvo, ti dogodki pa so imeli tudi velik simbolni pomen. Lahko smo ponosni na vse, kar nas je takrat družilo, še posebej na tiste, ki so bili v prelomnih trenutkih pripravljeni tudi za ceno svojega življenja braniti komaj rojeno državo. To so bila dejanja, ki si zaslužijo naše najgloblje spoštovanje in zahvalo. Tudi kraj Pesnica, vaše občinsko središče in širše območje, je ta čas še posebej zaznamoval. Toda danes je čas veselja in zadovoljstva nad doseženim«*, je med drugim povedala Darinka Čobec.

Slavnostni nagovor je imel župan **Venčeslav Senekovič**. Osvetlil je dogodke izpred 25-ih let, izpostavil hotenja ljudi po samostojni demokratični državi, se dotaknil vloge škofa Slomška in generala Maistra ter poudaril, da pot do slovenske samostojnosti ni bila lahka. Kolesja zgodovine pa se le ni dalo zaustaviti, vrtelo se je naprej, proti samostojnosti in neodvisnosti Slovenije. Tudi pot do mednarodnega priznanja Slovenije ni bila lahka, a uspeli smo in bili maja 1992 sprejeti v OZN. Potem smo doživeli še nekaj velikih projektov, postali smo člani EU, prevzeli smo skupno valuto, predsedovali EU in še marsikaj pomembnega se je zgodilo. Nismo pa postali »druga Švica«, kot so mnogi napovedovali, te naše sanje so bile iluzija v času velikih pričakovanj. A lahko dosežemo več, kot kaže današnji čas, v katerem nam manjka enotnosti in složnosti, je menil župan Senekovič. Naša država mora izkoristiti vse danosti. Da bomo dosegli več in bomo vsi skupaj živeli bolje, pa je treba povezati in združiti vse moči in ustvarjalne sile za naše skupno dobro, je sklenil Venčeslav Senekovič.

V kulturnem programu je zapel Svečinski nonet pod umetniškim vodstvom **Janeza Volka**, nato pa so podelili letošnja občinska priznanja. Zlata grba sta prejela **TD Pernica** in **Zdravko Eder**, najvišje občinsko priznanje, naziv častnega občana Občine Pesnica pa je prejel **Zoran Lešnik**. Zaradi bolezni se žal slovesnosti ni mogel udeležiti, se je pa zahvalil vsem, ki so prepoznali njegovo delo v preteklosti kot vredno, da prejme ta častni naziv. V imenu nagrajencev se je zahvalil Zdravko Eder, ki je posebej izpostavil vlogo častnega občana Zorana Lešnika v društveni dejavnosti, pri nastajanju in vodenju Občine Pesnica in pri kasnejšem vključevanju v številne dejavnosti. Vedno je delal za ljudi in njihovo dobro.

Slovesnost so sklenili z lepo mislijo, »da se nam nekatere stvari in dogodki zdijo sami po sebi umevni, morda v dosežkih in prizadevanjih posameznikov in skupin ne vidimo več velike zgodbe, ampak kaj pa pravzaprav je velika zgodba? Ali ni njen začetek ponavadi čisto običajen, neznaten, skromen? Iz takšnih drobnih kamenčkov se začnejo rojevati velike stvari in če pri tem sodelujemo, se nas tudi bolj dotaknejo. Pišite vsak zase in skupaj nove, uspešne zgodbe, katerih skupna nit bodo besede, ki v slovenščini tako lepo zvenijo: hrepenenje, prijateljstvo, solidarnost, spoštovanje.«

PODELILI PRIZNANJA OBČINE PESNICA

M.B.

Vsako leto se ob občinskem prazniku podeljujejo tudi občinska priznanja posameznikom, društvom ali drugim organizacijam, ki so s svojim delovanjem kakorkoli prispevali k ugledu občine in delovali v dobrobit nje in njenih občanov.

ŽUPANOVO PRIZNANJE JE PREJELA:

1. **MILKA ŠRUMPF** – za dolgoletno delo ter velik prispevek pri razvoju Društva upokojencev Jarenina

Gospa Milka že 10 let opravlja funkcijo tajnice Društva upokojencev Jarenina.

Pri njenem delu je v ospredju vedno skrb za dobrobit in ugled društva. Vestno in dosledno vodi evidence društva, skrbi za pripravo gradiv in obveščenosti članstva. Izjemno povezovalno deluje tudi v drugih društvih v kraju.

Njeno delo, ideje in zagnanost so velik prispevek k delovanju in ugledu društva in kraja Jarenina.

Za aktivnosti in vestno delo si gospa Milka Šrumf zasluži županovo priznanje, kot priznanje za preteklo delo in spodbudo za delo in ustvarjalnost v prihodnje.

OBČINSKA PRIZNANJA SO PREJELI :

1. **KONJENIŠKI KLUB ZLATA HORDA** – ob 20. obletnici delovanja

Konjeniški klub Zlata Horda deluje na področjih športa, kulture in iger. Pred 20-imi leti se je sestalo 14 članov in ustanovilo klub. Že v začetnem letu delovanja so pripravili prvo tekmo v preskakovanju ovir, v zimskem času pa organizirali prvi blagoslov konj v Pernici, ki je danes že tradicionalni. Konjeniški klub Zlata horda sodeluje z vsemi društvi v kraju ob praznikih in na prireditvah. Skozi vsa leta delovanja je postal poznan tudi drugod, saj ga vabijo tudi v ostale kraje v občini. Ob vsaki peti obletnici delovanja konjeniški klub priredi večje srečanje in prikaz starih običajev. V zadnjih letih pa sodeluje tudi pri prikazu oranja s starodobnimi traktorji in pri razstavi starodobnih vozil.

V vseh teh letih je klub pridobil številna priznanja in vrsto pokalov.

Za 20 let aktivnega delovanja si Konjeniški klub Zlata Horda zasluži priznanje Občine Pesnica.

2. **SABRINA HUDALES** – za dolgoletno uspešno in predano delovanje na področju kulture v občini Pesnica

Sabrina pušča neizbrisno sled v kulturnem utripu Jakobskega Dola zadnjih 30 let. V kulturnem društvu Peter Golob Jakobski Dol je idejna vodja mnogih projektov, organizatorka kulturnih prireditev in z veseljem poprime za prav vsako delo. Z bogatimi izkušnjami vodi mlade v svet kulture ter jih – z njej značilno blagostjo – usmerja in vzpodbuja. Trudi se ohranjati kulturno dediščino Jakoba ter je odprta za nove zamisli.

S svojim znanjem in organizacijskimi sposobnostmi pogosto priskoči na pomoč tudi drugim društvom, ki niso neposredno povezana s kulturo.

Sabrina je tudi ustanovna članica, blagajničarka in tajnica Kulturnega društva »Ml Jakob«. Od leta 2010 pa se intenzivno posveča še folklorni dejavnosti, saj od prvega dne pleše v folklorni skupini Turističnega in vinogradniškega društva Jakob.

Kot vodja območne izpostave Pesnica, Javnega sklada za kulturne dejavnosti Republike Slovenije, ter blagajničarka Zveze kulturnih društev občin Kungota, Pesnica in Šentilj oblikuje kulturno življenje v Občini Pesnica ter izven njenih meja, pri čemer ji je vedno vodilo zadovoljstvo občinstva ter strmenje k dostojnemu nivoju kulturnih dogodkov.

V zahvalo si zasluži PRIZNANJE OBČINE PESNICA.

3. **MARIJA TIŠLER** – za dolgoletno aktivno sodelovanje v Krajevni organizaciji Rdečega križa Pesnica

Gospa Tišler se je v organizacijo Rdečega križa Pesnica vključila leta 1986 kot članica Upravnega odbora, v vlogi aktivistke na terenu. Kot aktivistka si s prostovoljnim delom in z delitvijo prehranskih paketov še posebej prizadeva reševati stisko ljudi ogrožene populacije v Krajevni skupnosti Pesnica. Skozi vse leto na domu obiskuje najstarejše krajane ob njihovih rojstnih dnevih ter jih razveseljuje s skromnimi darili KO RK Pesnica. Med njimi je še posebej ponosna na najstarejšo krajanko KS Pesnica, gospo Julijano Recek, ki je letos praznovala 102. rojstni dan.

Dolga leta je bila tudi krvodajalka, kri je darovala kar 30-krat.

Gospa Marija s svojim aktivnim delovanjem in prostovoljstvom veliko pripomore k zadovoljstvu starejših občanov, zato menimo, da si zasluži priznanje Občine Pesnica.

4. **MIRKO LORBER** – za dolgoletno uspešno vodenje Kulturno umetniškega društva Kajuh Jarenina

Gospod Mirko Lorber je že skoraj 10 let predsednik Kulturno-umetniškega društva Kajuh Jarenina, dolga leta pa tudi pevec Mešanega pevskega zbora KUD Kajuh Jarenina in Vokalne skupine Mavrica. Tudi zaradi njegovih organizacijskih sposobnosti ter spoštljivega odnosa do društva in njegovih članov, je kulturno društvo pod njegovim vodstvo znova zaživelo. Pohvalno je tudi njegovo sodelovanje z vsemi društvi v kraju. Je organizator mnogih likovnih razstav in kulturnih prireditev.

Gospod Mirko je človek velikega srca in zanosa. S svojim znanjem in izkušnjami pomaga pri organizaciji dogodkov v kraju. Je zelo požrtvovalen, prisoten je na vsaki krajevni prireditvi.

S svojim delom je prispeval k razvoju kraja in zato si zasluži PRIZNANJE OBČINE PESNICA kot zahvalo za preteklo in kot spodbudo za nadaljnje delo.

ZLATI GRB SO PREJELI:

1. **TURISTIČNO DRUŠTVO PERNICA** – ob 20-ti obletnici delovanja

Društvo že od svojega začetka skrbi za turistično prepoznavnost kraja, dvig turistične kulture ter za druženje ljudi v kraju in širše. Vsa leta svojega delovanja sodeluje na prireditvah v kraju, občini in tudi izven občinskih meja.

V teh dvajsetih letih je društvo stkalo pristne odnose s krajani, z društvi v kraju, z župnijo in občino. Tako skoraj ne mine prireditev v kraju ali občini, kjer društvo ne bi sodelovalo oziroma poskrbelo za dobrote, ki jih pripravijo marljive roke članic in članov društva.

Za uspešno 20-letno delovanje v kraju, občini in v širšem okolju, za bogat program aktivnosti ter za pomemben prispevek k razvoju turizma in prepoznavnosti kraja Pernica si Turistično društvo Pernica zasluži Zlati grb Občine Pesnica.

2. **ZDRAVKO EDER** – za posebne zasluge in predano delo pri razvoju in ohranjanju ljubiteljske kulture v občini Pesnica

Gospod Zdravko Eder kulturno deluje že več kot 40 let. Začel je že v osnovnošolskih letih – kot pevec –, nadaljeval kot član recitatorske in dramske skupine v KUD-u Marice Kerenčič v Pesnici, pel je tudi v moškem PZ Pesnica, ustanovil Oktet Pesnica, ki mu predseduje še danes.

Z zborom in oktetom je zabeležil preko 500 nastopov, dokazal se je kot organizator večjega števila prireditev v kraju in občini. Na ravni Občine Pesnica je že 20 let svetnik v občinskem svetu, velik zagovornik kulture v občini ter razvoja na vseh področjih. Bil je soustanovitelj in prvi predsednik Zveze kulturnih organizacij Občine Maribor – Pesnica. Bil je predsednik Samoupravne interesne skupnosti za kulturo mariborskih občin, en mandat pa predsednik sveta OI JSKD Pesnica. Pri Turistični zvezi Slovenije beleži mandat člana komisije za kulturo.

Izjemno dragoceno je njegovo več kot 40-letno zbiranje eksponatov in ohranjanje tehnične, žive in premične kulturne dediščine. Na svoji domačiji ima razstavljeno etnološko zbirko, več kot 500 starih kmečkih strojev, orodja in 2500 starih knjig.

Gospoda Edra v življenju žene strast – strast do lepega, lepo povedanega, lepo zapetega, do ohranjanja nekoč živega. In vse to mu daje moč, da toliko let ustvarja in živi za našo bogato kulturno poslanstvo.

Najvišje priznanje Občine Pesnica – ZLATI GRB – naj bo gospodu Zdravku Edru zahvala za uspešno delo.

ČASTNI OBČAN OBČINE PESNICA

ZORAN LEŠNIK – za dolgoletno predano delo v dobro ljudi ter za zasluge pri nastajanju Občine Pesnica

Za dolgoletno predano in nesebično delo v dobro in za ljudi, za razvoj kraja in za uveljavljanje lokalne samouprave, za celovito promocijo občine, krajevnih skupnosti in življenja ljudi na slovenskogoriškem podeželju, za dolgoletno sooblikovanje medijske podobe slovenskega kmetijstva, slovenskega podeželja in še posebej Slovenskih goric, za vsestransko angažiranje in delo v mnogih društvih, pa tudi za razvijanje humanih in prijateljskih medsebojnih odnosov med ljudmi v kraju in v Občini Pesnica.

Njegovo delovanje je bilo vedno zelo strpno, razumevajoče in v izrazito dobro najširših množic, v katerih je našel ustvarjalne sogovornike in dejavne sooblikovalce podobe naših krajev in občine kot celote. Pri njenem nastajanju in izgrajevanju je tudi sam aktivno sodeloval. Verjel je v neizmerno moč ljudskega izročila, v bogastvo kulturne in občečloveške dediščine in gradil trdne vezi med vsemi ljudmi dobre volje doma in v sosedstvu.

Gospod Zoran Lešnik je častni občan Občine Pesnica

ZBIRNI CENTER PESNICA

Karmen Kotnik

Občina Pesnica je v marcu 2016 uspešno zaključila z investicijo izgradnje Zbirnega centra Pesnica, ki ga je 2. 4. 2016 predala v uporabo vsem občankam in občanom Občine Pesnica. Uradno odprtje je bilo v petek, 1. 4. 2016, ob 13. uri, Zbirni center Pesnica je odprla ministrica za okolje in prostor, ga. Irena Majcen.

Projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja je Občina Pesnica naročila v letu 2013, projekt je izdelalo podjetje Arhiplan, d. o. o. Po prejetem investicijskem programu je Občina Pesnica takoj začela s postopkom pridobitve gradbenega dovoljenja, ki ga je Upravna enota Pesnica izdala februarja 2014.

Občinska uprava Občine Pesnica je uspešno izpeljala javni razpis za izgradnjo objekta Zbirni center Pesnica, razpis je bil z izbiro izvajalca, podjetja VOC, d. d., iz Celja zaključen v mesecu februarju 2015. Izvajalec je začel z deli junija 2015 in jih zaključil februarja 2016. 16. 3. 2016 je bilo s strani Upravne enote Pesnica izdano uporabno dovoljenje.

Končna vrednost projekta izgradnje Zbirnega centra Pesnica je 296.663,68 EUR, od tega projekti in nadzor 27.962,47 EUR in sama izvedba 268.701,22 EUR. Sredstva je v celoti zagotovila Občina Pesnica iz občinskega proračuna.

Zbirni center je na Pesniškem Dvoru, odprt je 2-krat tedensko.

ODPIRALNI ČAS

dan	zimski	poletni
	obratovalni čas	obratovalni čas
torek	12.00 – 16.00	12.00 – 18.00
sobota	9.00 – 16.00	9.00 – 18.00

Dostopen je za vse občanke in občane Občine Pesnica, z njim upravlja Snaga Maribor.

Občinska uprava Občine Pesnica naproša vse občanke in občane Občine Pesnica, da smeti in odpadke, ki spadajo v zbirni center, tja tudi odpeljejo in da jih ne odlagajo pri pokopališčih in ob cestah.

Odprtje Zbirnega centra Pesnica

SVEŽ PODJETNIŠKI VETER IZ ŠTAJERSKEGA TEHNOLOŠKEGA PARKA

Tanja Senekovič

Iz Štajerskega tehnološkega parka se oglašamo s svežimi novicami o našem podjetniškem dogajanju. Tekom lanskega leta smo pod naše okrilje sprejeli kar nekaj novih članov, to pomlad pa so se vrste podjetnikov v ŠTP ponovno okrepile, zato vam želimo nekoliko podrobneje predstaviti pestro skupino podjetij, ki trenutno poslujejo na naši lokaciji v Pesnici.

Najnovejši član, ki se nam je pridružil, je podjetje **EMSISO, d. o. o.** V podjetju so svojo poslovno pot začeli leta 2005 kot inkubirano podjetje v ŠTP. Podjetje EMSISO, ki razvija visokotehnološke rešitve na področju vgrajenih sistemov ("embedded systems") in elektronike, je takoj po zagonu dejavnosti rastlo hitro in tako ga je pot iz Pesnice peljala na novo lokacijo v Mariboru, kjer so delovali do letošnje pomladi. Ob nenehni rasti dejavnosti se je podjetje soočilo s povečanimi potrebami po razvojni infrastrukturi in ustreznem podpornem okolju in se v letošnjem letu tako ponovno obrnilo na Štajerski tehnološki park, kjer trenutno predstavlja enega izmed največjih najemnikov. V podjetju trenutno dela 18 ljudi. S stališča lastniške strukture je EMSISO, d. o. o., v lasti štirih ustanoviteljev in strateškega partnerja iz tujine, SVI Austria GmbH. Podjetje izvaja razvoj produktov in storitev na ključ – od specifikacij do prototipov elektronskih naprav. S svojim znanjem in izkušnjami ponuja razvojne storitve: od definiranja specifikacij za določeno elektronsko napravo do njene implementacije in prenosa v serijsko proizvodnjo.

Vizija podjetja EMSISO je s pomočjo strateških partnerjev v EU utrditi svojo vlogo na področju razvoja vgrajenih (embedded) sistemov in elektronskih naprav v EU. Z novimi projekti na področju razvoja emDrive krmilnikov in s strateškimi pogodbami s partnerji iz Slovenije in v EU pričakujejo, da bo podjetje v naslednjih letih še povečalo število zaposlenih, ki bodo kot do zdaj v posameznih delovnih skupinah pokrivali posamezna področja oz. faze razvoja elektronskih vezij (izdelava tiskanih vezij, podpora serijski proizvodnji, "hi-tech" razvoj in načrtovanje elektronskih naprav, marketing, proizvodnja lastnih produktov). Podjetje ima reference pri partnerjih, kot so: Pipistrel, d. o. o., Geze GmbH, Piezocryst GmbH, Elrad International, d. o. o., Quadrofoil, d. o. o., Rimac Automobili, d. o. o., Mares Spa.

S podjetjem EMSISO tesno sodeluje še en član Štajerskega tehnološkega parka, podjetje **EXOR EVS, d. o. o.** EXOR EVS deluje na področju sistemske integracije in e-mobilnosti. Podjetje je del skupine EXOR, ki je uveljavljena na področju industrije, energetike, prometa in avtomatizacije zgradb ter ima že nekaj sto uspešno dokončanih projektov na svetovnem trgu. EXOR EVS ponuja sistemsko integracijo za električna in hibridna vozila, kot so osebna, tovorna, športna in delovna vozila, tricikli, skuterji, električna kolesa – vključno z inženiringom pogonskih sistemov, pomožnih sistemov in uporabniških vmesnikov. Poleg inženiringa izvajajo tudi razvoj komponent po meri, prenos tehnologij in usposabljanje za stranke. Za svoje razvojne aktivnosti so nedavno uspešno pridobili tudi evropska sredstva.

Lansko jesen je član ŠTP postalo tudi podjetje **EPAN, d. o. o.** EPAN se ukvarja s proizvodnjo in prodajo IR panelov lastnih blagovnih znamk ETOP in IRTOP. V celoviti ponudbi ponujajo svetovanje kot predpogoj za pravilen nakup in vgradnjo IR panelov. Bogate izkušnje z različnih področij, večletne izkušnje s področja IR ogrevanja ter lastna proizvodnja so garancija za zadovoljstvo njihovih strank. Slehernega naročila se namreč lotevajo projektno in strokovno.

V prihajajočem obdobju bodo trgu ponudili dodatne inovativne rešitve za ogrevanje odprtih ali polodprtih zunanjih površin ter nekaj novosti na področju IR ogrevanja. Delujejo na področju energetskega svetovanja in sodelujejo tudi z največjimi, kot sta Petrol in Elektro Energija Ljubljana. Podjetje EPAN projektira tudi tovarne za proizvodnjo peletov na ključ. Del njihovega poslanstva je razvijanje novih produktov in nenehno posodabljanje v smeri iskanja varčnih energetskih rešitev.

Med novejše člane Štajerskega tehnološkega parka spada tudi podjetje **VIVIDO ARS, d. o. o., motion graphics studio**. Studio Vivido Ars je butičen studio, ki svojim naročnikom nudi storitve na področju računalniške animirane grafike. Za mnoga ugledna slovenska in tuja podjetja pri njih nastajajo avdio-vizualna dela s področja 2D in 3D računalniške grafike. Med pomembnimi naročniki njihovih storitev so vse večje slovenske marketinške agencije, s katerimi studio sodeluje na področju produkcije avdio-vizualnih materialov.

Letošnja mednarodna strokovna žirija, sestavljena iz marketinških, piarovskih, novinarskih, uredniških in oblikovalskih kompetenc, ki je v okviru letošnjega POMP Foruma podelila nagrade za najboljše domače dosežke na področju vsebinskega marketinga, njihovega odličnega dela

ni spregledala. V kategoriji "najboljši video 2015" je prvo mesto zasedel spletni animiran video "Škoda za 1 %", pod produkcijo katerega se je podpisal studio Vivido Ars.

Podjetje, ki je že uveljavljen član Štajerskega tehnološkega parka, je **TELKOM-OT, d. o. o.** Podjetje je bilo ustanovljeno decembra 2006, njihove osnovne dejavnosti pa so razvoj, proizvodnja, trženje in vzdrževanje orodij za tlačno litje, obrezilnih orodij, orodij za brizganje termoplastov, izdelava kontrolnih in merilnih priprav za preverjanje funkcionalnih karakteristik izdelkov.

Podjetje zaposluje 22 ljudi – njihova izobrazbena struktura sega od poklicne pa do visoke šole. Starostna struktura zaposlenih zagotavlja dinamičen in visoko strokoven razvoj izdelkov, storitev na področju izdelave in obdelave orodij. Zadovoljstvo zaposlenih je ključni dejavnik uspešnih podjetij. Zaposlenim omogočajo možnost stalnega izobraževanja, napredovanja in soustvarjanja uspešnega podjetja, kar jim zagotavlja motiviranost vseh zaposlenih v podjetju.

Proizvodnji prostori podjetja se nahajajo v sklopu Štajerskega tehnološkega parka in poslovne enote v Peklu. Sodobna tehnološka oprema in usposobljeni strokovni kadri zagotavljajo dobro organizirano proizvodnjo, ki je temelj nadaljnjega razvoja družbe. Dolgoročno rast in uspešnost podjetja zagotavljajo z inovativnostjo, trajnostnim razvojem in uravnoteženo investicijsko politiko, kar prinaša rast in povečevanje tržnih deležev, donosnost kapitala in krepitev finančne moči podjetja.

Raznovrstnost podjetniških aktivnosti na lokaciji Štajerskega tehnološkega parka dopolnjuje **Mario Herzog** s svojo rokodelsko delavnico, v kateri izdeluje visokokakovostne čevlje in druge izdelke iz usnja za individualne kupce. Čevlji iz delavnice Herzog so narejeni za vsakega naročnika posebej in so tudi izraz naročnikove osebnosti. So zares prave umetniške mojstrovine in sinteza rokodelskega znanja z uporabo vseh čevljarskih tehnologij. Herzogovi unikatni čevlji so najboljši preplet izkušenj preteklosti in humanih potreb prihodnosti, kar jih v tej rokodelski panogi premoremo na Slovenskem.

V Štajerskem tehnološkem parku smo ponosni na vsa »naša« podjetja, ki na lokaciji v Pesnici trenutno zagotavljajo zaposlitev več kot 50 zaposlenim. Ker pa ŠTP ne deluje le na sedežu v Pesnici, temveč tudi v Mariboru, kjer imamo še dve poslovni enoti, je skupno število podjetij, v njih zaposlenih strokovnjakov ter uspešnih razvojnih projektov še večje. Predstavitvi podjetij na ostalih lokacijah ŠTP bo namenjen eden od naših prihodnjih prispevkov.

20 LET CENTRA ZA PREPREČEVANJE ODVISNOSTI

Strokovne delavke Centra za preprečevanje odvisnosti

NIJZ Nacionalni inštitut za javno zdravje

"Izvedela sva pravzaprav od drugih oseb, čeprav sva občasno imela občutek, da nekaj s sinom ni v redu. Lahko bi si mislila, pa vendarle, tega si nočeš priznati. Vse tiste obljube sina niso nič več veljale. Imela sva občutek, da se nama podirajo tla pod nogami. Bil je čas, da poiščeva strokovno pomoč."

To je samo ena izmed zgodb staršev, ki poiščejo pomoč na Centru za preprečevanje odvisnosti, ki letos praznuje 20-letnico delovanja.

Pot Centra za preprečevanje odvisnosti se je začela septembra 1996. Do leta 2014 je deloval pod okriljem Zavoda za zdravstveno varstvo Maribor, v zadnjih letih pa v okviru Nacionalnega inštituta za javno zdravje. Z letom 2012 ima Center pisarno tudi v Murski Soboti. Program je anonimen in brezplačen.

Center za preprečevanje odvisnosti

Sprejemna pisarna Maribor: Ljubljanska ulica 4, Maribor
Sprejemna pisarna Murska Sobota: Ul. arhitekta Novaka 2B, Murska Sobota
tel. št: (02) 332 72 51, (02) 333 12 56
gsm: 031 744 494
e-mail: info.cpo@nijz.si

Vrata Centra so odprta za vsakogar s težavami z drogo (za tiste, ki po drogi posegajo le občasno, in za tiste, ki so od nje že odvisni), za svojce, partnerje ter druge osebe, ki želijo nekomu pomagati.

Zakaj je potrebno ukrepati čimprej?

Pomembno je, da bližnje osebe pomagate in naredite prvi korak k ozdravitvi, saj so težave, povezane z uživanjem drog, zelo kompleksne:

- uživalci drog zelo težko priznajo svojo težavo;
- uživalci drog prvega koraka ne bodo storili sami, dokler se problemi ne bodo nakopičili do te mere, da bo življenje postalo neznosno;
- krajši kot je čas jemanja drog, večja je verjetnost, da se težave rešijo z manj posledicami.

Program pomaga posameznikom doseči stabilno abstinenco od vseh prepovedanih drog, zaključiti izobraževanje ali pridobiti zaposlitev, vzpostaviti pozitivno družinsko klimo, oblikovati varno socialno mrežo in vzpostaviti kvalitetno preživljanje prostega časa.

Center bo ob praznovanju 20. obletnice delovanja v letošnjem letu pripravil več aktivnosti, ki jih lahko spremljate na internetni strani: *http://www.nijz.si/sl/regije/obmocna-enota-maribor*

POLETNA ZAŠČITA PLODOVK NA PROSTEM IN V RASTLINJAKU

Miša Pušenjak

Paradižnik je v zadnjih letih povsem osvojil srca slovenskih vrtnarjev in vrtičkarjev. Žal je to vrtnina, ki prihaja k nam iz toplih krajev in je uspešna pridelava zagotovljena samo v rastlinjakih. Na prostem ima veliko težav. Ker se je letošnje leto začelo zelo stresno, lahko pri pridelavi paradižnika in tudi ostalih plodovk na prostem pričakujete veliko težav.

Pravilo ledenih mož na prostem še vedno velja

Plodovke so rastline toplega poletja in vlažnih tal, zato se v hladnejših poletjih srečujemo s težavami pri njihovem varstvu. Med plodovkami bomo na prostem imeli najmanj težav pri pridelavi bučke in buče, z našo pomočjo in ročnim odstranjevanjem škodljivcev tudi z jajčevcem, z namakanjem in redno oskrbo pa lahko dosežemo tudi dovolj visok pridelek paprike. Pridelava paradižnika na prostem v celinskem delu Slovenije je dokaj zahtevna in se na prostem pogosto ne izide najbolje. Zato pa je pridelava paradižnika v rastlinjaku pri ustreznem kolobarju in pravilnem gnojenju precej enostavna.

Morda najbolj pomembna napaka nastaja spomladi. Klimatske spremembe očitno prinašajo s seboj tudi zgodnejši začetek pomladi, hkrati pa skoraj vedno ledeni možje oz. sredina pomladi še enkrat prinese vsaj izredno mrzle noči. Tudi letos ni bilo izjeme. Kljub temu se vrtičkarji že od začetka aprila sprašujejo, kdaj posaditi paradižnik in tudi ostale plodovke kar na prosto. Seveda je to odvisno od tega, v katerih krajih živimo: na Primorskem so lahko veliko zgodnejši. Pa vendarle, zavedajte se, da kljub vsem vremenskim spremembam aprila plodovk, tudi paradižnika, na prosto ne sadimo. Razlog je mrzla zemlja, v kateri korenine posajenih rastlin niso sposobne živeti tako, kot bi morale. Pri temperaturah zemlje (ne zraka) pod 15 °C plodovke ne sprejemajo fosforja, ta pa je pomemben za razvoj in rast koreninskega sistema. Za tega moramo poskrbeti pri mladih rastlinah. Če ima rastlina dobre temelje (korenine), bo tudi poleti veliko odpornejša. Dokaz: cepljene sadike. Te niso odporne, saj je cepljenka enako odporna na težave kot normalno vzgojena sadika. Ker pa je podlaga rastlina, ki naredi veliko večji, bolj razvejan koreninski sistem, se sama rastlina poleti dalj čas brani pred boleznimi. Potrebno je tudi vedeti, da temperatura pod 10 °C, ki traja

dalj časa, ne samo ob sončnem vzhodu, uniči cvetove, ki so v rastnem vršičku že, ko vidimo prve prave liste. Zato pogosto prezgodnje sajenje sploh ne pomeni zgodnejšega cvetenja ali pa so prvi plodovi slabi, poškodovani. Če pa so cvetovi že vidni, najpogosteje kar odpadejo. Prav pri jajčevcu in papriki je ta pojav še bolj izrazit, zato ju na prosto nikoli ne sadimo pred 15-im, 20-im majem.

Brez urejenega namakanja je pridelava plodovk velika loterija

Plodovke so sicer res rastline, ki potrebujejo veliko toplote, vendar potrebujejo tudi redno in ustrezno namakanje. Neenakomerna oskrba z vodo je vzrok fizioloških motenj, zelo pogosto prihaja do pomanjkanja kalcija v plodovih. Mnogi menijo, da v tleh, kjer so matične kamnine, sestavljene tudi iz kalcija, ne more priti do pomanjkanja tega elementa. Drugi so mnenja, da zadošča apnenje tal ob pripravi tal. Vendar vse to ne zadošča pri visokih temperaturah (nad 30 °C), ob premočnem gnojenju (tudi z domačimi organskimi gnojili) in pri neenakomerni oskrbi z vodo, ko imajo rastline ob padavinah na razpolago veliko vode, potem pa vmes doživijo sušni stres. Kalcij je zanimivo hranilo, ki se po rastlinah premešča skupaj z vodo. Ko rastline zaradi varčevanja z vodo zmanjšajo pretakanje vode po rastlini, s tem ustavijo tudi dotok kalcija iz tal preko koreninskega sistema. Najprej kalcij zmanjka v plodovih.

Kalcij je izredno pomemben element odpornosti rastlin. Pomanjkanje se v celicah listov rastline pojavi še preden posledice opazimo na plodovih. Tam vidimo večje, temne lise na muhi ali spodnji strani plodov paprike in paradižnika oziroma sušenje konic plodov kumar in buč. Rastlina s pomanjkanjem kalcija je manj zaščitena pred napadi številnih glivic in bakterij. V ekološki pridelavi moramo spodbujati odpornost rastlin in jo pospeševati.

Druga pomembna funkcija namakanja je tudi močan, razvejan in čvrst koreninski sistem, ki se razvija čim bolj v globino. Tako rastline dobijo primerno in ustrezno kombinacijo hranil, s tem pa je njihova naravna odpornost dobro izkoriščena. Odmiranje koreninskih laskov v času nekaj dnevne suše pomeni izgubo energije rastline, zaradi tega pa tudi večjo dovzetnost za bolezni in škodljivce. Sušni pogoji ali sušno-vodni stres pri bučnicah pomeni tudi poslabšanje okusa, pojav grenčine pri kumarah in izmaličene, zvite plodove.

Zato je namakanje zelo pomemben del pridelave plodovk. Namakamo redno v enakomernem ritmu, ki naj ga ne zmoti pričakovanje napovedanih padavin. Samo nekaj ur pomanjkanja vlage lahko povzroči zlom odpornosti in večje težave rastline.

Prekrivanje tal – zastirke

Čeprav na domačih vrtovih umetne mase niso zaželene, je pridelava plodovk na foliji smiselna tudi iz zdravstvenih razlogov. Folija preprečuje izhlapevanje vode in s tem znižuje vlago v zraku, posebej v rastlinjakih. Seveda pa s pomočjo folije najlažje nadzorujemo tudi plevel. Vendar mora biti med folijami dovolj prostora za normalno gibanje in ustrezno spravilo pridelka. Če ob pobiranju pridelka lomimo rastline zaradi preozkega prehoda med vrstami, s tem ustvarjamo ugodnejše pogoje za napade glivičnih, pa tudi bakterijskih obolenj. Poleg folije lahko uporabimo tudi organske zastirke. Te priporočam predvsem na prostem, medtem ko v rastlinjakih, predvsem zaradi zmanjšanja zračne vlage, svetujem uporabo ustreznih folij. Organske zastirke so slama, seno, listje, praprot in vse ostalo, kar lahko naberemo, nakosimo v naravi.

V zadnjih letih smo opazili tudi prednost uporabe zastirk iz ovčje volne (dlake) ali uporabo agrofilca. V prvi vrsti je odličen izolator, ki spomladi ohranja zemljo toplo, poleti pa predvsem hladno in vlažno. Preprečuje rast plevela in do neke mere celo odganja škodljivce – tudi polže. Sprejema veliko količino vode in jo potem počasi oddaja koreninam rastlin v dnevih brez padavin. Po zaključeni sezoni pa jo preprosto predelamo v tla in služi še kot naravno gnojilo, rahlja pa tudi tla.

Proti glivičnim obolenjem se varujemo predvsem s preventivo

Če spomladi postavimo dobre temelje, izberemo ustrezne sorte, poskrbimo, da se koreninski sistem dobro razvije, potem se lahko tudi v hladnem, vlažnem poletju pogovarjamo o tem, kako pomagati paradižniku pri rasti. Rastlinam tekom rastne dobe krepimo imunski sistem z uporabo pripravkov iz izvlečkov različnih alg, lahko pa si sami pripravimo pripravke iz kopriv, preslice, ognjiča ali regratovih cvetov.

Redno skrbimo za zračnost v nasadih. Paradižniku redno odstranjujemo zalistnike, ki naj bodo ob tem čim manjši. Ko se plodovi rožnato obarvajo, odstranimo vse liste, razen tistega tik pod plodovi. Tako bo nasad primerno osvetljen in zračen. Liste in zalistnike odstranjujemo vedno v suhem in vročem delu dnevu. Rastline ne smejo biti omočene.

Kumare gojimo na mrežasti opori, prav tako pa jih vsaj do višine enega metra obtrgamo – gojimo jih samo na enem steblu. Šele potem pustimo, da se razrastejo. S tem jim prihranimo veliko energije. Zelo pomembno je zračenje rastlinjakov, posebej v spomladanskem in kasneje jesenskem času. Eden izmed tujih strokovnjakov je nekoč dejal, da je dober ventilator najboljši fungicid. Zračenje v rastlinjakih je poleti pomembno tudi zato, ker temperature nad 30 °C v času cvetenja zmanjšujejo oplodnjo razhudnikov, povzročijo pa lahko celo odsotnost ženskih cvetov pri bučnicah. Posledica so nepravilni, deformirani, lahko pa tudi manjši plodovi ali celo odsotnost plodov pri razhudnikih oziroma manjši pridelek bučnic.

Potrebno je poznati pogoje, ki pospešujejo pojav bolezni. Večina pripravkov namreč deluje samo, ko pride do okužbe, ne pa več, ko se bolezen že razširi. Žal pa jo mi opazimo šele takrat. Nevarne so temperature med 20 in 30 °C ali listi, omočeni nekaj ur. V tem primeru uporabljamo naravne pripravke vsaj tedensko, če ne še pogosteje. Smiselno je predlagane pripravke uporabljati v rednem razmaku 14 dni, saj jih večina deluje kot pomoč imunskemu sistemu rastlin.

Torej, najprej nasvet za vse tiste, ki ne boste sami delali pripravkov. Med kupljene pripravke, ki dvigujejo odpornost rastlin, spadajo česnov in timijanov izvleček, presličin pripravek, v času padavin pa tudi bakrena listna gnojila. Zaščitni plašč na listih naredi tudi sojin lecitin. Doma pa lahko naredite pripravek iz sode bikarbone, pomaga tudi redno škropljenje z razredčenim mlekom ali sirotko, kamilični, timijanov, rmanov čaj, pripravek iz njivske preslice, listov in cvetov bezga, listov in delov

čebulnic (čebule, česna, drobnjaka, pora), samo izjemoma pa uporabite žajbljev čaj. Je namreč premočan in ob pretirani uporabi lahko uniči tudi koristne mikroorganizme v tleh.

Pomembno je, da pripravkov ne uporabljamo, ko sije sonce, saj jih le-to hitro razgradi. Vedno škropimo zvečer, tudi temperature ob uporabi ne smejo presegati 30 °C, spomladi pa morajo biti nad 10 °C celo noč. Prav tako pripravkov ne delamo v kovinskih posodah, sodih, če je le možno, uporabljamo za njihovo pripravo deževnico ali vsaj postano vodo. Ko opazimo prve znake bolezni, takoj odstranimo obolele liste. Potem uporabimo najprej žajbljev čaj ali bakrena listna gnojila. Dobro je tudi potrgati vse zrele plodove, saj močno obremenjujejo samo rastlino.

Seveda pa morate tisti, ki ne morete brez te plodovke, razmisliti o rastlinjaku. Samo rastlinjak nudi dobre pogoje za pridelovanje plodovk. Na prostem boste imeli v vlažnih poletjih pri gojenju te rastline vedno težave.

DOMAČI KROMPIR BREZ AGROKEMIKALIJ IN UMETNIH GNOJIL

Marko Hočevar

Domači krompir, vzgojen na vrtu ali v sadilni vreči je popolnoma drugačen od vodenega krompirja, polnega agrokemikalij iz Egipta ali kateregakoli industrijsko pridelanega krompirja, polnega umetnih gnojil iz bližine. Domači krompir lahko že sredi marca posadimo pod kopreno, prej pa ga nakalimo. Zgodnje sorte za sprotno uporabo lahko pridelamo že od sredine maja. **Izbira zemljišča:** Zemlja naj bo rahla, brez večjega kamenja, v njej ne sme zastajati voda. Pri pripravi tal dodajte organsko zemljo, ki dobro zadržuje vlago, rahlja in je primerna tako za težka glinena kot rahla peščena tla. Priporoča se 1 blok (70 l) zemlje na 5–10 kvadratnih metrov. **Organsko gnojenje:** Grede čim globlje prekopljemo, grude prsti zdrobimo in pognojimo z organskim gnojilom v količini 4 kg/ar. Vsa gnojila je priporočljivo vkopati v zemljo med prekopavanjem zemlje. **Nakaljevanje semena:** S tem načinom semenskemu krompirju pospešimo vznik za dva tedna, uporabljamo pa ga za sajenje zelo zgodnjih sort, zlasti pod kopreno. Hitra kalitev pomeni manjše izčrpavanje gomolja, kar se lahko zgodi zlasti v vremenskih razmerah, ki so za kalitev neugodne. **Kolobar:** Krompirja ne sadimo na isto površino vsaj tri do štiri leta zapored. **Izbira sorte krompirja:** Priporočljivo je izbrati sorte, ki so odpornejše proti boleznim, kot so: virus Y, krompirjeva plesen, nematode in krompirjev rak. Če sadimo drobnejši semenski krompir, je pridelek običajno manjši. Za vrtičkarje

je zlasti primerno seme, namenjeno ekološki pridelavi. S sajenjem zgodnjih sort se izognemo krompirjevi plesni. **Sajenje ob primernih temperaturah:** Krompir sadimo, ko je temperatura tal vsaj 8 °C. Zemlja se bo kmalu dovolj ogrela, če so dnevne temperature od 10 do 12 °C. V osrednji Sloveniji je to konec marca, če tla niso pokrita s snegom. Četudi so v začetku marca temperature dovolj visoke, je za sajenje krompirja prezgodaj, saj je velika možnost, da bo aprila še nastopila ohladitev. Dlje ko so gomolji v mokri zemlji, večja je nevarnost za razvoj bolezni in škodljivcev. **Krepitev:** Ob prehitrem sajenju ali če se temperature nenadoma spustijo, se priporoča krepitev z zalivanjem krompirja takoj po sajenju in še dvakrat v času rasti v nekaj tedenskih razmikih z naravnim sredstvom za krepitev vrtnih plodovk, ki omogoča rastlinam bistveno lažjo prilagoditev na neugodne razmere in istočasno tudi pospešuje kalitev in rast krompirja ter ostalih plodovk ali gomoljnic. **Uničevanje plevela:** Hitrejša rast plevela se lahko pojavi po vzniku krompirja pod kopreno. Zato ga odkrijemo in okopljemo, nato pa spet pokrijemo. **Gojenje pod kopreno:** Zgodnje sorte lahko zaradi višjih temperatur pod debelejšo zimsko kopreno posadimo že sredi marca in pridelek bomo imeli še pred koncem maja. Rast še pospešimo z nakalitvijo semena in z uporabo naravnih krepilcev. Ko mine nevarnost slane, krompir odkrijemo. Pri zunanjih temperaturah nad 25 °C je pod kopreno že prevroče; preveč toplote pa lahko povzroči manjši in pozen pridelek. **Globina sajenja:** Gomolje posadimo tako, da bodo pod nivojem ravne grede in pri tem ne upoštevamo grebenov. **Pospešitev rasti v začetni fazi:** V kolikor krompir zaostaja v rasti ali nima prave temnozelene barve listov, ga lahko tudi zalijemo s tekočim, hitro delujočim organskim gnojilom, vendar takrat, ko je krompir še v zgodnji fazi rasti, saj z njim okrepimo rast in ne debelitve gomoljev. **Okopavanje in osipanje krompirja:** Krompir okopljemo in osipljemo, ko zraste od 15 do 20 cm visoko, in sicer tako, da naredimo grebene. Tla moramo zrahljati, odstranimo plevel, da zadržimo vlago v tleh in preprečimo, da bi gomolji pokukali iz zemlje in pozeleneli. Pri okopavanju pazimo, da ne poškodujemo

korenin in podzemnih stebel. Nad gomolji zagotovimo vsaj 5 cm zemlje, saj s tem preprečimo, da bi se spore plesni, ki bi jih dež spral z listov, prebile do gomoljev. Lahko pa krompir malo osujemo že na začetku in bo zaradi višje temperature pod zemljo vzkalil nekoliko prej. Po potrebi ga pozneje še enkrat osujemo. **Organsko dognojevanje:** Ob osipanju krompir organsko dognojimo z gnojili na bazi alg, ki hitro delujejo in imajo fino granulacijo, saj se hitro raztopijo. Za zdrav in obilen pridelek priporočamo organska gnojila, ki so prilagojena za plodovke, saj želimo večji plod/gomolj. Izberemo gnojilo organske plodovke in paradižnika, ki ga lahko uporabimo tudi kasneje za gnojenje in dognojevanje paradižnika, saj s krompirjem spadata v družino razhudnikovk. Količina 1 kg za ¼ ara (25 m^2). **Gostota sajenja:** Krompirja ne sadimo pregosto. Pravilo je štiri (pozne sorte) do pet gomoljev (zgodnje sorte) na kvadratni meter. Priporočena medvrstna razdalja je od 65 do 70 cm, saj bomo le tako imeli dovolj zemlje, da vrste osipamo. Če pa nam je pri osipanju zmanjka, lahko dodamo še nekaj organske zemlje. V vrsti posadimo gomolje od 30 do 35 cm narazen. Posledici pregostega sajenja sta droben pridelek in bujna, neprezračena cima, v kateri se okužbe lažje prenašajo. **Zalivanje:** Krompir potrebuje redno oskrbo z vodo. Če krompir na vrtu zalivamo, porabimo za kvadratni meter od 20 do 25 litrov vode, s čimer zemljo namočimo od 20 do 30 cm globoko. V sušnem času zalivamo vsaj dvakrat na teden. Stalno namakanje preprečuje bolezen krastavosti, zlasti v času tvorjenja gomoljev. **Bolezni in škodljivci:** Krompir radi napadejo koloradski hrošči ali krompirjeva plesen. Preventivna krepitev pred tem je nadvse zaželena in navadno nujno potrebna. Že v zgodnji fazi rasti lahko z naravnimi pripravki, kot so »Hrošči stop« in »Bolezni stop«, bistveno zmanjšamo pojavnost tako škodljivcev kot bolezni in s tem omogočimo krompirju hitrejšo in nemoteno rast. Oba naravna pripravka uporabljamo tako, da krompirjeve rastline zalijemo 2 do 3-krat v fazi rasti. Ob pojavu problemov v kasnejših fazah rasti rastline zalivamo in jim tako pomagamo. **Tvorjenje gomoljev:** Zgodnje sorte začnejo tvoriti gomolje, ko so rastline visoke od 15 do 20 cm. Zmotno je prepričanje, da je pogoj za nastajanje gomoljev cvetenje krompirja. **Pobiranje pridelka:** Ob pobiranju naj zemlja ne bo presuha. Če je nasad močno prizadet od bolezni ali škodljivcev in v tleh gomolji že gnijejo, ne smemo krompirja izkopati takoj. S plesnijo okuženo cimo pokosimo ali odstranimo z njive, gomolje pustimo v zemlji vsaj še tri tedne, da se kožica utrdi. Spore plesni v zemlji bodo po dveh tednih propadle. Že okuženim gomoljem ni pomoči; če bi z izkopavanjem hiteli, pa bi okužili tudi preostale. Zelo pomembno je, da bolezni z naravnimi pripravki zdravimo pravočasno. **Organski vidik:** Če doma sadite krompir ali katerokoli zelenjavo, poskrbite, da jo boste vzgojili na organski oziroma naraven način. V nasprotnem primeru lahko krompir, prepojen z agrokemikalijami in umetnimi gnojili, vedno dobite v trgovinah. Krompir, pridelan na organski način z zgoraj omenjenimi principi in metodami, pa je nekaj povsem drugega. Uživali boste ob pridelavi, živeli zdravo, jedli pa okusno hrano.

Organsko pridelan krompir

TELOH

Anita Kirbiš

Teloh zacveti med prvimi trajnicami že februarja, ko se poslavlja zima. Raste tudi v naravi in mu rečemo črni teloh (Helleborus niger), čeprav ima črne samo korenine, cvetje pa belo ali z rahlim pridihom rožnate.

Med trpežne vrtne trajnice prištevamo še precej drugih vrst teloha, posebno lepi so bogato cvetoči križanci z enobarvnim ali pisanim cvetjem v barvah od bele, rumenkaste rožnate, motnordeče, do vijolične in modrikaste.

Takšne smo v začetku aprila lahko občudovali ob cvetočem skalnjaku v Jarenini.

VELIKONOČNICA ALI VELIKI KOSMATINEC

Anita Kirbiš

Boč (978 mnm), imenovan tudi Štajerski Triglav, je kompleksno naravno območje, bogato s prvinami naravne dediščine. Gozdni rezervat, ki vzbuja vtis pragozda, obsega 28 ha površine. Tod so tudi rastišča dišečega volčina, avriklja, najpomembnejša med vsemi zaščitenimi in redkimi rastlinami pa je velika **velikonočnica** ali veliki kosmatinec **(Pulsatillia grandis),** ki jo uvrščajo med naše najbolj ogrožene rastlinske vrste, zato so rastišča razglašena za naravni spomenik. Raste okoli cerkvice sv. Miklavža, v pobočjih nad njo in v smeri proti Pečici. Njeni vijolični cvetovi se odpro zgodaj spomladi. Tudi letos smo lahko na velikonočni ponedeljek, ko Boč tradicionalno obišče veliko pohodnikov, občudovali velikonočnice.

PRVA ODVETNIŠKA PISARNA V OBČINI PESNICA

M.B.

V naši občini je začela delovati prva odvetniška pisarna. Odvetnica Tamara Šnofl je kot prva izmed vseh odvetnikov, z izjemo Lenarta, na območju Maribora odprla vrata odvetniške pisarne v okviru poslovno-trgovskega centra Pesnica. Zanimalo nas je, zakaj si je odvetnica za sedež svoje pisarne izbrala prav Pesnico. Ob kavi smo z njo spregovorili nekaj besed o odvetniškem poklicu. Odvetnica Tamara Šnofl nam je povedala, da izbira kraja Pesnica kot domicil njenega delovanja ni naključje. "Vsi namreč bežijo v mesta, npr. v Maribor in Ljubljano, jaz pa sem želela svoj odvetniški poklic opravljati na način, ki bo bližje ljudem. Želim si, da ljudje dobijo občutek, da je odvetniški poklic naša služba in način življenja, ki pa je lahko v končni fazi vsem v prid. Če nekomu pomagaš rešiti težave, ki so zanj življenjskega pomena, je to največje zadovoljstvo, ki ga kot odvetnica lahko občutim pri opravljanju svojega dela. Nenazadnje pa tudi za stranko, ki je s tem zaključila del življenjske zgodbe, ki vedno za vpletene strani prinaša določeno mero stresa in nemira. Ljudje imajo o našem poklicu prevečkrat napačno predstavo, za kar so do neke mere krivi mediji in razne televizijske serije. Če hočeš opravljati odvetniški poklic dostojno in profesionalno, moraš prvenstveno to početi kot poslanstvo, z visokimi moralnimi in etičnimi vrednotami ter z občutkom za pravičnost in pravo. V nasprotnem primeru si nekorekten tako do stranke kot do samega sebe. Ker imam rada ljudi in ker so ljudje izven mesta že zaradi načina življenja drugačni od mestno živečega prebivalstva, sem ocenila, da bom lahko s svojim odvetniškim poklicem večji doprinos tako zase

osebnostno kot za ljudi naredila prav v Pesnici. Kraj delovanja niti ni toliko pomemben, kot je pomembna vsebina tvojega dela. Če nekaj delaš odgovorno, zavzeto in s srcem, predvsem pa korektno do strank, ljudje to vedo in jim ni pomembno, ali se pripeljejo do Maribora ali v Pesnico.«

Ob pogovoru smo z odvetnico Tamaro Šnofl spregovorili še nekaj besed o njenem delu, in sicer nas je zanimalo, katero je tisto področje prava, ki jo najbolj veseli. »Zelo rada preučujem delovno pravo in pravo socialne varnosti, upravno pravo, prav tako sta mi blizu stvarno in dedno pravo ter klasične obligacijsko-pravne zadeve ter gospodarske zadeve. Najbolj zahtevne pa so družinske pravne zadeve, ker postaneš del zgodbe določene družine. Kljub temu moraš svoje delo opravljati strogo profesionalno, kar pomeni, da se me že zaradi koristi mojih strank posamezne zadeve ne smejo subjektivno dotakniti. Stranka namreč potrebuje osebnostno močnega odvetnika, ni pa v nobenem primeru lahko, kjer so vpleteni tudi otroci. To so dejansko najtežje stvari, ki pa so del našega poklica. Posebnost, ki me navdihuje pri odvetniškem poklicu, je športno pravo. Sploh, ker sem ženska, saj se v Sloveniji s tem pravom ukvarjajo le redki odvetniki, ki so v pretežni meri moški kolegi. Sama sem se več let ukvarjala s športnim pravom na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport, kjer sem bila 6 let zaposlena na Direktoratu za šport. Bila sem del ožje ekipe, ki je Nordijski center Planica postavila dobesedno na noge, jaz seveda v pravnem smislu z Zakonom o Nordijskem centru Planica. To so zame vsekakor neprecenljive in nevsakdanje izkušnje.«

Za zaključek smo odvetnici Tamari Šnofl seveda zaželeli vse dobro in veliko poslovnih uspehov, vendar nismo mogli mimo zadnjega vprašanja, in sicer: ali je v njenem poklicu lažje biti moški ali ženska? »Ženskam je zagotovo težje, imamo pa kljub vsemu tisto edinstveno – ženskost« (smeh).

OSTI JAREJ

Anita Kirbiš

”Osti jarej” ali ostani mlad se glasi najstarejši zapisan slovenski pozdrav, ki po dobrih 2500 letih znova postaja aktualen. Z veseljem in ponosom ga uporablja čedalje več mladih Slovencev. Ta najbolj razširjen staroslovenski pozdrav v skrajšani različici uporabljamo kot besedo “oj”, v sebi pa naj bi skrival obilo pozitivne energije.

Izraz “oj” se je v zadnjih nekaj letih tako razširil, da mnogi, ki ga uporabljajo v vsakodnevnih stikih z drugimi, niti ne vedo, kaj pomeni. “Osti jarej” je kratek napis na starodavnem vrču za točenje pijač. Najden je bil leta 1911 na današnjem slovenskem ozemlju blizu kraja Škocjan na Krasu, danes pa ga hranijo v muzeju v Trstu.

Kaj imata skupnega pozdrav oj in situla iz Vač?

Vrč izvira iz obdobja nekaj sto let pred našim štetjem, ko so na področju srednje Evrope živeli naši predniki, imenovani Veneti. Po njih se danes imenujejo slovite Benetke, pokrajina Veneto v današnji Italiji in Venetski zaliv v Jadranskem morju, katerega sestavni del je tudi Tržaški zaliv.

Veneti so tudi tisti naši predniki, ki so nam zapustili čudovito situlo iz Vač – slednjo so našli skoraj v geometričnem središču Slovenije (GEOSS) oziroma v težišču naše današnje države. Na tem mestu lahko preberete zapis:

“Slovenka – Slovenec – kjerkoli si:

- tu je tvoj temelj, osnova,
- od tu je tvoje seme – izvor, bistvo,
- tu je tvoje središče,
- od tu je tvoja energija, potenca,
- tu je neizčrpen vrelec tvojega bistva”.

Starodavne besede, napolnjene s pozitivno energijo

Natančno enak izvor in pomen ter sporočilo ima tudi staroslovenski ali stari venetski pozdrav “osti jarej”.

Samo dve kratki besedi sporočata veliko – ostanite mladi in zdravi, lahko tudi pomladni ali pomlajeni in močni. Najlepše starodavne pozitivne želje naših prednikov vsebujejo tako energijo kot tudi potenco, v največji možni meri pa so povezane s skupnim neizčrpnim vrelcem našega bistva. Napis na škocjanskem vrču je sestavljen iz dveh besed – “osti” in “jarej”.

Osti predstavlja skrajšano obliko besede ostani. V slovenskem kraškem narečju še danes uporabljajo skoraj povsem enako besedo, ki jo izgovarjajo "uosti". Medtem ko predstavlja prvi del pozdrava nekoliko skrajšana beseda "ostani," je v drugem delu ravno obratno. Predstavlja ga nekoliko daljša oblika besednega korena "jar" oziroma "jara", ki pomeni mlad, nov in zdrav ali pomladen. Prav tako pomeni beseda jar tudi močan.

Zakaj bi še naprej uporabljali tuje pozdrave, ki našemu staroslovenskemu ne sežejo niti do gležnjev? Čemu torej "adijo" **ali pa** "serbus"**? Prvi pozdrav pomeni v italijanščini** "zbogom"**, drugi pa v latinščini** "suženj" (servus)**, ko pa imamo tako lep naš pozdrav** "osti jarej"**.**

V DOBRENJU OSTAJAMO AKTIVNI

Klavdija Samogy Simonič

9. aprila 2016 smo Dobrenjčani izvedli že deveto čistilno akcijo

V Odboru krajanov Spodnjega Dobrenja se ne damo. Vsako leto najdemo čas, da organiziramo čistilno akcijo in vsako leto znova se veselimo druženja s sosedi in prijatelji. Dosegli smo, kar smo si najbolj želeli, da bi akcija postala tradicionalna. In dosegli smo, da nas krajani opomnijo nanjo, če smo nekoliko pozni.

KAKO JE BILO TOKRAT?

Akcijo smo izvedli v soboto, 9. aprila, v času, ko košnja trave še ni bila pogoj za dosego smeti. Ponovno smo sodelovali z lovci, zdaj že našimi dolgoletnimi partnerji. Uspešno sodelovanje z Lovsko družino Pesnica-Jarenina je eden od ključnih elementov naše zgodbe.

Vreme je bilo lepo in delo je steklo kot po maslu. Zbrali smo se ob 9. uri in se po uvodnem pozdravu lotili pobiranja smeti po obcestnih predelih. Tudi letos smo čistili v Dobrenju, levo in desno od bivaka, na severu vse do meje z Zgornjim Dobrenjem in po obeh krakih proti križišču. Tokrat nas je v osrčju Dobrenja čakala velika količina gum. In kot vsako leto, smo tudi letos ponovno zbrali več smeti, kot smo pričakovali.

Lovci pa niso naš edini dolgoletni partner, to sta zagotovo tudi Občina Pesnica in gospod župan, Venčeslav Senekovič, ki pri tej zgodbi vsako leto aktivno sodeluje. Tokrat županu žal ni uspelo, da bi se nam pridružil v popoldanskem delu akcije. Pogrešali smo tudi predsednika KS Pesnica, g. Stojana Krajnca. Oba sta se opravičila in obljubila, da se naslednje leto zagotovo vidimo.

Občina je tudi letos prispevala rokavice in vreče, poravnala stroške poštnine za vabila in poskrbela za odvoz nabranih smeti. Servis Občine je vsako leto hiter in učinkovit.

Tokrat smo sodelovali: Urška Auda, Tim, Valerija in Jože Berzak, Tilka Cehtl, Renata in Franci Ferš, Dušan Irgolič, Vera in Anton Kos, Srečko Ploj, Lucija, Laura, Klavdija in Leon Samogy, Kristijan in Patricija Škofič, Zlatka Kužner, Luka, Vito in Dragan Tanasič, Sara Velički, Mojca Volk, Boštjan Januš.

Lovsko družino so zastopali: Zvonko Baranja, Ljubo Frajzman, Oto Frajzman, Dušan Ivičak, Boštjan Lubi, Boris Osterš, Igor Pahor, Franc Papež, Alojz Polanec, Vojko Pečarič, Ferdinand Rojko, Stanko Rošker, Bojan Šantl, Zvonko Šket, Roman Šparl, Matej Zupanič in Polde Žižek.

Drugi del akcije smo tradicionalno preživeli na bivaku, kjer smo se najprej okrepčali, nato pa družili pozno v popoldne. Tudi letos so lovci poskrbeli za srnin golaž, brez katerega naša akcija ne bi bila tista prava. Tokrat sta se kot kuharja ponovno izkazala Igor Pahor in Ferdinand Rojko. Gospod Rojko pa nas je dodatno presenetil s kruhom iz krušne peči, ki ga je spekel sam.

Pri organizaciji čistilne akcije smo uporabili finančna sredstva iz donacije Nove KBM in propagandni material banke, ki ga tradicionalno uporabljamo za nagrajevanje sodelujočih. Tokrat so nagrado prejeli: Vera Kos, Franci Ferš in Dragan Tanasič. Čestitamo!

Seveda pa ne moremo mimo domačih sponzorjev. Žlahtno kapljico so prispevale družine Mirka Škofiča, Marjana Večernika in Stanka Kokola. Slaščice sta pripravili Tilka in Tina Cehtl.

Vsem sodelujočim, sponzorjem in nasploh vsem dobromislečim ljudem se Dobrenjčani iskreno zahvaljujemo!

ANSAMBEL ZADETEK – ABSOLUTNI ZMAGOVALEC 25. FESTIVALA NARODNO-ZABAVNE GLASBE VURBERK 2016

Marina Lorbek

Ansambel ZADETEK je mlad ansambel, ki prihaja iz Pesnice pri Mariboru. Domačin Matic Lorbek, Sebastijan Plevnik in Iztok Halužan so v soboto, 18. 6., postali absolutni zmagovalci 25. festivala narodno-zabavne glasbe Vurberk 2016. Prejeli so kar tri nagrade: plaketo LOJZETA SLAKA za najboljšo izvedbo v celoti, nagrado OBČINSTVA in najprestižnejšo glavno nagrado festivala – ZLATEGA ZMAJA. Posneli so tudi videospot zmagovalnega valčka »TISTI VEČER«, v pripravi pa je zelo poslušana polka MUZIKANT. Videospote si lahko ogledate na družbenem omrežju, kjer so objavljeni tudi posnetki preostalih njihovih pesmi.

Ko človek opravlja svoje delo z ljubeznijo in ima okoli sebe iskrene ljudi, družino in prijatelje, ki jim zaupa in se lahko na njih zanese v dobrem in slabem, pride do spoznanja, da je to največ, kar je v življenju res vredno. V dnevih, ko so bili fantje na gostovanju na Švedskem in v dnevih omenjenega festivala so lahko vse to še posebej začutili. Težko je najti prave besede za vse. Rečemo lahko le ISKRENA HVALA!

NOVA PRIDOBITEV OBČINE PESNICA

M.B.

DEFIBRILATOR – NEPOGREŠLJIV ČLEN V VERIGI PREŽIVETJA

Defibrilator je izredno močan in velikokrat nepogrešljiv člen v verigi preživetja. Je naprava, ki jo uporabljamo pri zastojnih motnjah srčnega ritma, te pa vodijo v prenehanje delovanja srčne mišice. Če rečemo, da je srce prenehalo delovati, se je s tem prekinil krvni obtok in posledično je ustavljeno dovajanje kisika možganom. Z vsako nadaljnjo minuto brez kisika se povečujejo nepopravljive posledice v delovanju človekovega telesa, ki nenazadnje vodijo v smrt. Defibrilator (AED) z dovodom električnega toka skozi srčno mišico vpliva na motnje ritma in srcu omogoči vzpostavitev normalnega ritma. Verjetnost preživetja se ob sami neuporabi avtomatskega eksternega defibrilatorja z vsako minuto zmanjša za 10–12 %.

Občina Pesnica je vsa štiri gasilska društva opremila z avtomatskimi defibrilatorji (AED). Posebna pohvala gre našim gasilcem, ki so se usposabljanja o uporabi defibrilatorja udeležili v velikem številu. Tako imamo v občini Pesnica trenutno usposobljenih 87 gasilcev, ki z napravo znajo rokovati in bodo občanom občine Pesnica priskočili na pomoč.

PROJEKT PREVZELI SMO MUZEJ IN ODPRTJE RAZSTAVE PODOBE NAŠEGA KRAJA – PESNICA SKOZI ČAS

Gordana Rubelj, Gordana Rodinger, Veronika Benda Vogrinec in Vesna Bračko

V letošnjem šolskem letu smo se na OŠ Pesnica odločili, da se vključimo v projekt Prevzeli smo muzej, ki ga vodi Muzej narodne osvoboditve Maribor. Muzej je za ta projekt leta 2013 prejel nagrado Mednarodnega muzejskega sveta Slovenije. Cilj projekta je, da se »življenje« v muzeju in pomen varovanja kulturne dediščine približata mladim, zaposleni v muzeju pa dobijo priložnost, da spoznajo otroško vizijo muzeja.

Sodelovanje v takšnem projektu je bil velik izziv za vse sodelujoče. Priprave so potekale skozi celotno šolsko leto. Učenci so se seznanjali z delom v muzeju, z muzejskimi zbirkami in pripravami za vodenje. Čez leto smo zbirali gradivo, se srečevali z ljudmi, ki so nam pri tem pomagali, in na koncu pripravili svojo lastno razstavo.

Poseben dan pa je bil 17. maj 2016, ko so učenci OŠ Pesnica za en dan čisto zares »prevzeli« muzej in postali njegovi uslužbenci. Sodelujoči v projektu so prevzeli vloge direktorja, kustosov pedagogov, kustosov za pripravo razstave, informatorja, fotografa in predstavnika za stike z javnostmi. Učenci so se pri tem več kot odlično izkazali. Svoje vrstnike so uspešno vodili po razstavah, poskrbeli za informiranost o dogodku ter pripravili slavnostno odprtje svoje lastne razstave z naslovom **Podobe našega kraja – Pesnica skozi čas.**

Razstava, ki so jo pripravili, predstavlja pogled v preteklost našega kraja in šole. Z njo skušamo razsvetliti podobe našega kraja. Kljub temu, da je Pesnica mlad kraj, ki uradno obstaja šele od leta 1945, se je njen hiter razvoj pričel že takoj po izgradnji južne železnice. En del razstave je namenjen prav železnici in njeni zgodovinski vlogi. Drugi del razstave je posvečen zgodovini šolstva v kraju, ki je doživel svoj razvoj med drugo svetovno vojno. Večji del razstave pa predstavlja zgodovinski oris kraja, ki ga lahko doživimo preko predmetov in fotografij, ki osvetljujejo Pesnico v različnih zgodovinskih obdobjih. Na razstavi so izpostavljeni trije znani Pesničani, ki so bili tudi učenci naše šole: danes svetovno znani hokejist Jan Muršak, ki je svojo hokejsko kariero pričel graditi že v osnovni šoli kot uspešen učenec in talentiran športnik; žal prehitro umrli fotoreporter in novinar Ivan Štandeker, ki se je proslavil kot vojni novinar in vojni poročevalec v času desetdnevne vojne za Slovenijo in kasneje z Balkana, in pisatelj Tone Partljič, ki je s svojimi deli Pesnico ponesel v literaturo in film.

Vsi skupaj smo hvaležni za bogato izkušnjo, ki smo jo pridobili s sodelovanjem v projektu. Takšno sodelovanje predstavlja popestritev šolskega vsakdana in omogoča, da učenci stopijo izven šolskih okvirjev in ne nastopijo le kot poslušalci in gledalci ter postanejo soustvarjalci kulturnega dogajanja.

TKANJE VEZI PRIJATELJSTVA MED OŠ PESNICA IN OŠ JOVANA POPOVIĆA

Lara Heric, 9. b

V torek, 15. 3. 2016, smo sprejeli goste iz naše pobratene šole OŠ Jovana Popovića iz Kruševca v Srbiji. Lara Bohl, Pal Mlaker, Mojca Pleteršek in jaz, učenci 8. in 9. razreda, smo Kruševac obiskali že novembra 2015, kjer smo se hitro spoprijateljili z našimi gostitelji. Tam smo večino časa preživljali skupaj, tudi pri nas v Pesnici ni bilo drugače. Že prvi dan smo skupaj preživeli večino časa. Naslednji dan, v sredo, smo jih pripeljali v šolo, jih sprejeli s kratkim kulturnim programom in jim razkazali šolo. Andrea, Lazar, Ljilja in Teodora so predstavili svojo deželo in nas učili plesati užičko kolo.

Skupaj smo naredili transparent, s katerim smo naslednji dan spodbujali slovenske smučarske skakalce. Po pouku smo se dobili v Mariboru. Preostanek dneva smo jim razkazovali mesto, jih peljali na večerjo in se družili ob bowlingu. Po prihodu domov smo bili kar utrujeni, saj smo bili ves čas na nogah, vendar je bil naslednji dan velik dan, saj smo si šli v Planico ogledat smučarske skoke. Uspeli smo dobiti avtograme največjih skakalnih asov. Po navijaški evforiji smo se odpeljali v Ljubljano in gostom pokazali utrip našega glavnega mesta. Bilo je zelo utrujajoče, vendar ker je to bil zadnji dan našega druženja, smo izkoristili vsako minuto in skupaj preživeli še zadnji večer.

V petek zjutraj smo se na žalost morali posloviti. Bilo je zelo žalostno, saj smo se zelo ujeli in zagotovo bomo ostali v stikih.

OBRAZ EVROPE

Tadeja Vraber

Na natečaju Obraz Evrope, ki ga je ob dnevu Evrope, 9. maja, pripravila Informacijska pisarna Evropskega parlamenta v Sloveniji, je sodelovalo 28 slovenskih osnovnih šol. Učenci so se letos predstavili z več kot 120 likovnimi, foto, video in literarnimi deli. Namen natečaja je bil šolarje pozvati k razmisleku, kakšen obraz Evrope si želijo in kako lahko sami prispevajo k boljši, prijaznejši podobi EU.

V kategoriji likovnih izdelkov je Neja Kašman osvojila 2. mesto. Nagrajeni linorez nosi naslov Prihodnost in prikazuje obraz Evrope, kot si ga učenka želi v prihodnosti; z mehkimi in prijaznimi potezami, v podobi matere, ki tolaži svojega otroka …

Na prireditvi ob zaključku natečaja, 13. maja v ljubljanskem Mini teatru, je priznanja najboljšim osnovnošolcem podelila evropska poslanka Tanja Fajon.

Neja je prejela knjigo zbirateljice ljudskega izročila Dušice Kunaver z naslovom Drobci skupnih evropskih korenin, s pomočjo katere bo spoznavala skupno izročilo držav članic in se tako srečala z bajnimi bitji, ki v teh pripovedkah bdijo nad človekovimi vrednotami, delijo nauke, nagrade in kazni.

PRIHODNOST – linorez:
Neja KAŠMAN,
OŠ Pesnica,
mentorica: Tadeja VRABER

MEDNARODNI DAN SPOMINA NA ŽRTVE HOLOKAVSTA V OŠ PESNICA

Gordana Rubelj

Na naši šoli smo tudi letos na prav poseben način zaznamovali dan spomina na žrtve holokavsta. Že vrsto let uspešno sodelujemo z veleposlaništvom Države Izrael ter s Sinagogo Maribor, ki spodbujata in podpirata naš prispevek k ohranjanju spomina na tragično usodo Judov med drugo svetovno vojno.

V mesecu januarju smo si pod pokroviteljstvom Države Izrael ogledali premiero otroške opere Brundibar v Cankarjevem domu v Ljubljani. S tem smo se spomnili dogodkov, ki so se zgodili pred več kot sedemdesetimi leti. V šoli smo se seznanili z zgodovinskim ozadjem predstave in z njeno vsebino. Opera je bila namreč prvič izvedena leta 1942 v Pragi. Znana je postala predvsem zaradi vloge, ki jo je odigrala v taborišču Terezin v času druge svetovne vojne. Tragično usodo taboriščnikov je pomagala narediti bolj humano in znosno. Glavni poudarki zgodbe so prijateljstvo, pogum in učenje. Ob tej priložnosti smo obiskali še Slovenski šolski muzej, kjer smo si ogledali stalno razstavo in ugotovili, da se je naša šola skozi zgodovino zelo spreminjala. Ob obisku Cankarjevega doma smo pred ogledom opere spoznali tudi njegovo zakulisje in zgodovino našega največjega kulturnega hrama.

V okviru projekta Šoa – spominjamo se, ki ga vsako leto organizira Center judovske kulturne dediščine Sinagoga Maribor, smo v januarju pripravili odprtje gostujoče razstave Zvezdna proga. Razstava je med drugim prispevek k ohranjanju spomina na davno cvetočo judovsko skupnost v Mariboru in spomin na mariborske Jude, ki so izginili v koncentracijskih taboriščih. Razstavo so pripravili Sinagoga Maribor, Mariborska knjižnica in Prva gimnazija Maribor.

Prizadevanja za boljše poznavanje zgodovine in za ohranjanje spomina na žrtve holokavsta je dolžnost vseh nas in hkrati zagotovilo za boljši jutri. Da ne bi bilo nikoli pozabljeno, predvsem pa, da se ne bi nikoli in nikjer več ponovilo. Tega se zavedamo tudi na naši šoli, zato bomo tudi v prihodnje sodelovali pri takšnih in podobnih projektih.

MALČKOM, ŠOLARJEM, DIJAKOM IN NJIHOVIM VZGOJITELJICAM TER UČITELJEM IN UČITELJICAM ŽELIMO LEPE IN DOŽIVETE POČITNICE.
UREDNIŠTVO NOVIC

NOČ BRANJA V OŠ JAKOBSKI DOL

Alenka Borošak in Martina Šalamun

»Brati pomeni početi podvige« (Tone Pavček).

V OŠ Jakobski Dol smo se odločili, da za učence 1.–5. razreda pripravimo Noč branja. Projekt, ki poteka v Sloveniji že od leta 2007, podpira in slavi knjigo kot temeljni gradnik zdrave družbe, nagovarja vse generacije bralcev in spodbuja dvig bralne kulture, pismenosti ter poudarja vrednost domišljije in znanja v družbi. Hkrati je tudi priložnost za posredovanje novic, povezanih s knjigo, branjem in književnim ustvarjanjem z namenom dviganja zavesti o branju, opogumljanja duha in bistrenja pogleda. Projekt Noč branja je na OŠ Jakobski Dol potekal 15. in 16. 4. 2016.

Cilji projekta so:

- doživeti branje kot dogodek,
- poudariti pomen knjige za kakovostno preživljanje prostega časa,
- razvijati veselje do branja ter kreativnosti,
- kritično razmišljanje ob in po branju,
- druženje.

Noč branja smo razdelili na tri dele: zgodnji (uvodni) del, večer (osrednji del) in jutro (zaključni del).

V uvodnem delu smo povabili na šolo mladinsko pisateljico, go. Ano Koritnik. Pisateljica je pripovedovala o svojem ustvarjanju, povedala je, kdaj je začela pisati knjige, kje dobiva navdih zanje in koliko knjig je že napisala. Podrobneje je tudi predstavila svojo najljubšo knjigo Mala siva miška. Učenci so jo z zanimanjem in navdušenjem poslušali ter ji postavljali najrazličnejša vprašanja. Po večerji smo nadaljevali delo v dveh delavnicah. V prvi delavnici so prebirali pravljice ter izdelovali lutke. V drugi delavnici so se seznanili z vesoljem, planeti ter izdelali model Osončja. Naklonjeno nam je bilo tudi vreme, saj smo se pozno v noč skupaj odpravili pred šolo, kjer smo s teleskopi opazovali nebo, luno, zvezde in brali zvezdne karte. Otroci so zvedavo in radovedno zrli v nočno nebo ter pri tem zelo uživali.

Utrujeni in polni vtisov smo se odpravili spat ter ob poslušanju pravljic zaspali. V zgodnjih jutranjih urah so nekateri učenci poskrbeli, da smo bili vsi kar hitro budni. Po obilnem zajtrku smo se odpravili novim dogodivščinam naproti in nadaljevali delo v delavnicah. Polni ustvarjalnega duha smo izdelovali knjižne kazalke in predstavili dramatizacijo.

Učenci so že v petek spoznali ukrajinsko ljudsko pravljico Rokavička. Po interpretativnem branju in pogovoru o razumevanju besedila so otroci izdelovali lutke. Drugo jutro so učenci 1.–3. razreda zaigrali predstavo še ostalim udeležencem Noči branja.

Udeleženci projekta smo hvaležni za čas, ki smo ga skupaj preživeli, se družili in poglobili pristne odnose. Otroci so bili veseli, saj smo skupaj ustvarili nepozabno Noč branja in vsi smo bili mnenja, da jo bomo v prihodnosti še ponovili.

VTISI UČENCEV

Bilo je super. Spali smo v šoli in gledali zvezde. Pisateljica Ana Koritnik nam je brala svoje zgodbe. Izdelovali smo tudi lutke. Za večerjo smo jedli kosmiče. Bilo nama je lepo.

Sara Sinič in Julija Urnaut, 1. razred

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo gledali skozi teleskop in delali lutke. Videli smo zvezde in luno.

Tina Knežević, 2. razred

Najboljše mi je bilo, ko smo delali lutke in ko smo gledali skozi teleskop. Prišla je tudi mladinska pisateljica.

Anže Brumen, 2. razred

Super je bilo. Ko je prišla pisateljica, smo lahko pogledali njene knjige, ki so večinoma namenjene otrokom. Izdelovali smo lutke, zvečer pa smo šli ven pogledat zvezde in luno. Drugi dan smo učencem 4. in 5. razreda zaigrali igro Rokavička. Bili so navdušeni in poželi smo glasen aplavz. Lahko rečem, da je bilo vse zanimivo in zabavno.

Živa Brumen, 3. razred

Všeč mi je bilo, ko smo gledali zvezde in spali v šoli. Tudi izdelovanje lutk mi je bilo zelo všeč.

Nives Pridigar, 4. razred

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo opazovali zvezde in luno.

Hana Urnaut, 4. razred

V petek, 15. 4. 2016, smo se ob 18.00 zbrali v prostorih prvega razreda. Spoznali smo mladinsko pisateljico Ano Koritnik, ki nam je povedala zanimivosti o svojem ustvarjanju. Kasneje smo se razdelili v dve skupini, nekateri smo izdelovali planetarije, mlajši so izdelovali lutke. Zelo všeč nama je bilo, ko smo pred spanjem s teleskopi opazovali nočno nebo. Drugo jutro so lutkarji vadili dramatizacijo Rokavičke, starejša skupina je izdelovala knjižna kazala. Noč branja nama je bila zelo všeč.

Ema Krajnc in Elena Markuš, 5. razred

NADARJENI UČENCI OŠ JAKOBSKI DOL OBISKALI SOBO POBEGA (ESCAPE ROOM) IN SINAGOGO

Lara Rankovec

V ponedeljek, 25. aprila, smo se nadarjeni učenci Osnovne šole Jakobski Dol odpravili na ogled Sinagoge Maribor, ki je ena izmed najstarejših ohranjenih sinagog v Evropi. Spoznali smo veliko novih stvari o običajih in tradiciji judovske vere ter se spomnili na tragičnost holokavsta. Kasneje smo odšli tudi v Kolosej, kjer smo uživali v eni od zaprtih sob.

Iz Jakobskega Dola smo se v Maribor odpravili z avtobusom okoli 12.30. V Mariboru smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina si je ogledala sinagogo, druga skupina pa je odšla v sobo pobega (escape room).

V Koloseju smo obiskali sobo pobega, ki je v svetu zelo priljubljena in nepozabna resničnostna igra. V zaklenjeni sobi (escape room) je bilo izredno zabavno. Namen teh sob je, da najdeš ključ in s tem pot iz zaklenjene sobe. Pot pa je bila polna presenečenj. Na voljo smo imeli 60 minut. S skupnimi močmi smo reševali uganke, iskali različne predmete, dešifrirali šifre, logično sklepali in se povezovali. V prvi sobi »Millionare« je bil cilj najti in odpreti sef naftnega mogotca. V drugi sobi »Nočna mora« je bil cilj pobegniti iz sobe psihopata. V igri je bilo prisotno veliko strahu, navdušenja, presenečenj, sklepanja, iskanja, spretnosti in računanja.

Nato smo se odpravili v sinagogo, kjer so nas veselo in z dobro voljo sprejeli in nam predstavili judovski način verovanja, njihove praznike in običaje. Ogledali smo si tudi posnetek ene izmed judovskih porok. Spoznali smo praznik šabat, ki traja od petkovega do sobotnega večera, ter praznika bar micva in bat micva. Bar micva je praznik, ki ga pripravijo dečkom, ko dopolnijo 13 let in tako postanejo odrasli moški. Bat micva je praznik za dekleta, ki pri 12 letih postanejo ženske.

Judje ne jedo zajcev in prašičev. Prav tako ne smejo jesti mesne in mlečne izdelke skupaj. Ta dan je bil za vse nas nekaj posebnega in nam bo gotovo ostal v lepem spominu.

OD NARAVE K NARAVI

Lara Rankovec

Onesnaževanje narave in prekomerno izkoriščanje njenih dobrin postajata in ostajata globalna problema sodobne družbe.

Izobraževanje na področju varovanja in ohranjanja narave predstavlja izzive predvsem pri poučevanju naravoslovnih predmetov in navezavi le-teh na uporabnost znanj v vsakdanjem življenju učencev.

Na Osnovni šoli Jakobski Dol smo si v začetku šolskega leta na področju naravoslovja zadali cilj, da bomo posebej pozorni na varstvo narave. Za uresničitev cilja smo celotno šolsko leto opravljali različne aktivnosti. Le nekaj najbolj izstopajočih predstavljamo tudi vam.

PRIPRAVA IN ZASADITEV VISOKIH GRED

7. razred je učiteljici Bogdani pomagal pripraviti in zasaditi dve visoki gredi.

Najprej smo notranjost visoke grede zaščitili s folijo, da les ne bi začel propadati. Nato smo visoko gredo napolnili z odpadnim lesnim materialom, odpadnimi vejami, pokošeno travo, listjem, humusno zemljo. Na vrh visoke grede smo dodali vrtno zemljo in vanjo nasadili zdravilna zelišča, drugo gredo smo zasadili z zelenjavo.

6. razred je oblikoval svojo visoko gredo, v katero so posadili jagode in jo poimenovali greda za sladokusce.

HOTEL ZA ŽUŽELKE

7. razred je naredil tudi hotel za žuželke, ki stoji za visokimi gredami, pred vhodom v šolo.

Najprej so naredili načrt in se dogovorili, kdo bo prinesel material. Naslednjo uro so iz zbranega materiala naredili hišico za žuželke in jo okrasili. V hotelu so sobice s storži in lesnimi ostružki, luknjice v trstiki, bambusu, lesu in opeki. Ko bo izgubil vonj po človeku, pričakujemo v njem prve goste, ki bodo tu odlagali jajčeca, pa tudi prezimovali. Hotel je namenjen pikapolonicam, divjim čebelam, čmrljem, strigalicam in tenčičaricam. To so koristne žuželke, ki skrbijo za naravno ravnotežje med insekti in so dobri opraševalci.

EKO KOTIČEK

6. razred je na tehničnem dnevu naredil koše za ločevanje odpadkov. Koše so izdelali iz odpadnih škatel za živila, ki jih vsakodnevno dobivamo v šolsko kuhinjo. Postavili so jih pred knjižnico, kjer so oblikovali tudi eko kotiček z spodbudami in idejami, kako ohranjati naš planet. Uredili so napise in navodila za ločevanje odpadkov.

Učenci in učitelji upamo, da bomo z majhnimi koraki lahko naredili velika dejanja na področju ohranjanja narave.

KULTURNI UTRIP OŠ PESNICA

Božena Arnejčič

Vsako jutro, ko se zbudimo, imamo pred seboj
štiriindvajset popolnoma novih ur življenja.
V sebi nosimo sposobnost živeti tako,
da bo teh štiriindvajset ur nam in
drugim prineslo mir,
radost in srečo.

Radost, zadovoljstvo in dobro voljo smo v ponedeljek, 16. maja 2016, z bogatim kulturnim programom učenci OŠ Pesnica s svojimi mentoricami prinesli staršem, prijateljem, znancem, dedkom in babicam. Celoletno delo, trud in pridnost smo zlili v enourno prireditev, ki je potekala v bogato opremljeni Večnamenski dvorani v Pesnici.

Želimo si, da bi nas naslednje leto nagradili s še večjo prisotnostjo.

KAKO PRAZNUJEMO ROJSTNE DNEVE V VRTCU JAKOBSKI DOL

Alenka Lorber

Rojstni dan je osebni praznik, ki ga posameznik praznuje na dan svojega rojstva. Obdarovanje slavljenca je običaj, ki je navadno vezan na rojstnodnevno zabavo v krogu družine ali prijateljev. Praznovanje rojstnega dne v vrtcu je za otroka najbolj pomemben praznik, saj je edini, ki je individualen. Rojstni dan je priložnost za spodbujanje razvoja, pozitivnih čustev in socialnih odnosov znotraj posamezne skupine. Otroke navajamo na družabnost, izkazovanje pozornosti v medsebojnih odnosih in predvsem na odnos vrednotenja prejetega darila, ki mu ga podari skupina otrok. V našem vrtcu se trudimo, da bi se tisti dan še posebej posvetili slavljencu. V naši skupini praznujemo rojstni dan tako, da otroku zapojemo toliko pesmic, koliko šteje let. Vsak mu nariše risbico, vse pa nato spnemo v poseben album za slavljenca ter mu voščimo za rojstni dan. Sledi pogostitev, pri kateri odigrajo pomembno vlogo starši, ki pripravijo in prinesejo sestavine za pogostitev. Po pogostitvi rajamo ob glasbi, ki jo izbere slavljenec. Rajanju sledijo aktivnosti na željo slavljenca. Seveda ne sme manjkati niti torta s svečkami. Ker pa dajemo velik poudarek zdravi prehrani in upoštevanju načel zdrave prehrane, je ta torta izdelana iz papirja. V našem vrtcu so praznovanja rojstnih dni nepozabna doživetja. Tudi v prihodnje se bomo trudili, da bo rojstni dan vsakega otroka, ki je vključen v naš vrtec, nekaj posebnega.

LIKOVNA KOLONIJA PESNICA 2015

Tadeja Vraber

Jesenske barve so ponovno obarvale platna učenk 8. in 9. razreda, ki so se udeležile likovne kolonije Pesnica 2015. V idiličnem okolju, na kmetiji Eder v Gačniku, smo se ob likovnem ustvarjanju družili v petek in soboto, 9. in 10. oktobra 2015.

Upodabljanje jesenske pokrajine v akrilni tehniki je nedvomno velik izziv, saj narava v tem času ponuja obilico motivov. Da se ne bi izgubile v razkošju barv, sem učenkam svetovala uporabo velikih (pleskarskih) čopičev. Tako so se izognile oblikovanju podrobnosti na začetku likovnega dela in hitro zapolnile slikarsko platno.

Z dvodnevnim slikanjem na prostem so udeleženke likovne kolonije, Lucija Samogy, Sara Štandeker, Lara Bohl, Klara Rožič, Petra Najvirt, Tara Vodopivec, Teja Bohl, Katja Lešnik, Sara Lukič, Mojca Pleteršek in Anja Štradner, pridobile dragocene izkušnje na področju likovnega ustvarjanja in se s svojimi izdelki predstavile na razstavi v avli šole.

MLADI VRTNARJI IN RAZISKOVALCI

Božena Arnejčič

Pomlad – sončna, topla, cvetoča in vsa obsijana – nas je drugošolce privabila na kmetijo Eder, kjer smo neizmerno uživali v sajenju zdravilnih rastlin. V družbi prijazne družine Eder smo raziskovali košček zemlje, na katero smo posadili sadike, ki smo jih prinesli od doma. Z veseljem smo zalili rastline in jih označili z majhnimi lesenimi tablicami. Po tiho smo si želeli, da bi čim prej zrastle in postale bogate, zdrave in pripravljene za uživanje. Posadili smo meto, meliso, jagode, peteršilj, ameriški slamnik, žajbelj, kamilico, rožmarin, baziliko … Gospa Milena nam je obljubila, da bo tu in tam pokukala na naš vrt, ga zalila, oplela in okopala.

Po določenem času smo se ponovno odpravili v bogato naravo družine Eder. Zelo smo bili radovedni, kaj se dogaja z našim malim vrtičkom. Bili smo prijetno presenečeni, rastlinice so lepo rastle, postale so močne in velike. V roke smo vzeli rokavice in tokrat sami opleli naše gredice. Zanimalo nas je, kaj raste in živi na bližnjem travniku. Odpravili smo se na travnik, nabrali travniške cvetlice in tu in tam ujeli kakšno žuželko. Ogledali smo si jih in jih ponovno izpustili v naravo.

Bilo je zanimivo in lepo. Želimo si še veliko takšnih raziskovalnih dni.

KROŽEK RDEČEGA KRIŽA NA OŠ PESNICA

Lea Vernik

Namen krožka je učence spoznati z nalogami mladega člana Rdečega križa. Glavni cilj, ki mu sledimo skozi šolsko leto, je sodelovanje na prireditvah, pri humanitarnih akcijah in aktivna udeležba na preizkušanju spretnosti nudenja prve pomoči.

Šolsko leto smo začeli s humanitarno akcijo Drobtinica ob svetovnem dnevu hrane. Zbran denar je bil namenjen za prehrano šolskih otrok iz socialno šibkejšega okolja.

V mesecu aprilu smo pripravili krajši kulturni program na občnem zboru RK. Predstavili smo se z deklamacijami Prešernovih pesmi in s šolsko folklorno skupino. Nekaj dni za tem smo se na OŠ Borcev za severno mejo udeležili preverjanja znanja iz prve pomoči za osnovnošolske ekipe. Preizkusili smo se tako v teoretičnem znanju kot praktičnem nudenju prve pomoči.

Med šolskim letom smo sodelovali v zbiralnih akcijah, ki jih organizira RK Pesnica. Tako smo pomagali zbirati star papir in oblačila. Na šoli pa pridno zbiramo zamaške, ki jih bomo podarili bolnima deklicama.

Kot vsako leto, bomo tudi letos zaključili šolsko leto s sprejemom drugošolcev med mlade člane Rdečega križa. Organiziramo ga v tednu vseživljenjskega učenja. S sodelovanjem Območne organizacije RK Maribor in njihove prostovoljke smo izvedli delavnici, na katerih so učenci spoznali naloge vestnega mladega člana RK (skrb za zdravje, pomoč sočloveku, skrb za naravo). Ob prisotnosti predstavnic Krajevne organizacije RK Pesnica so učenci izrekli svečano zaobljubo, da bodo te naloge tudi izpolnjevali.

Z GUSARJI POMLADI NAPROTI

Otroci skupine Gusarji z Valerijo in Marjano

Pomlad je čas, ko nas sončni žarki nežno prebudijo iz zimskega spanja in se narava prebuja v vsej svoji lepoti. Po hladnih dneh komaj čakamo, da nas sonce povabi v naravo, kjer nas čaka toliko dogodivščin. Vabijo nas cvetlice s svojimi barvitimi cvetovi, črički z nežno melodijo, jutranja rosa, ki briše prah z majhnih čeveljčkov. Da pa so naši dnevi v vrtcu še lepši, povabimo v vrtec tudi babice. Tudi letos smo nestrpno čakali, da jih uzremo na hodniku našega vrtca in jih povabimo v svojo sredino. Njihove dlani znajo tako lepo pobožati, tako nežno stisniti. Tudi letos smo skupaj ustvarjali, se pogovarjali, igrali … Babicam smo pomagali ustvarjati iz testa, pobarvali smo skodelice za kavo, ki jih bodo vedno spominjale na naše skupne trenutke, izdelali rože iz jajčk, ki ne bodo nikoli uvenele, tako kot ne uvene ljubezen in dobrota naših babic. Ob materinskem dnevu smo povabili na kulturno prireditev mamice, očete, babice, dedke – vse, ki nas imajo radi. Želeli smo jim na igriv način pokazati, kaj vse že znamo in kako radi jih imamo. Ker pa zelo radi nastopamo, smo se letos prvič udeležili srečanja gledaliških skupin. S pripravo gledališke predstave Živali nas učijo smo se naučili, kako moramo skrbeti za naravo, da nam bo le-ta skrb tudi vračala. Čeprav je bil to naš prvi nastop na tovrstnem srečanju, smo se odrezali dobro in za naš nastop prejeli veliko pohval. Z igro smo se predstavili tudi v Domu starejših idila, kjer smo starejšim s svojo otroško razigranostjo polepšali dan. Tako so vsaj za nekaj kratkih trenutkov pozabili na svoje tegobe in se v mislih znova vrnili v čas otroštva in brezskrbnosti.

Pomladni dnevi tako hitro minevajo! Vendar nas v vrtcu čaka še veliko zanimivega. Skupaj s starši se bomo odpravili v Deželo škratov, saj se hočemo prepričati, če ta nagajiva bitja res obstajajo. Če jih ne najdemo skupaj s starši, jih bomo iskali sami na Pohorju, kamor se bomo še odpravili. Tam jih bomo zagotovo našli, saj vemo, da se skrivajo globoko v gozdu in se pokažejo samo pridnim otrokom, kar pa mi zagotovo smo! In če jih ne bo v gozdu, nas obiščejo v sanjah, sredi pohorskih gozdov, ko bomo utrujeni od dogodivščin sladko zasanjali v zaslužen spanec.

VRTEC V NARAVI

Mojca Korenjak

Maja so se otroci vrtcev Pernica in Pesnica s strokovnimi delavkami v okviru CŠOD odpravili v vrtec v naravi v Dom čebelica. Zgodaj zjutraj so veselo razpoloženi in polni pričakovanj prikorakali v vrtec z velikimi torbami. Z avtobusom smo se odpeljali proti Čebelici – večina otrok je prvič sedla na tako »velik avto«. Nekaterim je bila pot predolga, saj so spraševali, če se vozimo v krog. Po treh urah vožnje smo končno prispeli. Kaj vse nas je čakalo tam! V škratovi deželi smo iskali škrata, hodili po zaplaških stezicah, se urili v lokostrelstvu, družili s prijatelji, s katerimi smo v soboto zvečer pripravili tudi pižama party.

Celoten tridnevni program je bil namenjen bogatemu doživljanju narave in njenih lepot, pridobivanju samostojnosti in druženju z vrstniki v novem okolju. Vse dejavnosti, ki so se izvajale, so tako spodbujale gibalne in funkcionalne sposobnosti otrok ter njihov čustveni razvoj. Ob doživljanju uspeha se je krepila njihova pozitivna samopodoba.

Otrokom bodo ti trije dnevi tudi s pomočjo fotografij, ki so nastale, ostali še dolgo v spominu.

PROJEKT ZGODBOŽERČKI

Petra Kniplič Hegediš in Mojca Korenjak

V šolskem letu 2015/16 so otroci vrtcev Pesnica in Pernica, starostnih skupin od 4 do 6 let, skupaj z vzgojiteljicami sodelovali pri projektu, ki temelji na spoznavanju pisateljev iz domačega okolja, spodbuja bralno kulturo najmlajših in jih usmerja v poustvarjanje zgodb skozi različna področja kulturnega udejstvovanja. Vzgojiteljice so na primeren način otrokom predstavile zgodbo Polž Počasnelko in gosenica Marta. Skozi vso leto so otroci ustvarjali na različnih kulturnih področjih. Maja in junija so se skupaj s svojimi vzgojiteljicami udeležili zaključne prireditve, kjer so se srečali s pisateljico Ano Koritnik.

V sklopu projekta Zgodbožerčki so se otroci Vrtca Pesnica udeležili Dneva ustvarjalnosti 2016 – območnega srečanja lutkovnih skupin. Prvega aprila smo se v dopoldanskem času odpeljali v Svečino, kjer so otroci ob spremljavi viole zaigrali lutkovno predstavo Polž Počasnelko in gosenica Marta. Otroci so s svojo sproščenostjo tako navdušili strokovno spremljevalko gospo Bredo Varl, da jih je uvrstila na Regijsko srečanje lutkovnih skupin, ki je bilo v ponedeljek, 18. aprila 2016, na Komornem odru SNG Maribor.

Prav tako je pri tem projektu sodelovala dramska skupina Pika, ki se je s svojo dramsko predstavo Polž Počasnelko in gosenica Marta udeležila Območnega srečanja dramskih skupin v Sladkem Vrhu.

Prepričani sva, da bodo otrokom prijetna doživetja in pozitivna čustva ostala v spominu in da bodo lahko pridobljena znanja in izkušnje uporabili kasneje v življenju.

ŠOLA V NARAVI 3. RAZREDA OŠ JAKOBSKI DOL

Lana Šnajder in Živa Brumen

Slepi sprehod

LANA: Že zgodaj zjutraj sem se zbudila in se preoblekla. Odšla sem v avto. Peljali so me ati, mami in brat. Na železniški postaji sem odšla na vlak. Sedela sem z Lariso in Emely, čez nekaj časa pa je k nam prišla Enja, ker ji je bilo slabo. Vozili smo se 5 ur. Ko smo prišli v Dom Burja, so nam pokazali, kje imamo sobo. Imele smo velik balkon. Ob enih smo odšli na kosilo, z Evo sva bili dežurni, zato sva morali 5 minut prej pripraviti mizo in pogrinjek. Po kosilu smo odšli plavat. Razložili so nam, kaj smemo delati in kaj ne. Po plavanju smo imeli pouk z učiteljico Lili. Gledali smo kipe v Forma vivi. Zapeli smo smešno pesem. Nato so nam čez oči dali preveze, postavili smo se v kolono ter hodili. Učitelji so nas vodili. Mi smo poslušali, tipali ter včasih tudi vonjali. Slišali smo veliko različnih zvokov in žgečkale so nas veje. Nato smo se igrali igrico fotografiranje kipov.

ŽIVA: Sledila je večerja. Po večerji smo šli v sobe in jih pospravili. Tako smo se punce dogovorile, da sem jaz zadolžena za kopalnico, Lana za omarice, Emely za postelje, Eva za pometanje, Maša za kovčke, Larisa nam je bila v pomoč, Enja pa je pregledovala, če je bilo vse v redu. Nato smo se igrali z otroki iz Negove.

LANA: V torek dopoldne smo šli gledat soline, nato smo v učilnici okušali sol. Emely se je oblekla v solinarko in ogledali smo si film o solinah.

ŽIVA: Popoldne smo šli v vrt kaktusov. Gospa Majda nam je povedala, da imajo 1600 vrst kaktusov, kar je polovica vseh, ki obstajajo. Kupila sem si kaktus s temnoroza cvetovi. Bilo je tako zanimivo.

LANA: Po večerji smo odšli na sprehod do fitnesa v naravi. To so v bistvu igrala. V sredo dopoldan smo na zeliščnem vrtu prepoznavali in vonjali lovor, sivko, žajbelj in rožmarin. Lili nas je vprašala, kaj bi imeli v vrečki, ki si jo bomo zašili. Naši odgovori so bili različni, a odločila se je za rožmarin in ščepec modrosti (sol).

ŽIVA: Ko smo popoldne šli plavat, sem bila navdušena, saj se bomo učili dihanje pri prsnem plavanju.

Tisti popoldan je bil deževen, pa še Enjo je začelo boleti uho in je šla z učiteljico k zdravnici. Ko sta se vrnili, je Lukasa začela boleti glava in je zaspal pri mizi. Tisto noč je lahko spal pri nas, da je bil blizu učiteljice. V sobo smo mu prinesle večerjo in šle gledat risanko. Bilo je vznemirljivo. Drug dan se je Lukas počutil bolje. Izdelovali smo verižice in zapestnice iz kamenčkov. Jaz sem naredila verižico in zapestnico za mamico. Delali smo dolgo.

LANA: Po kosilu smo šli na izlet z ladjico v Piran. Ogledali smo si Piran in odšli v akvarij. Videli smo različne ribe in druge živali. Najbolj sta mi bila všeč morski pes in morski bič. Potem smo odšli do Tartinijevega trga. Lili nam je veliko povedala o njem.

ŽIVA: V pristanišču je bilo iz kovine narejeno majhno mesto. Vsaka hiša je bila kot knjiga. To je pomenilo, da je vsaka hiša imela eno zgodbo.

LANA: Ko nam je Lili povedala vse o Piranu, smo šli na sladoled, nato pa smo se z ladjico vrnili v naše začasno domovanje.

Po večerji smo šli še na sprehod do Portoroža. Videli smo zelo »zasoljen« hotel. Zadnjo noč smo hitro zaspali. V petek zjutraj smo naredili vse tako kot vedno in si spakirali kovčke. Po kosilu smo odšli na vlak.

ŽIVA: Teh 5 ur vožnje domov ni bilo tečnih. Bilo je živahno. Ko smo končno prispeli na železniško postajo v Mariboru, smo se razveselili staršev. Pripovedovali smo jim, kako je bilo. To je bila najboljša šola v naravi!

SKRIVNI DNEVNIK MALČKA IZ JARENINE

Vzgojiteljice Vrtca Jarenina

22. april 2016

Dragi dnevnik,

danes je bilo v vrtcu zelo zanimivo, saj je bil to poseben dan – dan Zemlje. Ker smo tudi mi Zemljani, smo si nataknili rokavičke, vzeli velike vreče za smeti in dobro očistili naš košček zemlje ob vrtcu. Nato smo z vzgojiteljicami posadili čisto pravi grm, ki nam ga je podaril g. Kren, ga zalili in že raste. Le kateri bo zrasel višje – jaz ali grm?

6.–8. maj 2016

Dnevnik, ne boš verjel, kaj vse sem doživel ta konec tedna. Že v petek, takoj po vrtcu, sem se z velikim kovčkom z avtobusom odpeljal na Pohorje, v hotel Zarja. Z menoj so šli še moji prijatelji in komaj smo čakali, da spoznamo skrivnosti pohorskih gozdov. Dokazali smo, da smo pravi pohodniki, saj smo zmogli kar dva pohoda, povzpeli smo se vse do Ruške koče. Gradili smo hiške za škrate. Slednjih sicer nisem videl, so pa zagotovo tam, kjer zorijo maline in borovnice. Ob večerih smo plesali v pižamah in se igrali. V nedeljo smo se prijetno utrujeni vrnili v objeme staršev.

20. maj 2016

Dragi dnevnik, danes se je pa res veliko dogajalo. Otroci iz skupin Sončki in Pikapolonice smo nastopili na Mednarodnem festivalu »Igraj se z mano« v Mariboru. Plesali smo in peli. Udeležili smo se zanimivih ustvarjalnih in gibalnih delavnic, se srečali s klovni ter si prislužili sladke palačinke.

Zvečer je KUD Kajuh praznoval 70. rojstni dan. Imeli so veliko prireditev in tudi jaz sem nastopal s pevskim zborom iz vrtca. Zapeli smo naše najljubše pesmice in poželi gromki aplavz. Joj, je bilo fajn!

26. maj 2016

Dragi dnevnik. Saj veš, da imam zelo rad živali. Doma imamo muco. Ko bom velik, bom imel kravo, vsaj eno, takšno, kot sem jo videl danes pri družini Železinger. Pa še en velik traktor in prikolico, da bom moji kravici lahko pripeljal hrano.

Kmalu grem na počitnice. Uživajte tudi vi!

OŠ JAKOBSKI DOL – ZMAGOVALKA PREDTEKMOVANJA OTROŠKE VARNOSTNE OLIMPIJADE

Peter Vervega

V četrtek, 5. maja, je na Osnovni šoli Jakobski Dol potekalo predtekmovanje Otroške varnostne olimpijade.

Na začetku nam je potek tekmovanja hotelo krojiti vreme, saj je pričelo deževati. Seveda smo se tudi na takšne razmere pripravili in prireditev preselili v telovadnico, kjer smo uspešno izpeljali prvi dve igri. Nato je posijalo sonce in ostali dve igri, kot tudi celotno prireditev, smo lahko do konca izpeljali na šolskem igrišču. Pomerilo se je 18 ekip iz dvanajstih osnovnih šol z območja policijskih postaj Šentilj in Lenart. Vsako ekipo je sestavljalo 10 učencev – četrtošolcev. Pomerili so se v štirih igrah, v katerih je bilo potrebno pokazati nekaj spretnosti in znanja, potrebne pa je bilo tudi malo sreče.

Z velikim veseljem sporočamo, da smo Jakobčani bili v vseh igrah najboljši in na koncu prepričljivo zmagali. To pomeni, da smo se uvrstili v finale tekmovanja, ki bo v Mariboru. Drugo mesto so zasedli učenci Osnovne šole Benedikt in tretje učenci 4.a Osnovne šole Sveta Ana.

Vse sodelujoče na prireditvi so pozdravili ravnatelj Osnovne šole Jakobski Dol, Zdravko Šoštarič, župan Občine Pesnica, Venčeslav Senekovič, in komandir policijske postaje Šentilj, Rado Božič.

DOBRODELNI TEK LIONS KLUBA

Udeleženci dobrodelnega teka iz OŠ Pesnica

V soboto, 21. 5. 2016, je bil v Mariboru v okviru slovenske mreže lionistov dobrodelni tek z naslovom Tečem, da pomagam. Pot nas je vodila po mestu: od Konservatorija Maribor po mestnem parku do in po promenadi ter nazaj. Udeleženci teka so omenjeno pot pretekli večkrat.

Udeležili so se ga tudi nekateri učenci in učenke Osnovne šole Pesnica, oba športna pedagoga in ravnatelj, ki je tudi član Lions kluba Piramida, ter pomočnika pri izvedbi teka. Za družbeno animacijo je poskrbel glasbenik Spidi, stojnice s pogostitvijo so pripravile članice ženske lionistične mreže Zarja. Tekle so tudi nekatere znane osebnosti iz gospodarskega in družbenega življenja, z zmernim pohodom so prireditev popestrili starostniki Doma Danice Vogrinec. Tek je bil za otroke in mladostnike brezplačen, vsak udeleženec je prejel spominsko majico, odrasli pa smo s prostovoljnimi prispevki omogočili namensko, dobrodelno poslanstvo, ki jo Lions klubi namenjajo pomoči potrebnim.

Prireditev je bila vseslovenska. Sobotni humanitarni dopoldan je tako na simbolni in konkretni ravni pomagala sooblikovati tudi OŠ Pesnica.

OD IDEJE DO IZDELKA

Karmen Polič

Na OŠ Jakobski Dol smo imeli 26. 4. 2016 tehniški dan. Učenci 6.–9. razreda so ustvarjali izdelke iz odpadne embalaže. Odpadne materiale (plastiko, karton, pločevinke …) so zbirali in prinesli s seboj.

Vsak razred se je odločil za svoj material in ga tudi namensko zbiral. Izdelke so najprej skicirali ter naredili načrt za izdelavo. Deveti razred se je tako odločil, da bo izdelal hidroelektrarno, osmi razred je iz pločevink izdeloval lovilce sanj, zapestnice in stojala za pisala. Iz lepenke, zamaškov in ovojnega papirja so v šestem razredu nastajale posode za ločevanje odpadkov, ki so postavljene na hodniku pred knjižnico. Sedmi razred pa se je odločil, da bo iz odpada izdeloval namizne igre: šah, človek, ne jezi se, biljard in učne kartice za mlajše učence.

Učenci so faze izdelave poslikali s telefoni in ob koncu tehniškega dne svoje delo predstavili v jedilnici.

PALČKI IZ VRTCA JAKOBSKI DOL NA SPREHODU

Otroci iz skupine Palčki

Prebudila se je pomlad. Drevesa so ozelenela, cvetice zacvetele in ptički zažvrgoleli. Prebudilo se je tudi življenje v našem ribniku blizu vrtca.

Pot do ribnika nas vodi mimo travnika, ki je že poln raznobarvnih cvetic. Na sprehodu nas pozdravljajo metuljčki, ptički, pa tudi štorklje. Pot nam večkrat prečkajo drobne mravljice. V ribniku smo opazili paglavce. Zajeli smo jih v plastično vedro in jih prinesli v vrtec. Tako jih lahko vsak dan opazujemo, kako rastejo. Dvakrat na teden jim prinesemo svežo vodo iz ribnika. Tudi otroci ostalih dveh skupin jih pridejo pogledat.

Na naših sprehodih opazujemo tudi kmete s traktorji, ki obdelujejo njive in kosijo travnike. Srečamo še muce in kužke ter jih opazujemo v njihovi igri. Vsak dan opazimo nekaj novega.

EVROPSKI SKYPE PROJEKT NA OŠ JARENINA

Valerija Vreča

Kot sem že zapisala, je naša šola v šolskem letu 2015/2016 sodelovala pri Evropskem skype projektu in se tako pridružila državam, kot so: Nizozemska, Litva, Madžarska, Belgija in Gruzija. Učenci in učitelji OŠ Jarenina smo pripravili predstavitev naše šole na kulturnem, likovnem, plesnem, literarnem, geografskem in zgodovinskem področju. Ob tem se lahko pohvalimo, da OŠ Jarenina že drugi mandat nosi naziv »kulturna šola«. Projekt smo izvedli 6. 10. 2015, potekal je brez zapletov. Zveze so bile odlično vzpostavljene; predstavitve so potekale v zelo sproščenem vzdušju.

V okvirju projekta je nastala tudi čudovita razstava fotografij, ki so jo pravili učenci osnovnih šol držav, ki so sodelovale pri projektu. Tema so bila čustva oziroma razpoloženja ljudi v različnih življenjskih situacijah. Fotografije bodo razstavljene tudi na naši šoli.

BOGATO KULTURNO DOGAJANJE

Maja Patty

Prazniku in slovenski kulturi smo se poklonili z medobčinsko proslavo slovenskega kulturnega praznika, 5. februarja 2016. V ta namen smo oblikovalci ljubiteljskega kulturnega utripa Zveze kulturnih društev občin Kungota, Pesnica, Šentilj in pesniške Območne izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti okrasili dvorano Večnamenskega KTP-centra Pesnica. Gostitelj **Venčeslav Senekovič**, župan Občine Pesnica, je s svojim pozdravnim nagovorom zaželel dobrodošlico obiskovalcem in čestital letošnjim dobitnikom priznanj Zveze. Da se vsa tri vodstva lokalnih skupnosti zavedajo pomembnosti ohranjanja ljubiteljske kulturne dejavnosti, sta s svojo prisotnostjo potrdila tudi Igor Stropnik, župan občine Kungota, in šentiljski župan, mag. Štefan Žvab.

Na prireditvi, ki jo je povezovala Janja Kraner, sta s svojim nastopom številno občinstvo razvajala profesionalna glasbenika Barbara Fanedl in Jure Koren, vnuka Toneta Neuvirta. Glasbena predstavitev Barbarinih učencev Eme Nikolič in Marka Leva Krajnca pa je osmislila in oplemenitila razmišljanje slavnostne govornice **Franje Senčič,** predsednice Zveze. Spregovorila je o kulturni vzgoji, vzgoji kakovostnih najmlajših kulturnih ustvarjalcev in posledično zahtevnega odraslega občinstva. Spretno je orisala tukajšnje kulturno življenje od najmlajših ustvarjalcev do tistih, ki v svetu ljubiteljske ali profesionalne kulture neprekinjeno vztrajajo leta in leta, saj si življenja brez umetnosti niti ne znajo predstavljati: "Kulturno dogajanje naših krajev živi in se razvija ob sooblikovanju posameznih dogodkov in projektov. Goste naših prireditev pritegnejo različni kulturni žanri in prav je tako, saj nimamo vsi enakega okusa. Sprijazniti pa se bomo morali, da nekaterih ljudi pač nikoli ne bomo zvabili v dom kulture," je še dodala in napovedala podelitev najvišjega priznanja Zveze.

Zlata plaketa Zveze

Zveza kulturnih društev občin Kungota, Pesnica in Šentilj je letos spremenila pravilnik o podeljevanju svojih odličij in prvič podelila Zlato plaketo Zveze za življenjsko delo na področju ljubiteljske kulturne dejavnosti. Prejel jo je **Zdravko Eder** iz Društva za kulturo, šport in turizem Štibl Pesnica, ki je v svojem zahvalnem nagovoru dejal: "Biti kulturnik, ustvarjalec ali umetnik je veliki naravni dar. In le-tega imamo Slovenci ogromno. Spadamo v sam evropski vrh tako na profesionalnem kot tudi na ljubiteljskem umetniškem področju."

Priznanje Zveze kulturnih društev z značko

za leto 2015 za dolgoletno delo v ljubiteljski kulturni dejavnosti so prejeli:

Marija Radmilovič iz Kulturno-umetniškega društva Jože Stupnik Svečina, **Tilka Cehtl** iz Študijskega krožka Spretni prsti podeželja Pesnica, **Alfred Janžek** iz Pihalnega orkestra občine Šentilj in **Svečinski nonet** iz Kulturno-umetniškega društva Jože Stupnik Svečina.

Vztrajni mladi ustvarjalec

Na Zvezi se zavedamo vrednosti in potenciala tistih mladih, ki po končanem osnovnošolskem izobraževanju ostajajo zvesti umetnosti in ljubiteljski kulturi, zato smo prav tako letos prvič podelili priznanje Vztrajni

mladi ustvarjalec. Prejel ga je **Marko Knehtl** iz Kulturnega društva Jože Kerenčič Zg. Kungota in Društva 4A!

Priznanje Zveze za enkratni dosežek

Za nastop na državni ravni preglednih srečanj Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti so bili nagrajeni: **Rock skupina Žled** iz Zgornje Kungote in **Lutkovno-glasbeni krožek Deteljica Osnovne šole Pesnica**.

S PESMIJO V SRCU

Dr. Marjan Toš

Nova pesniška zbirka Ančke Šumenjak, častne občanke Občine Pesnica

Ančka Šumenjak je kljub častitljivi starosti izdala novo knjigo z naslovom S pesmijo v srcu in podnaslovom Skozi življenje – moje in tvoje. Gre za izbor pesmi, črtic in člankov, ki so izšli v berljivi knjigi na 247 straneh. Finančno je njen izid podprla Občina Pesnica, lektorica je bila Mira Smolej, spremno besedo pa je napisala Silvestra Brodnjak. Izšla je v nakladi 130 izvodov in jo bogatijo tudi izbrane fotografije, ki sta jih prispevali Silvestra Brodnjak in avtorica iz bogatega arhiva družine Šumenjak.

Ančke Šumenjak ni treba posebej predstavljati, ne širši slovenski in še manj lokalni javnosti iz pesniške občine. Velja za izvrstno pesnico, ki se je zapisala rodni grudi in iz nje dobivala navdih za poezijo. Njen nikoli pozabljen rek še vedno velja: »Ponosna sem, da sem kmetica«. To je bila in tega se ni nikoli sramovala, celo več, rada je izpostavljala kmečki stan in trdo delo na kmetih, ki ga je tudi sama okusila. Najprej kot otrok v Poljanski dolini in nato kot žena in mati v Slovenskih goricah, v Jareninskem Vrhu. Rojena je bila leta 1922 v Justinovi družini v Hlavčih Njivah 8 pod Blegošem. Leta 1941 je še mlada odšla iz domačega okolja in se preselila na Štajersko, v bližino Maribora, v Slovenske gorice. V Jarenino, točneje, v Jareninski Vrh na domačijo Šumenjakovih, kjer si je skupaj z možem ustvarila nov topel dom in družino in kjer je vse življenje trdo delala na zemlji, od katere so živeli in ki jim je dajala vsakdanji kruh. Plela je v vinogradu, na strminah slovenskogoriških vinskih vrhov in bila hvaležna najlepši zemljici na tem svetu za njene jesenske darove. V mladosti je sanjala, da bi postala učiteljica in učila mlade. To ji žal ni bilo dano, zato pa je toliko bolj iz knjig črpala mnoga znanja, ki jih je potrebovala pri vsakdanjem delu. Njen odnos do domovine, narave, družine, do vsega lepega na tem svetu se je kmalu začel zrcaliti tudi v njenih pesmih. Bilo mi je dano, da sem jo spoznal na enem od prvih srečanj pesnikov in pisateljev-začetnikov v Gradišču v Slovenskih goricah (danes Sveta Trojica). Temu kraju je tudi posvetila pesem o Gradiškem jezeru, ki so jo uglasbili legendarni **Viničarji**. To je bilo davnega leta 1974 in takrat sem spoznal njeno iskrenost, srčnost in poštenost, njeno navezanost na domačo zemljo, na svoje najdražje in na domovino. Hkrati pa sem kmalu spoznal njen pesniški dar, ki so ga že odkrili pesniki in pisatelji, med njimi Janez Švajncer, kasneje moj urednik na Radiu Maribor in pesnik ter urednik Slavko Kočevar-Jug. Od takrat tudi poznam njen življenjski slogan: »Ponosna sem, da sem kmetica« in »Ni me sram žuljavih rok«. In res je Ančka imela velikokrat žuljkave roke, o tem sem se prepričal ob sicer redkih snidenjih z njo na domu. Enkrat tudi na nepozabni trgatvi, ko sem po stminah njenega vinograda nosil leseno brento. Od najinega zadnjega srečanja so pretekla že skoraj tri desetletja, Ančko pa še vedno zelo cenim in sem vesel, da lahko ob izidu njene nove knjige zapišem nekaj skromnih stavkov. Ančka pa ni samo pesnica, je tudi pisateljica in je kar nekaj zanimivih sestavkov objavila v slovenskih časopisih in revijah. Ostala je zvesta svojemu pesniškemu in pisateljskemu stilu, zvesta svojemu izročilu, zemlji, domu in domovini.

Kot je zapisala v spremni besedi **Silvestra Brodnjak**, je četrta Ančkina knjiga nastajala dobesedno na obroke. »Vedno, ko sem mislila, da je že dovolj gradiva, sem se spomnila še koga, ki bi ga bilo zanimivo povprašati, kako se spominja naše Ančke. Nekaj njihovih misli in izjav boste lahko prebrali v uvodu k tretjemu delu knjige. Ančkine pesmi bodo s to knjigo spet našle pot na knjižne police. Spoznajte jo kot eno tistih pogumnih žena, ki so znale na papir prenesti vse tisto, kar so nosile v srcu, kar jih je bolelo, žalostilo, razveseljevalo in tudi osrečevalo; tisto, o čemer niso klepetale s sosedami, ker niso marale tožiti o svojih bolečinah. Vsak se mora sam spopasti s svojo usodo. Vsak je namreč svoje sreče kovač«, je še zapisala Silvestra Brodnjak. Ančki Šumenjak se je ob izidu nove knjige v daljšem zapisu zahvalil tudi pesniški župan, **Venčeslav Seneković**. Med drugim je spomnil, da je Ančka prvo pesem napisala pri rosnih 18-tih letih, še doma, v rodni Poljanski dolini pred drugo svetovno vojno. A njena prva knjiga pesmi je izšla že v njenih zrelih letih, leta 1973. To so bili Natrgani cvetovi. »Lahko knjiga sploh dobi še lepši naslov? Težko, a Ančka je že

vedela, zakaj je natrgala cvetove. In jih spletla v venček. Njene pesmi so odraz iskrene ljubezni do doma, do ožje in širše domovine, do življenja, do človeka. V glavnem malega človeka, tistega, ki mora trdo delati, da preživi. Ki si briše potno čelo v zori jutra, ko kosi rosno travo. In si proti večeru tu in tam obriše žuljave roke. Najbrž je to velikokrat storila tudi Ančka, ko je žela, vezala, grabljala, okopavala. Ančka je kmečka ženska, mati šestih otrok v najbolj plemenitem pomenu te besede: ena in edina, za vse življenje! Njene roke so bile često žuljave, včasih celo krvave. Tega je ni bilo nikoli sram, tako kot je ni bilo nikoli sram, da je kmetica. To je celo izpovedala v eni od zelo prepoznavnih pesmi. Njene pesmi so vedno govorile in bile zavezane življenju. Iz verzov se zrcalijo lepote rodne Poljanske doline in ljubezen do slovenskogoriške grude. Dva svetova v enem, dve ljubezni v eni. Do obeh je poštena in pravična, tako kot do sebe, moža in otrok. Res globoko izpovedne pesmi, ki jih radi prebiramo vsi, ki cenimo domačega človeka, ga imamo radi in spoštujemo njegove žuljave roke in potno čelo. Takšna je bila in bo za vedno tudi naša Ančka. Njen odnos do zemlje, do stvarnosti, do življenja, predvsem pa do človeka je skoraj idealističen, včasih celo božanski«, je še zapisal župan Občine Pesnica, Venčeslav Senekovič.

Dodano vrednost knjigi dajejo drobni zapisi, črtice in novele izpod peresa Ančke Šumenjak, ki potrjujejo njeno pristnost in domačnost pripovedovanja. Objavljenih je več fotokopij, člankov o njenem pesniškem ustvarjanju, ki so bili objavljeni v slovenskih časopisih in pod katere so se podpisali ugledni reporterji, komentatorji in poročevalci, med njimi Janez Švajncver, Franc Šrimpf, France Forstnerič, Tone Partljič, Ivan Sivec, Silvo Teršek, Neža Mauer, Marija Švajncer ml., Zdenka Božičnik, Marjan Stare, Samo Simčič in dr. Jožica Čeh. Dodane so še izbrane fotografije iz družinskega albuma Šumenjakovih iz Jareninskega Vrha. Naj nas Ančkine pesmi še dolgo spremljajo v srcu, kot je sama zapisala. In tam ostanejo za vedno.

ORGLE ZA NASLEDNJIH 100 LET

Nataša Kodrin

Ste bili na binkoštno nedeljo pri sveti maši v cerkvi Sv. Marjete v Pernici? Potem ste lahko še zadnjič slišali igrati Brandlove orgle iz leta 1895. Zdaj je prišel čas, ko jih je potrebno zamenjati, saj jih je dodobra načel zob časa. To je v svoji oceni potrdil tudi strokovni izvedenec za orgle in vsi izvajalci orgel, ki so bili povabljeni k ogledu in meritvam. Zavod za varstvo kulturne dediščine je to oceno upošteval in podal pogoje, ki zahtevajo ohranitev omare Brandlovih orgel. Ponosni smo lahko, da živimo v času, ko bomo dobili nove orgle, saj se to ne zgodi ravno vsak dan. S postavitvijo novih orgel bomo dodali še en košček v mozaik zgodovine naše župnije. To, kar so nam zapustili naši predniki, moramo ohranjati in vendar na novo ustvarjati.

Odločitev za nove orgle je bila sprejeta na sestanku župnijskega pastoralnega sveta 8. julija 2015. Imenoval se je odbor za postavitev novih orgel. Sledili so ogledi in preizkusi podobnih orgel v drugih župnijah, kjer smo zbirali informacije in nasvete, na kaj moramo biti pozorni, česa ne smemo spregledati in kakšen inštrument zares potrebujemo, da bo glasbena slika usklajena z akustiko prostora in njegovo arhitekturo ter notranjo opremo. Ko so bile te osnovne koordinate določene, so člani odbora poslali razpisno dokumentacijo petim izvajalcem. Na naš razpis sta se odzvala dva ponudnika, od katerih je vsem pogojem ustrezal ponudnik »Orgle Dvoršak, d. o. o.«. 25. januarja 2016 je sledil podpis pogodbe, cena orgel je 110.600,00 EUR.

Kraljica glasbil ima svojo ceno, ki jo zasluži, saj je vsak njen sestavni del izdelan ročno, prilagojene so akustiki cerkve in velikosti kora, na katerega so postavljene. Orgle so izjemno dragocen kulturni zaklad, ki ga je potrebno ohranjati. Služile bodo tej in naslednjim generacijam organistov in pevcev, župljanom pa obogatile bogoslužne obrede. Župnija je v želji, da so občani in drugi čim bolje informirani o postavitvi novih orgel na svoji spletni strani (http://zupnija-pernica.rkc.si/) odprla zavihek »aktivnosti – kronologija izdelave orgel«, kjer sproti obvešča, kako potekajo dela in stran tudi slikovno podprla. Vabljeni k ogledu.

Spoštovani občani, prijatelji in sorodniki, ki ste se morda odselili iz našega kraja, vendar ste še vedno s srcem pri nas, tudi vi ste lahko del zgodovine naše župnije, zato vas vabimo, da darujete svoj dar za kraljico glasbil – orgle, ki bodo v ponos nam in našim zanamcem. Vaši darovi se bodo zbirali na računu župnije (TRR: 24100 9004436065, Raiffeisen bank), lahko jih prinesete v cerkev ali v župnijsko pisarno.

Veselimo se trenutka, ko bodo nove orgle zazvenele v vsej svoji mogočnosti in bomo vsi skupaj dokazali, da je tudi v težkih časih s sodelovanjem in razumevanjem mogoče doseči prave cilje. Pokažimo svojo dobro voljo, stopimo skupaj in podprimo projekt novih orgel v cerkvi Sv. Marjete v Pernici, da bodo pele v čast Bogu še vsaj naslednjih 100 let.

Stare Brandlove orgle so že odstranjene, župnija je v pričakovanju novih, ki naj bi zadonele ob božiču … *Foto: Jurij Dobravec*

OBMOČNA REVIJA OTROŠKIH IN MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV 2016

Anita Kirbiš

V Pesnici pri Mariboru je 21. in 22. aprila potekala Območna revija otroških in mladinskih pevskih zborov **Da bi pesem ne zamrla** v organizaciji JSKD in ZKD občin Kungota, Pesnica in Šentilj. Nastopili so otroški in mladinski pevski zbori osnovnih šol Pesnica, Jakobski Dol, Pernica, Sladki Vrh, Šentilj, Velka, Ceršak, Sp. Kungota, Svečina in Kungota. Slednji je s svojim nastopom briljiral in res se nam ni treba bati, da bi pesem zamrla.

NIČ NI ČRNO-BELO – RAZSTAVA JOŽI KERENC

Anita Kirbiš

Na razstavišču KUD Kajuh v Jarenini je 26. 2. 2016 postavila na ogled svoja umetniška dela slikarka **Jožo Kerenc** iz Jurovskega Dola. Razstavo je naslovila **Nič ni črno-belo.** "Preden začnem slikati, morajo biti v konici čopiča srce, roka in misel," je vodilo avtorice, ki je tudi vodja likovne sekcije pri KD Ivan Cankar. Sodelovala je na številnih likovnih dogodkih in samostojnih razstavah. Za kulturni program je poskrbela Vokalna skupina Mavrica, zbrane pa je nagovoril župan Občine Pesnica, g. Venčeslav Senekovič, ki je razstavo tudi odprl.

SLOVO

Berta Čobal Javornik

Odšel si,
ne bo te nazaj.
Prišel cvetoči je maj,
ne bo te dragi
nikoli, nikoli nazaj.
Odšel si za vedno.

KOŠTRUNČEK PIKO – LITERARNI PRVENEC ANITE KIRBIŠ

Anita Kirbiš

Anita Kirbiš je ostala navezana na svoj rojstni kraj, na domačijo, kamor se pogosto vrača. Tudi tukaj najde veliko fotografskih izzivov. Tokrat je fotografije povezala v čustveno obarvano zgodbo ovčjega mladička in nastalo je njeno prvo otroško literarno delo Koštrunček Piko, ki ga je predstavila ob odprtju 30. samostojne fotografske razstave v Dvorcu Dveri Pax v Jarenini. Slikanico bodo dobili malčki v vrtcih, otroci iz ranljivejših okolij ter hospitalizirani otroci.

"Fotkanici na pot" sta spregovorili dve kulturnici in pedagoginji. Prva, predsednica Zveze kulturnih društev Občin Kungota, Pesnica in Šentilj, Franja Senčič je dejala: »Temeljno poslanstvo kulturno-umetniških društev je ohranjanje, negovanje in vzpodbujanje ustvarjalnosti na različnih kulturnih, umetniških področjih. A za to pestro paleto ustvarjalnosti se skrivajo ljudje, najpogosteje ljubiteljski pevci, plesalci, likovniki in tudi fotografi ter literati, kot je Anita Kirbiš. Zveza kulturnih društev občin Kungota, Pesnica in Šentilj se v tesni povezavi s pesniško območno izpostavo Javnega sklada za kulturne dejavnosti RS Slovenije že vrsto let trudi nuditi pomoč in podporo društvom. Predvsem pa želimo motivirati člane ter jim sporočiti, da njihovo delo ni zaman in da njihov trud bogati vsakodnevno življenje v naših krajih.

Anita Kirbiš je s svojimi fotografskimi razstavami že obiskala nekaj razstavišč naših društev. S fotoaparatom je tudi redna obiskovalka naših prireditev in kulturnih dogodkov. Veseli pa smo, da se je s svojim projektom o jagenjčku Piku obrnila na nas. Postavila nas je pred nov izziv, ob katerem smo se skupaj z njo učili, kako narediti slikanico.

Sama sem Anitino nastajanje otroškega literarnega dela imela možnost spremljati vse od začetka. Bela nebogljena kepa jo je tako navdušila in ganila, da je v njej prebudila skrito željo po pisanju literature. Najprej so ob fotografijah nastali priložnostni zapisi, ki jih je po vsakem obisku kmetije objavljala na svojem Facebook profilu. Postopoma je nastala zgodbica na dveh listih, z njo pa Anitina želja, da bi izdala knjigo za otroke.

Danes je slikanica ali bolje »fotkanica« natisnjena in vabi, da jo prelistamo, jo preberemo, si jo ogledamo. Njen izid Zvezi kulturnih društev pomeni potrditev, da delamo dobro in da ustvarjalci v naši pisarni najdejo tehnično pomoč, pomoč pri organizaciji ter družbo podobno mislečih, ki cenijo ljubiteljsko kulturno udejstvovanje. Zagotovo pa se bo v prihodnosti Koštrunček Piko uvrstil tudi med seznam knjig v ZKD-jevem projektu Zgodbožerčki, ki povezuje otroke vrtcev vseh treh občin ter jih nagovarja k branju in ustvarjalnosti.

V imenu Zveze kulturnih društev se zahvaljujem avtorici fotografske razstave ter slikanice, Aniti Kirbiš, za njen prispevek h kulturnemu utripu ter hvala za pogum, trmo in vztrajnost, ki so nam lahko za vzor.«

Druga je spregovorila Nada Šiling, učiteljica, ki je v svet otroške literature popeljala več deset generacij otrok s tistih gričev, kjer se pase Piko. Literarno delo je predstavila še s perspektive pedagoga in slavista.

»Slikanica Koštrunček Piko je s fotografijami in čustveno ter doživeto zgodbo prijetna popestritev v branju predšolskih otrok ter tudi učencev razredne stopnje.

Prav fotografija kot ilustracija je v otroških literarnih delih prej izjema kot pravilo in zato še toliko bolj pritegne pozornost mladih bralcev. Realna podoba življenja na majhni slovenjegoriški kmetiji jim omogoča vpogled v resničnost. Otrokom iz mest, ki nimajo stika z življenjem na vasi, bo slikovno gradivo omogočilo vpogled v pravi hlev in pašnik, kjer živijo rjave in ne vijolične krave. Mladi bralci s podeželja pa bodo prav gotovo navdušeni, ko bodo prepoznali njihovo domače okolje, s katerim se z lahkoto poistovetijo.

Zgodba, ki nam jo pripoveduje glavni literarni junak je dokaj preprosta, lahko berljiva, s pogovornim slogom omogoča doživeto interpretativno branje vzgojiteljem, učiteljem in staršem. Piko nas vodi od svojega rojstva v začetku zime do poznega poletja. In to je obdobje, ko ovčji mladič postane za naše pojmovanje odrasel.

Čeprav zgodba sama niza preproste dogodke ovčke, ki je zrastla ob pomoči ljudi in mleka iz stekleničke, odpira aktualne teme, ki so pomembne, da jih otroci slišijo ter se o njih pogovorijo. To so teme drugačnosti; sprejetosti in nesprejetosti; vključevanja v družbo; potrebe po vključenosti, varnosti in ljubezni. Ker je pripoved napisana v prvoosebni obliki, spregovori nam jagnje samo, torej je žival poosebljena, otrok zlahka stopi v kožo literarnega junaka, ki se sooča s težavami, ki jih odpirajo omenjene teme. Ker pa je literarna oseba vendarle žival, otroku zahtevne teme ne predstavljajo tako močne čustvene obremenitve, kot če bi bila literarna oseba njihov vrstnik.

Pestra paleta čustev, ki jih je avtorica ujela v zgodbo, mladim bralcem pripomore k večanju čustvene inteligence. Drobni elementi humorja pa poskrbijo, da se bo ob prebiranju otrok lahko tudi nasmejal.«

V JAKOBU SO PREPEVALE DRUŽINE

Anita Kirbiš

Da bi ohranjali tradicijo družinskega petja in da spomini ne bi prehitro zbledeli, je v organizaciji KUD-a Peter Golob iz Jakobskega Dola v soboto, 30. jan. 2016, izzvenela druga glasbena prireditev "Poj z menoj", na kateri so prepevale družine iz Jakoba. Dogodek je bil podprt s priložnostno dokumentarno fotografsko razstavo "Življenje in delo Karla Vršiča", domačina, muzikanta in šaljivca, ki jo je pripravila Anita Kirbiš. Kulturno dvorano so obiskovalci napolnili do zadnjega kotička. Sledilo je druženje v prešernem vzdušju, odeto z glasbo in prepevanjem. Z obiskom sta nas počastila tudi gosta: imenitna igralka in pevka Zorica Fingušt Fatur ter slikar Ervin Kralj, dogodek pa je v svojo kamero ujel Guinnessov rekorder v nagrajenih kratkometražnih filmih Franci Kopič.

Prepevale so družine iz Jakoba: Vršič, Kocbek, Kraner, Roškar, Ornik, Kmetec
KUD Peter Golob Jakobski Dol, januar 2016

70 LET KUD-a KAJUH JARENINA IN 30 LET MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA

Metka Perdan

Leto 2016 je za Kulturno-umetniško društvo Kajuh Jarenina prav posebno leto. V tem letu društvo slavi 70. leto obstoja, tudi zbor, ki deluje pod okriljem društva, letos beleži že 30 let delovanja, Vokalna skupina Mavrica pa 15 let. Ob visokem jubileju so izdali zbornik z naslovom Spominski zbornik ob 70-letnici društva, 30-letnici Mešanega pevskega zbora in 15-letnici Vokalne skupine Mavrica.

Slavje jubileja se je pričelo v četrtek, 19. 5. 2016, ob 18. uri v razstaviščnih prostorih društva KUD Kajuh Jarenina, ko je le-to pripravilo odprtje razstave »70 let dela v društvu«. Gostje razstave so si lahko ogledali bogato zgodovino spominov, ki so se nabrali skozi desetletja delovanja. Na ogled so bila postavljena koncertna oblačila pevcev Mešanega pevskega zbora, fotografije, vabila in pohvale, namenjene pevskemu zboru, pa plakete in razna dokumentacija društva, Miklavževa oblačila, s katerimi člani društva popestrijo decembrske praznike; razstavljeni so bili prekrasni ročnodelski izdelki Pridnih mravljic, ki že nekaj let ustvarjajo pod okriljem društva in še bil lahko naštevali. Slavnostno razstavo s kratkim kulturnim programom je odprl župan občine Pesnica, gospod Venčeslav Seneković, ki je društvu KUD Kajuh Jarenina in Mešanemu pevskemu zboru čestital ob visokem jubileju ter se zahvalil za kvalitetno delovanje v kraju in širše.

V petek, 20. 5. 2016, ob 18. uri pa je v dvorani Gasilskega doma Jarenina potekal slavnostni koncert društva KUD Kajuh Jarenina ob dveh visokih jubilejih: 70-letnici obstoja društva in 30-letnici Mešanega pevskega zbora. Pevci Mešanega pevskega zbora Jarenina in Vokalna skupina Mavrica so pripravili bogat kulturni program. Obogatili pa so ga številni nastopajoči gostje: Otroški pevski zbor Sončki Vrtca Jarenina, Folklorna skupina Deklinčike in pojbeki Osnovne šole Jarenina ter Mala pihalna godba Občine Pesnica Neuvirtovi Štajerci. Goste koncerta je nagovoril predsednik društva KUD Kajuh Jarenina, g. Mirko Lorber, ki je predstavil bogato zgodovino dela v društvu, obenem pa se je vsem Jarenińanom in podpornikom društva zahvalil za dolgoletno podporo in zaupanje. Prireditev je z zanj značilnim humorjem popestril prispevek

slavnostnega govornika, pisatelja Toneta Partljiča, ki je znal o Jarenini in kulturnem udejstvovanju Jarenинčanov ter občanov povedati marsikaj zanimivega. Seveda pa ni manjkalo niti županovo voščilo društvu ob visoki obletnici, ki ga je pospremil z jubilejno plaketo društvu za 70 let uspešnega delovanja. Tudi društvo KUD Kajuh ni ostalo brez zahvale, ki jo je med koncertom večkrat izreklo Občini Pesnica, Javnemu skladu RS za kulturne dejavnosti, OI Pesnica, Zvezi kulturnih društev občin Kungota, Pesnica in Šentilj, Osnovni šoli Jarenina, krajevnim društvom, sponzorjem, donatorjem, še posebej pa članom društva in posameznikom, ki vrsto let podpirajo delovanje društva ter ga počastijo z obiskom društvenih prireditev.

V ta namen je društvo podelilo tudi slavnostne plakete za dolgoletno uspešno sodelovanje in podporo društvu KUD Kajuh Jarenina. Dobitniki slavnostnih plaket so bili: župan Občine Pesnica, g. Venčeslav Senekovič, Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, OI Pesnica in Zveza kulturnih društev občin Kungota, Pesnica, Šentilj, Osnovna šola Jarenina, Marjetka in Branko Krajnc ter Andreja Bohl.

Program je povezovala gospa Darinka Čobec, ki je slavnostni koncert spretno in tenkočutno pripeljala do zaključka.

Po koncertu so se gostje in nastopajoči lahko okrepčali na zakuski v telovadnici Osnovne šole Jarenina, ki jo je društvo pripravilo v sodelovanju s Turističnim društvom Ovtar Jarenina.

Naj prispevek zaključim z zahvalo v imenu društva KUD Kajuh Jarenina z besedami predsednika društva, gospoda Mirka Lorberja: »Iskrena hvala vsem, ki spremljajo naše delo, nas spodbujajo in zaupajo v nas. Hvala in naj nas ljubezen do kulture povezuje še mnogo let.«

SPOMIN SE UPIRA POZABI

Berta Čobal Javornik

9. maja je bil gost TV Maribor sotrpin v času 2. svetovne vojne Jurij Leitgeb iz Zgornje Kungote.

Ponovitev oddaje je sovpadala z obletnico konca 2. svetovne vojne in razpadom Tretjega raicha. Jurij je svoje spomine obogatil s fotografijami (pontonski most čez Dravo, mesto Maribor v ruševinah, kolone izgnancev, vdor sovražnih čet in nekaj njegovih osebnih fotografij).

Vsi, ki smo si oddajo ogledali in smo na lastni koži čutili vso gorje vojnih grozot, se zahvaljujemo Juriju Leitgebu in TV Maribor za bogat prispevek ob jubilejnem letu. Zagotavljamo vam, da se čas upira pozabi.

Kasarna, ti si danes nema priča,
v molk spominov si odeta.
Sveta je podoba kraja,
kjer nekoč pregnana raja,
zlo, nasilje je čutila in izpila,
grenki kelih vojnega trpljenja.

Spomenik v času tu ostaja,
kot luč, kot zarja opozarja.
Mir, svoboda človeka je pravica.
Tej resnici, pravica bodi dana!
Za danes, jutri in vse čase ...
Golob miru nasuje zlate klase,
za spomin in opomin na zlo,
ki pozabi se upira

Spominska plošča in spomenik izgnancem v Meljski kasarni v Mariboru

ŽIVI PRIČEVALEC GROZOT V TABORIŠČU

Anita Kirbiš

87-letni Jože Šipek iz Maribora se je rodil 22. avgusta 1929 viničarjema Francu in Mariji na Ročici 33 v Jakobskem Dolu v Slovenskih Goricah. V tistih Goricah, ki so bile takrat vse prej kot slovenske; bile so v lasti veleposestnikov – dvolastnikov iz Avstrije. Starša sta se do visoke starosti za streho nad glavo stare cimprače in črno kuhinjo udinjala gospodarju Sieglu iz Rochendorfa v Avstriji. V tej cimprači se jima je rodilo sedem otrok, šest jih je preživelo. Delali so trdo in trepetali, da bi bilo vse v redu, ko pridejo gospod, da jih ne bi spodili iz hiške. Z njimi so živele tudi uši in stenice. Na jedilniku so bili iz dneva v dan fižol, krompir, žganci in – res samo za velike praznike – malo mesa.

Jože je obiskoval osnovno šolo v letih od 1936 do 1943; najprej je bil pouk v slovenščini, po okupaciji pa v nemščini. Leta 1945, ko je napočil čas osvoboditve, je na dvorišče nenadoma pridrvelo 6 do 7 vojakov KNOJ z domačimi vodiči. Na razpolago so jim dali pol ure, da vzamejo nekaj svojih stvari in gredo na zaslišanje na »občino«. Brez zaslišanja ali kakršnekoli obrazložitve so družino – starša in še dve mlajši sestri, 12 in 13-letno Elizabeto in Anico – odpeljali v koncentracijsko taborišče Šterntal, današnjo Kidričevo. Istočasno so iz vasi v internacijo odpeljali veliko družin. Tam so družine ločili na moški in ženski del, ločevala jih je bodeča žica, vse to pa so nadzirali stražarji. Jože, ki je bil star 15 let, in oče sta ostala v moškem delu taborišča, v baraki 22, mamo in sestri so namestili v drugi, ženski, del taborišča. Čez nekaj dni so sestri odpeljali v otroško taborišče v grad Ormož. Kar nekaj let starejši brat Franc je bil v času 2. svetovne vojne v ujetništvu v Rusiji. Od tam se je vrnil živ in takoj začel iskati delo v Gradcu. 14 dni pred internacijo družine ga je nova oblast vpoklicala k služenju vojaščine v JNA, in sicer kar v Maribor, kjer je bil voznik kamiona. Naključje je hotelo, da je le za en prevoz zgrešil, sicer bi sam odpeljal svoji dve mlajši sestrici iz taborišča Šterntal v otroško taborišče v grad Ormož.

Tudi v samem taborišču, kjer so bili od 26. 6. do 26. 9. 1945, jim ni nihče pojasnil, zakaj so internirani. V tem času je Jože le nekajkrat od daleč videl svojo mamo. Neki večer je želel prelisičiti stražarja, da bi pobegnil k njej, a ga je zasačil in sledila je kazen – ogromno število »lezi – dizi« na prašnem dvorišču. Tudi sicer so bila vsa povelja v srbohrvaškem jeziku. Moški, pa tudi 15 letni Jože, so od jutra do večera pospravljali gradbišče na novo zgrajene tovarne aluminija. Ko ni bilo dela na gradbišču, so pometali dvorišča okrog barak in pulili travo. Vsako jutro so morali pomiti tla barake, popoldan pa jih poškropiti z vodo, tako da so bila vedno vlažna. 3 mesece so bili dan in noč v obleki, s katero so prišli v taborišče – bili so ušivi, garjavi. V barakah ni bilo postelj, spali so kar na tleh. Z očetom sta imela eno staro rjuho od doma, ki sta jo izmenoma uporabljala za ležanje na njej ali pa sta se z njo pokrivala. Ker so morali ves čas ležati na mokrih ali vlažnih tleh, je Jože zbolel. Imel je hude bolečine v nogah in ni mogel hoditi, zato je odšel po pomoč v barako »Rdeči križ«. Ko je razložil svoje težave, je takoj dobil »zdravilo« – s palico po hrbtu.

Pogosto so bili lačni, sestradani. Obroki so bili zelo majhni, hrana pa izjemno slaba, na srečo pa so imeli vodo. Obrok so jim postregli v vojaški aluminijasti »menaški«. Za zajtrk je bila vsak dan prežganka, sprva so dobivali celo skorjica kruha, za 12 oseb 90 dkg suhega kruha, kasneje tudi tega ni bilo več. Naslednji obrok je bil posušen, črn in trd krompir ali korenje, kuhano le v vodi, in vse to je bilo »zabeljeno« z muhami. Prav vsak grašek je imel luknjico, na površju kotla pa so plavali črvi. Po šestih tednih bivanja v taborišču je prišla »vojaška komisija« in od takrat so bili občasno na jedilniku tudi makaroni, vendar kruha niso več videli. Ker je bila takrat jesen, so nekajkrat v taborišče pripeljali krompir, kar je Jože budno spremljal. Čakal je, da je kak krompirček padel z voza in ga takoj stlačil v žep ter z njim pobegnil k mami v barako. Skladišče je bilo namreč zelo blizu mamine barake. Po 3 tednih bivanja v taborišču so lahko dobili paket od doma. Iz tistih skromnih živil v paketu so si lahko pripravili obrok, v gozdu so nabrali vejevje in zakurili peč. Še danes se spominja, kako je dišalo v baraki, ko je soseda kuhala žgance in jih zabelila z zaseko. In verjeti mu je, saj Jože kar iz rokava strese vse datume, imena ljudi, ki so jih trpinčili, in vse številke barak v taborišču …

15-letnemu Jožetu je bilo najhuje, ko so jih oficirji ob 1. uri zjutraj zbudili in so morali na dvorišču izvajati različne vojaške vaje. Poveljevali so jim kar na piščalko – na pisk iz barake, na pisk v barako! Taboriščniki so bežali ven in noter tudi skozi okna, tako da je videl samo pete. Tisti, ki niso bili dovolj hitri, so bili kaznovani; dobili so »batine« s palico, običajno so zato uporabljali »držaj metle«. Med taboriščniki so bili tudi starejši ljudje. Jožetov oče je bil takrat star 44, mama pa 43 let. Veliko ljudi je zbolelo, predvsem so zbolevali za »grižo«. Namesto stranišč so bile »čučalice«. Taborišče je bilo praktično v hrastovem gozdičku, drevesa so bila povsem oguljena, saj so si taboriščniki sami kuhali čaj iz hrastovega lubja. V vsaki baraki je bila na srečo nameščena pečka.

Ženske niso opravljale težkih fizičnih del, so pa jih oficirji maltretirali. Po ves dan so morale stati na žgočem soncu, tudi z otroki. Spomni pa se, da naj bi v baraki 21 hodili po ležečih taboriščnikih. Večkrat je slišal, kdaj pa tudi videl, da so s hudimi konji ustrahovali ženske, ki so komaj zbežale v barako. Tako je te grozote slišal, videl in dojemal 15-letni otrok.

Obstajala je tudi baraka, ki so jo imenovali »ambulanta«. V njej so bili natrpani »živi mrliči«. Od tam so jih zvečer odvažali v lesenih zabojih, krstah. Z isto »krsto« so se vračali še po druge mrliče, tako da so jih zagotovo kar odvrgli v jamo, se spominja Jože. V glavnem so umirali zaradi tifusa. Vso dogajanje so strogo nadzorovali stražarji iz visokih stražarnic z naperjenimi puškami.

Jože kot mlad marinec

Tudi 23. barake se Jože spominja z grozo – tja je namreč videl. Zelo dobro se spomni matere, ki je na rokah prinesla svojega rdečelasega, približno 3 leta starega mrtvega otroka in ga predala vojaku, ki ga je nato odnesel.

Jože je 16. rojstni dan dočakal v taborišču. Po 3 mesecih bivanja v taborišču so jih postrojili za tovarno v vrsto in tisti, ki so dobili odpustnico, so lahko zapustili taborišče; brez kakršnegakoli pojasnila. Nikoli niso izvedeli, zakaj so bili taboriščniki. Z živinskimi vagoni so jih prepeljali v Maribor. Mama je odšla z vlakom v Ormož po mlajši sestrici in se z njima dan kasneje vrnila domov.

Sledilo je obdobje »obvezne oddaje« v novi in svobodni državi SFRJ. Kljub hudi revščini in pomanjkanju, saj so bili še naprej viničarji v isti cimprači, družina pa se je še povečala, so dobili »odredbo«, s katero jim je bilo določeno, koliko in katera živila morajo oddati »na občino«. Jože ni ničesar razumel, še sedaj ne ve, komu so bila namenjena. V kolikor tega niso izpolnili, so prišli ljudje in preiskali hišo, hlev, klet, skedenj in gorje, če so našli skrito hrano. Zato so ljudje živež skrivali tudi v gnoj, saj je vladalo neizmerno pomanjkanje hrane.

2 leti kasneje je bil 18-letni Jože vpoklican v JNA, kjer je vojaščino služil 3 leta. Najprej je eno leto služil »floto« v mornarici v Puli, nato pa še rečno »floto« v Novem Sadu, služenje vojaščine pa je zaključil v Šabcu v mizarski delavnici, kjer je pridobil izobrazbo za mizarja. Po odsluženi vojaščini se je zaposlil v tovarni Marles v Mariboru, kjer je po 37-ih letih dočakal zaslužen pokoj. A tudi on je doživel leta sreče. Leta 1955 se je poročil z ljubko in ustvarjalno šiviljo Marijo, rodili sta se jima dve hčerki, kasneje še vnuk. In na kaj je danes skoraj 87-letni Jože najbolj ponosen, kaj ga najbolj osrečuje? Točno na svoj 83. rojstni dan je dobil pravnuka Tilna, ki je danes pravi navihan sonček. Sonček, ki nosi pradedku najbolj tople žarke. Grozot nekega režima v taborišču Šterntal pa se ne da izbrisati.

87-letni Jože Šipek danes

HUDIČEVO MASLO

Marjana Cmager

Češnje so zorele, večer je nastajal,
vetra je bilo ravno toliko,
da se je listje tiho oglašalo v krošnjah.
Razvajen maček se je trudil
kremplje zasaditi nekam pač
in na svoje začudenje pristal na tleh.
Sonce je oblačkom barvalo obleke
na rdeče, na belo, na malo manj rdeče,
na nekaj vmes.
Vsemogočni, kako si mogel vse tako genialno uskladiti?

Nebesni svod, v pričakovanju temne polovice dneva,
se ni nadejal obiska.
Na nebu so se začele križati nenavadne črte
in ostajale dolgo, predolgo.
Železni ptiči so jih risali.
In kazili podobo oblačkom
preko njih, mimo njih, daleč od njih in čisto od blizu.
Po dolgem, počez, poševno, vodoravno.
Ostre sledi so se širile na levo, na desno,
v varljive bele, puhaste pasti,
ki niso hotele izginiti.
Od sonca obarvana mreža je dala slutiti
nekaj nezemeljskega. Vsiljenega.

»Iii, kako lepo!« je vzklikal vnuk.
Vedela je, da ni lepo.
Da ni od Vsemogočnega.
V sobi je odprla tanek črn kovček
in pisalo je mnogo.
Pisalo je, da je tisto hudičevo maslo.
Vnuk zunaj pa je jedel češnje in vzklikal: »Iii!«

V NEMČIJI OPRAVIČILO PO 72-IH LETIH, PRI NAS PA ZANIKANJE IN IZENAČEVANJE KRIVDE

Dr. Marjan Toš

Nekdanji paznik v nacističnem koncentracijskem taborišču Auschwitz **Reihold Hanning**, ki mu v nemškem Detmoldu od začetka februarja sodijo zaradi sodelovanja pri poboju najmanj 170.000 ljudi, je med zadnjim sojenjem prekinil molk in se opravičil. Dejal je, da obžaluje sodelovanje v kriminalni organizaciji, ki je odgovorna za toliko smrti nedolžnih ljudi in uničenje številnih družin. "Iskreno mi je žal," je povedal nekdanji paznik, ki je od začetka sojenja molčal. Priznal je, da je vedel za poboje. "Ljudi so streljali, zaplinjali, zažigali. Videl sem trupla, ki so jih prevažali naokrog in iz taborišča. Če si bil tam, ti je bilo jasno. Ovohal sem vonj po zažganem, vedel sem, da so zažigali trupla. Seveda sem ugotovil, da v Auscwitz prihajajo vlaki, polni ljudi. Zavedali smo se, da so večino tistih, ki so prispeli z vlaki, pobili," je dejal.

Medtem ko torej nemška sodišča še vedno sodijo za zločine holokavsta in to celo 72 let po končani drugi svetovni vojni, smo pri nas priče relativiziranja krivde in izenačevanja žrtev in krvnikov. Da o vse glasnejših in odkritih poskusih zanikanja holokavsta ne govorimo posebej. Ta se Slovenije in Slovencev bojda sploh ni dotaknil, saj se je zgodil daleč vstran, mimo nas in brez nas, ki Judov tako ali tako nismo imeli. A holokavst ni nekaj, kar se je zgodilo nekje daleč, saj je bila v tem genocidu uničena tako rekoč celotna predvojna judovska skupnost na zdajšnjem slovenskem ozemlju. Od Trsta in Gorice do Ljubljane, Ptuja, Maribora, Murske Sobote in Lendave. Prekmurski Judje so v tej tragediji plačali najvišji krvni davek, saj so od njih ostali samo še ostanki ostankov. Zato je vsako sprenevedanje okoli tega povsem nesprejemljivo. Vse več je tudi resnih predlogov, da naj slovensko zgodovinopisje poleg pravičnih med narodi (tisti, ki so tvegali svoja življenja, da so lahko reševali Jude) obdela in predstavi še krivične, tiste, ki so tako ali drugače pomagali pri uresničevanju Hitlerjevega povelja o »dokončni rešitvi judovskega vprašanja«.

Še bolj kot pri nas pa odmeva relativiziranje krivde pri naših južnih sosedih Hrvatih. Spomnimo se samo letošnjih svečanosti v Jasenovcu in Pliberku. Kolumnist Denis Romac je ob letošnjem dogajanju pri Pliberku v Večerovi rubriki Pogledi 16. maja 2016 napisal več kot odličen komentar in v njem na zelo preprost, a argumentiran način nanizal nekaj bistvenih dejstev okoli tega večnega hrvaškega spominjanja, ki pa je bilo letos vse prej kot zgolj pietetno spominjanje na mrtve. Kljub temu, da je bilo v primerjavi s prejšnjimi leti nekaj manj ustaške ikonografije, ne smemo prezreti dejstva, da je bila slovesnost organizirana pod okriljem hrvaškega državnega sabora in da je izvenela kot še en poskus popolnega relativiziranja krivde za zločine, storjene v času NDH. Kolumnist je zato brez dlake na jeziku zapisal, da »Bleiburg zato ni kraj pietete. Je poligon za revizijo zgodovine, za hujskaška sporočila, za najbolj nizkotno politiko. Bleiburg je dokaz "zločinskega karakterja" bivšega režima. V Bleiburgu se, kot rečeno, ne komemorirajo žrtve, temveč se slavi ustaška država in hrani mit o bleiburški tragediji, čeprav je za Bleiburg kot simbol agonije, skozi katero so šli sledilci zločinskega ustaškega režima, najbolj odgovoren prav sam ustaški režim in njegovo zločinsko vodstvo, ki so mu tako slepo sledili, v porazu kot tudi v zločinu«.

Hrvaški Jasenovac ima v tem zločinu posebno mesto. Holokavst, ki ga je zavzeto izvajala NDH (in je v krutosti zločinov prekašala učitelje iz rajha), je bil preprosto povedano »zločin brez primere« – največji genocid doslej in najhujša oblika kršenja temeljnih človekovih pravic in svoboščin. Zato naj na to zlo 20. stoletja ostaja večen spomin v misli, srcih in dejanjih vseh, ki spoštujemo življenje, mir, svobodo, človekove pravice in svoboščine, dostojanstvo in integriteto človeka, strpnost in različnost. Samo to nas vodi v resnično pluralno in demokratično družbo prihodnosti, v kateri ne bi smelo več biti priložnosti za nečastna in necivilizacijska dejanja, zaradi katerih so bila življenja drugačnih barbarsko pretrgana. Čaščenja pliberške tragedije pa naj počasi in dokončno le postanejo stvar pietetnega spomina na mrtve.

Zgolj to in nič več.

PESNICA IN ŽELEZNA CESTA – 170 LET OD PRVEGA VLAKA

Tone Partljič

»Bliža se železna cesta …«
Prešeren, 1845

Slišim, da se »na Občini« dogovarjajo, da bi izdali monografijo o občini Pesnica. Sam seveda nisem zgodovinar, ampak me preteklost »moje Pesnice« seveda zelo zanima, saj človek čisto drugače razume in »vidi« neko okolje, če ve nekaj več o davnih časih in tudi stara latinska modrost, da je zgodovina mati učenosti, ima svoj pomen. Ime Pesnica za naselje velja šele od leta 1945, četudi smo že prej tako uradno imenovali okoliš pošte in železniške postaje in celo staro jugoslovansko majhno občino s sedežem na Ranci, medtem ko sta bila za naselji uveljavljena le naziva Ranca in Jelenče. O preteklosti Pesnice je težko najti bolj strnjene vire, saj do leta 1944 ni bilo šole (v času okupacije) in do leta 1991 tudi ne fare. Vendar čisto bosi le nismo. Nova občina hvale vredno skrbi za nekatere publikacije (glasilo, Vitezi Pesničani, dvojezična manjša monografija s fotografijami), prav tako osnovna šola z raziskovalnimi nalogami in razstavo o lokalni preteklosti (celo v mariborskem muzeju NOO), nekoliko daljši članek je spisal, žal v Bosni usmrčen, Ivo Štandeker, tudi sam literarno postavljam nekatera, zlasti leposlovna dela v pesniško železniško postajo, ob reko, šolo, Gačnik itd. Vendar so to le okruški, ki pa mi jih zares »pridno« zbira v virtualni zakladnici dokumentov nečak Matjaž.

Leto 2016 bi ne smelo v Pesnici miniti brez spominske omembe prvega vlaka v Pesnici v začetku junija 1946, navsezadnje o tem govori že legendarni nemški zgodovinar Rudolf G. Puff v svoji knjigi Maribor 1847 (torej sodobni »očevidec« gradnje), pa tudi Marko Košir in Mladen Bogič v knjigi Železniška proga Šentilj –Zidani most iz leta 2013 in drugi. Nekaj tudi omenjena manjša monografija Občina Pesnica, ki bi naj bila napoved »debelejšega« zbornika.

Južna železnica, ki je že leta 1842 stekla od Dunaja do Gloggnitza pod severnim podnožjem Semmeringa, je bila tam prekinjena do leta 1854. Toda gradili so jo na drugi strani Semmeringa in leta 1844 dosegli Gradec, leta 1846 Pesnico, Maribor, Celje, leta 1849 Ljubljano in 28. junija 1957 Trst s cesarjem Francem Jožefom v dvornem vagonu. Pesnica je bila na začetku edina postaja med Gradcem in Mariborom. Prav gradnja skozi našo pesniško dolino je bila izredno zahtevna zaradi močvirnih tal (nestrokovna izsuševalna dela na reki Pesnici so drugo poglavje), zato je tu stal legendarni pesniški viadukt s 64

POZDRAV STAREJŠIM OBČANOM JARENINE

Ančka Šumenjak

Iskreno pozdravljeni
dragi občani,
ki tukaj ste zbrani,
in tudi ostali,
ki niso med vami.

Vsi nekoč ste bili mladi,
polni upov, sreče, nad,
če zdaj obrazi so zgarani,
v srcih naj bo še pomlad.

Enim več in drugim malo
je dobrega življenje dalo,
več je trnja kakor cvetja
na življenjsko pot nastlalo.

Pa vse ste preživeli
z upanjem, da bi imeli
jesen življenja res lepo,
v srcih zime naj ne bo.

Kaj, če lasje so osiveli
in zvenel je lep obraz,
naj vsem srečo in veselje
prinese še jesenski čas.

loki v dolžini skoraj 650 metrov (danes nanj spominjata podvoza na cestah Pesniški Dvor in cesti proti Lenartu), nagib devetih promilov proti Počehovi in seveda košaški predor, v katerem je leta 1914 izgubil življenje moj dedek. Postaja je imela razna imena, menda najprej Slovenske gorice, pa poimenovanja po reki Pesnici (pisano v slovenščini ali cirilici), Pësnitz, Pösnitz ipd. Nekateri menijo, da prihaja ime od besede pesek, ki bi ga naj nosila reka Pesnica (ime ima po avstrijski vasici Pösnitz). Iz Pesnice so trgovci po Evropi vozili legendarna slovenjegoriška jabolka. Pa tudi usnje iz Lenarta ali moko iz mlina v Cirknici. Kadar se je raztrgala kakšna vreča z moko, je bil tudi kruh železničarjev manj rumen, saj je bilo v njem poleg koruzne prgišče bele moke.

Dobili smo železničarje Južne železnice, Jugoslovanskih železnic, Jugoslovanskih državnih Železnic (JDŽ) in Slovenskih železnic. To so bili šef postaje, prometnik, kretniki, ki so bili občasno tudi skladiščniki, čuvaj, progovni ogledniki itd. Moj ata je postal kretnik leta 1940 v Pesnici in cela družina je bila na to na moč ponosna. Vsakih nekaj let je moral opravljati izpite in vsi smo se učili z njim prometne, signalne in druge pravilnike. Dobival je letno in zimsko uniformo, obrabljene pa je mama razparala in smo otroci imeli plašče in suknjiče. Ja, vsi smo bili mali »ajzenpanarji«. Nosili smo mu jesti od doma na postajo ali v »štelverk«. Lahko smo tudi zapirali ali odpirali zapornice. V njegovem času so bili na postaji legendarni šef Sajovic, prometnika Šajher in Fatur, kretniki Tomažič, Lešnik, Ull, čuvaja Maček in Podrekar in mnogi drugi. O pomenu in razvoju železnice v Pesnici bi moral kak strokovnjak napisati daljšo razpravo. Mogoče bi na stavbi lahko stala tudi spominska plošča za leto 1846, saj je bila to prva postaja in železnica na slovenskih tleh. Oh, če bi bil mlajši, bi morda napisal celo roman o njej … Vendar je v filmu Moj ata, socialistični kulak tudi kak filmski kader o njej. Na žalost stojijo okoli nje v glavnem propadajoče hiše nekdanjih nemških veljakov, v katerih je bila tudi pošta, celo kak razred nemške šole ali »kolodvorska« restavracija …

KLIC DAVNINE

Berta Čobal Javornik

Prižgimo luč srca
in spomin gorja!
Naj oboje po svoje
potuje skozi vse čase.

Naj glas ne zamre, vsem naj pove,
zakaj so padale žrtve
in na mrtvi poljani seme vstajenja,
miru in svobode naj vzklije.

Zakaj postal sem partizan?
Mi dom je bil požgan.
Starši izseljeni, bratje ustreljeni,
zato postal sem partizan!
Glas padlih:
»Tovariši, prijatelji, bratje!
Gruda domača pila je kri,
da nov dan se rodi.

Da seme svobode kali
in vabi na setev in žetev.
Padli smo, za mir in vašo svobodo!

Ste slišali klice ranjene ptice?
Ste videli mrtve in žrtve?
Težko boste prešteli grobove, naše domove,
saj povsod so veneli cvetovi
za mir in svobodo na grudi domači.

Šli smo skozi obroč, skozi viharje,
v nove zarje. Šli čez prepreke, gore,
planine in reke. Z roko v roki,
v veri globoki naproti svobodi!

Domovina, krvava je tvoja davnina.
Ni svobode, če tujec ti vlada! Glej!
Če odvzeta so krila, ptici tuj je polet.
Ja, takrat! Svoboda hira.
Hira, umira – na grudi domači.«

V DU PERNICA SMO PRAZNOVALI

Vlado Možina

V našem društvu smo letos praznovali 40 let delovanja. Člani UO smo zato nekaj aktivnosti namenili tudi organizaciji in pripravam na praznovanje.

Kot običajno, smo prvo polletje 2016 začeli z zbiranjem članarine: zbirali smo jo v mesecu februarju, na svečnico, v prostorih društva. Člani UO smo nekaj časa namenili tudi pripravam na organizacijo letnega zbora članov, ki je bil 18. marca ob 14. uri. Letošnji zbor članov je bil še posebno svečan, saj smo na njem proslavili 40 let delovanja našega društva. Zbora se je tudi tokrat udeležilo visoko število članov. Uradni in kulturni program smo letos izjemoma pripravili v dvorani Kulturnega doma. Zbora so se udeležili tudi župan Občine Pesnica, g. Venčeslav Senekovič, predstavniki sosednjih društev upokojencev in ostalih delujočih društev v kraju.

Predsednik društva, Drago Horvat, je pozdravil vse prisotne, poseben pozdrav pa je namenil vabljenim gostom. Naše članice in člani so pripravili kratek kulturni program. Nastopila je skupina ljudskih pevcev 3x2; recitatorki Karolina Pešl in Marija Bračko pa sta doživeto predstavili pesmi naše članice Berte Čobal Javornik in Ančke Šumenjak.

Tokratni zbor članov smo sklenili s slovesno podelitvijo priznanj in pohval posameznikom, določenim društvom in obrtnikom, zaslužnim za učinkovito in nemoteno delovanje našega društva. Kot običajno, smo posebna voščila s skromnim darilcem izročili še našim zlatoporočencem, ki so v tem obdobju dopolnili 50 let skupnega življenja. To so bili Ana in Slavko Nikolič ter Marija in Ervin Zdavc.

Po zaključku uradnega dela zbora smo druženje nadaljevali v dvorani Gasilskega doma. Ob bogato obloženih mizah in ob glasbi smo s člani preživeli še en nepozaben večer.

V mesecu maju smo se 4 člani udeležili vsakoletnega srečanja upravnih odborov vseh društev upokojencev občin Pesnica, Kungota in Šentilj – organizator je bilo DU Sladki Vrh. Predstavili so nam delovanje njihovega društva ter kraj, v katerem živijo in delajo. Predstavnica tovarne Paloma nam je predstavila delo v tovarni. Ogledali smo si še grad Trate, ki od leta 2004 sameva in ga – tako kot premnoge gradove v Sloveniji – najeda zob časa. Ob ogledu razstave rib smo presenečeni ugotovili, da v reki Muri živi kar 65 različnih vrst rib. Po ogledu gradu smo se odpeljali do mednarodnega broda, ki neprekinjeno povezuje Slovenijo in Avstrijo že 150 let. Vožnja v Avstrijo in nazaj je bila pravo doživetje. O zgodovini in obstoju broda nas je izčrpno seznanil g. Valentin Pohorec. Srečanje smo ob glasbi, prijetnem druženju in pogostitvi na obrežju Mure tudi zaključili. Srečanja sta se udeležila podžupan Občine Šentilj, g. Maher, in podpredsednik ZPZ DU Maribor, g. Marjan Vozič.

V torek, 17. maja, smo za naše člane organizirali izlet v Planico. Po prihodu pod planiško velikanko smo presenečeni ugotovili, da to ni več tista Planica, ki smo jo poznali samo še po doseženih rekordih in propadajočih objektih. Nad sedmimi novozgrajenimi skakalnicami in velikim objektom Nordijskega centra smo bili prijetno presenečeni. Spodnji prostori nordijskega centra so v zimskem času namenjeni garažam, v poletnem času pa celotni prostor zasnežijo s snegom, ki ga pripeljejo s skakalnic in tako uredijo tekaške proge v dolžini 750 m. Na vrhu centra je okrogla razgledna terasa, ki ponuja čudovit razgled na vse planiške objekte. Nad samo planiško velikanko je razgledna ploščad in mi smo se tja pripeljali s sedežnico.

Po ogledu vseh zanimivosti, ki jih v Planici ne manjka, smo se odpeljali v Lesce. V znanem gostišču z večletno tradicijo smo si privoščili kosilo. Ob povratku domov smo se ustavili še v industrijski trgovini tovarne čokolade Gorenjka in v Trojanah. Dobro založeni s čokoladami in tradicionalnimi trojanskimi krofi smo se odpeljali proti domu. Kljub temu da smo si še želeli druženja, smo morali zaradi časovne omejitve našega voznika izlet končati.

Polni lepih vtisov, novih spoznanj in doživetij smo sklenili, da se kmalu odpravimo novim dogodivščinam naproti.

TURISTIČNO-VINOGRADNIŠKO DRUŠTVO JAKOB

Tanja Rojko

Medtem ko smo že pošteno zakorakali v leto 2016, se pozimi sončili ter spomladi kepali, člani TVD-Jakob opravljamo vse dejavnosti, ki smo jih začrtali v začetku leta.

V mesecu februarju smo na letnem občnem zboru sprejeli zaključni račun za leto 2015 ter plan aktivnosti za leto 2016. Hitro za tem smo v središču Jakoba imeli tradicionalno spomladansko rez društvene trte – potomke najstarejše trte na svetu. Ob dobri jakobški kapljici in še slajšem mesnem priboljšku kmetije Hameršak-Veingerl je bila trta kajpak hitro obrezana in pripravljena, da dobro obrodi. Ob tem pa so nas s svojo vedrino in sproščenostjo spremljali naši folkloristi.

V mesecu aprilu smo organizirali ocenjevanje vin v Gostilni Žmavc; ocenjevala ga je 5-članska komisija z g. Rastkom Tementom na čelu. Skupno je bilo ocenjenih 66 vzorcev, od tega je bilo 29 zlatih priznanj in 34 srebrnih. Priznanja za ocenjena vina bodo podeljena na kulturni prireditvi v okvirju krajevnega praznika, v mesecu juliju.

Meseca maja smo se člani odpravili na strokovno ekskurzijo – tokrat v hrvaško Zagorje, kjer naši sosedje pridelujejo odlična vina. Pokrajino sooblikuje preplet čudovite narave, številnih dvorcev, odlične kulinarike in naraščajoče število vrhunskih vin. Obiskali smo posest Vuglec breg pri Krapini, s svojo bogato zgodovino nas je očaral grad Trakoščan, ogledali smo si muzej neandertalcev v Krapini, okušali kozje mleko in sir. Druženje smo zaključili v Mariji Bistrici na Vinariji Micak, kjer je bil z nami lastnik Mladen Micak. Gostitelji so nas prijazno sprejeli in dobro razpoloženi smo skupaj preživeli lep, čeprav deževen dan, ki ga bomo zagotovo še ponovili.

Zaradi pozebe je med vinogradniki veliko stisk in nelagodja, saj bodo nekateri izmed nas v celoti ostali brez pridelka v tem in še nadaljnjih letih. Upamo na posluh države: želimo si, da slovenski pridelovalec ne bo propadel, uvoz pa povečal. Upamo, da bo slovenski pridelek bolj cenjen, slovenski pridelovalec pa bolje zaščiten.

40-LETNICA DRUŠTVA UPOKOJENCEV JARENINA

Upravni odbor Društva upokojencev Jarenina

Brez preteklosti ne bi bilo sedanjosti, pa tudi prihodnosti ne …

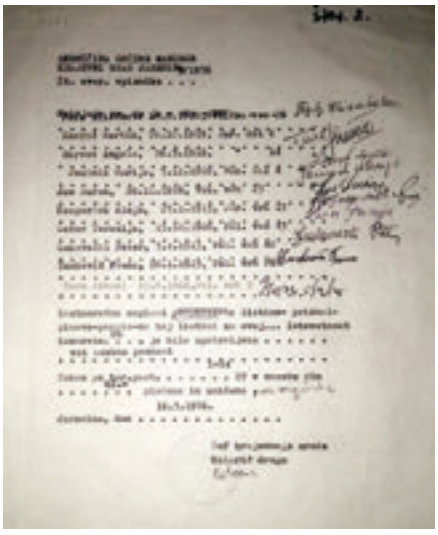
Letos Društvo upokojencev Jarenina praznuje 40-letnico delovanja. 4. februarja 1976 se je v jareninski dvorani zbralo 90 upokojencev z željo po ustanovitvi svojega društva upokojencev; 27 jareninskih upokojencev je bilo do tedaj vključenih v društveno življenje v DU Šentilj.

Navzoči na ustanovnem občnem zboru so soglasno potrdili, da se v Jarenini ustanovi samostojno društvo upokojencev. Sprejeli so Pravilnik DU Jarenina. V ohranjenem ustanovnem zapisniku je navedeno, da je delovno predsedstvo ustanovnega občnega zbora vodil Jus Dušan, članici sta bili Verdel Jožica in Žunko Roza, zapisnikarica je bila Valcl Anka. Zapisnik sta overila Horvat Franc in Ambrož Mirko. Verifikacijsko in volilno komisijo so sestavljali Lorber Hilda, Zadravec Maks in Komauer Alojz. Izvoljen je bil upravni in nadzorni odbor društva, ki so ga sestavljali:

Jus Dušan, Arc Mihael, Hanžič Martin, Ferk Elizabeta, Javšnik Marija, Lkavečki Peter, Lešer Terezija, Komperšek Harc Mihael, Hanžič Martin, Ferk Elizabeta, Javšnik Marija, Lukavečki Peter, Lešer Terezija, Komperšek Alojz, Žunkovič Franc, Horvat Angela, Breg Jože, Velički Ivan.

Deset članov upravnega in nadzornega odbora je bilo imenovanih za podpisnike ustanovnega akta društva za vpis v register Občine Maribor – Krajevnega urada Jarenina.

Društvo se je vključilo v Občinsko združenje društev upokojencev Maribor in v Republiško združenje društev upokojencev Slovenije.

V 40-letnem obdobju delovanja se na krmilu društva ni zamenjalo veliko predsednikov, gotovo

pa je vsak od njih dal društvu svoj pečat. V času delovanja prvega predsednika Martina Hanžiča je zakon društvom še dopuščal, da so sami organizirali in izvedli veselice, piknike in druga srečanja. Izkupiček so porabili za nakup opreme, kar kažejo skrbno vodene evidence takratnega predsednika. Mnogo potrebnega inventarja so člani izdelali sami. V tem obdobju je društvo nakupilo kurjavo za svoje člane ter nudilo še druge oblike pomoči starejšim.

Iz tega obdobja je poleg vseh drugih pomembnih aktivnosti posebej znano nepozabno srečanje upokojencev pri Niklovem klopotcu. Zbrane je takrat nagovoril predsednik upokojencev Jugoslavije, Franjo Rogl.

V tem času je bila sklenjena naveza med DU Jarenina in DU Čakovec. Po nekaj uspelih srečanjih je bila 8. 8. 1987 podpisana listina o pobratenju, kar je sodelovanje med društvoma še utrdilo – sodelujemo še danes.

Leta 1994 je bil s pomočjo društev in organizacij v kraju ter krajanov Jarenine razvit društveni prapor, ki je naš razpoznavni znak na raznih slavnostnih prireditvah, spremlja pa tudi naše člane na njihovi zadnji poti.

Leta 2003 je vodstvo društva prevzel Mirko Kurnik. Poleg izletov, srečanj, piknikov in vseh drugih aktivnosti se predsedovanje Mirka Kurnika odlikuje po dveh novostih v društvu. Prva je, da je delovanje društva razširil na kulturno-umetniško dejavnost in druga, da je v tem času bila ustanovljena športna sekcija. Leta 2007 je bilo zgrajeno kegljišče za kegljanje s kroglo na vrvici. Pri slednjem seveda ne bi šlo brez privolitve in podpore Občine Pesnica in župana Venčeslava Senekoviča.

Leta 2013 je bil za predsednika izvoljen Branko Perdan. To funkcijo opravlja prizadevno, z vso zavzetostjo, skrbjo in občutkom za soljudi.

Društvo kljub zaostreni davčni zakonodaji, ki nima posluha za dobrodelna in neprofitna društva, uspešno izpolnjuje svoje poslanstvo in naloge. Pri izvajanju aktivnosti se moramo sproti prilagajati državi.

Veliko pridobitev za društvo pomenijo novi prostori v Medgeneracijskem centru, ki smo jih dobili 10. oktobra 2014. V njih se sestajamo in načrtujemo nove aktivnosti. Te vključujejo pestro paleto dejavnosti; udeležujemo se piknikov, izletov, pohodov, ogledov kulturnih prireditev, kegljaških turnirjev, srečanj članov društev upokojencev na občinski, pokrajinski, državni in meddržavni ravni. Društvo sodeluje tudi z društvi in organizacijami v kraju in občini Pesnica.

Društvo trenutno šteje 235 članov. Upravni odbor sestavljajo predsednik Branko Perdan, podpredsednik Jože Mikiš, tajnica Milka Šrumpf, blagajničarka Angela Korenjak ter poverjeniki, pod okriljem katerih poteka delo na terenu: Harc Anton, Hinek Ivan, Angela Korenjak, Mulec Stanko, Branko Perdan, Štajdohar Lizika, Štamec Janez, Šumenjak Anka, Vuzem Blaženka in Zinner Silva. V nadzornem odboru so Zinka Grobelnik, Anton Štajdohar in Slavko Volšek, častno razsodišče pa sestavljajo Marica Harc, Milica Kirbus in Štefka Rojs.

Smo neprofitna, humanitarna in dobrodelna organizacija, kjer vsi delamo prostovoljno. Ob izvedbi aktivnosti se v odboru mnogokrat sprašujemo, ali je bilo naše delo dobro opravljeno in ali smo naredili dovolj. Vložen trud je poplačan in bojazen je odveč, ko vidimo zadovoljstvo na obrazih udeležencev naših srečanj in občutimo stiske roke, ko se razhajamo.

Ko se ozremo na štirideset let prehojene poti, ugotavljamo, da se je društvo uspešno razvijalo in sledilo zastavljenim ciljem. Uspehov pa ne bi bilo brez članov društva, ki so delovali v vodstvu, zato se ob 40. jubileju Društva upokojencev Jarenina iskreno zahvaljujemo vsem, ki so se v teh štiridesetih letih bili pripravljeni žrtvovati in prispevati k dobremu delu društva.

Ob 40. jubileju Društva našim članicam in članom iskreno čestitamo!

Vodstvo društva se bo tudi v bodoče trudilo za dvig kakovosti življenja naših upokojencev in družabnega življenja v kraju.

DRUŽENJE HRANE IN VINA V JAKOBSKEM DOLU

Metka Bračko

V soboto, 18. junija letos, smo se v Jakobu že šestnajstič zapored srečali na prireditvi Druženje hrane in vina v Jakobskem Dolu. Prireditev je tudi tokrat potekala v obliki »slow food« pogostitve, za katero so jedilnik sestavile članice Društva kmečkih žena Jakob, ki je tudi sicer organizator prireditve. Okusno pripravljene jedi izpod rok naših članic pod vodstvom gospe Marije Ornik so na svečano okrašene mize priromale v spremljavi vin, ki so jih prispevali člani Turistično-vinogradniškega društva Jakob. Za izbor vinskih vzorcev je tudi tokrat poskrbela gospa Tadeja Vodovnik Plevnik, uni.dipl.inž.kmet., ki je nadvse zanimivo in živahno vodila našo prireditev in poznavalsko predstavila posamezna vina in vinogradnike, ki so jih pridelali. K okusnim jedem in izjemnim jakobskim vinom smo pridali še kanček kulture: Maja Farazin nam je doživeto predstavila pesmi naše članice Marjane Cmager, z ubrano pesmijo je nastopil mešani pevski zbor pod vodstvom g. Stanka Roškerja, utrip mladostne živahnosti pa so

v našo prireditev vnesli mladi muzikanti: Nino Šnajder, Nika Matečko in Anej Fanedl, člani ansambla »NOROST«. Prireditve se je kot častna gostja udeležila tudi aktualna vinska kraljica Slovenije gospodična Sara Stadler.

O DELU ŠTUDIJSKEGA KROŽKA »SPRETNI PRSTI PODEŽELJA«

Marija Eraković

V okviru Zveze kulturnih društev Pesnica, Kungota in Šentilj v Pesnici že 14-to leto deluje študijski krožek »Spretni prsti podeželja«. Gre za obliko vseživljenjskega učenja odraslih. Projekt sofinancira Ministrstvo za šolstvo in šport.

V krožku se udeleženke učijo, ustvarjajo in ohranjajo kulturno dediščino. Svoje znanje in izdelke vsako leto predstavijo v okviru prireditev ob krajevnem prazniku KS Pesnica pri Mariboru in občinskem prazniku Občine Pesnica. Članice krožka so dejavne tudi v kraju, saj vodijo različne delavnice na OŠ Pesnica, sodelujejo pa tudi na vsakoletnem srečanju otrok na Špičniku, ki ga organizira Javni sklad za kulturne dejavnosti.

Ob letošnjem kulturnem prazniku je naša prizadevna članica Tilka Cehtl prejela priznanje Zveze kulturnih društev Pesnica, Kungota in Šentilj, kar je poleg lanske zahvale KS Pesnica lepa spodbuda za nadaljnje delo.

Pridobljeno znanje rade delimo, zato obiskujemo ročnodelska društva v Pomurju in Podravju. Tudi letos bomo zelo vesele vašega obiska na razstavi ob občinskem prazniku Občine Pesnica. Poudarek letošnjega dela in razstave bo na ponovni rabi odpadnih materialov, predvsem papirja, ki ga oblikujemo v zanimive uporabne predmete, zanimiv je predvsem nakit.

OTROCI

Betka Žel

Koliko otrok lahko mama prehrani in za njih skrbi,
brez pomisleka, kako pri tem trpi!
Ne vpraša se, koliko vse to stane,
vse za dobro z ljubeznijo vzame.

Ko od naporov, bolezni
se v starosti čisto bo zvila,
misli, da ljubezen otrok nazaj bo dobila.
Moti se.
Nihče časa zanjo ne bo imel,
kaj šele, da bi eden od njih zanjo skrbel.

Tako bo med tujimi ljudmi,
sama, nepoznana,
brez ljubezni otrok,
nekega dne
z zlomljenim srcem
za vedno zaprla izjokane oči.

VSI SMO ODGOVORNI ZA NARAVO

M.T.

OB 70-LETNICI LD PESNICA – JARENINA ZBOROVANJE ZELENE BRATOVŠČINE NA VAJGNU

Ob 70-letnici ustanovitve LD Pesnica-Jarenina je bilo pri lovskem domu na Vajgnu veliko lovsko zborovanje, ki so se ga poleg domačih lovcev in njihovih prijateljev iz vse Slovenije udeležili tudi mnogi gosti, med njimi predsednik Lovske zveze Maribor in hkrati predstavnik Lovske zveze Slovenije **Marjan Gselman** in pesniški župan **Venčeslav Seneković**. Posebnega pozdrava so bili deležni lovski prijatelji iz

Kolektiv LD Pesnica-Jarenina pred lovskim domom an Vajgnu (arhiv LD Pesnica-Jarenina)

pobratene LD Most na Soči pod vodstvom starešine **Mira Kovačiča** in iz prijateljske LD Vrhe, ki jih je vodil starešina **Miro Bratož**. Uvod v lepo slovesnost, ki je bila namenjena tudi spominu na nastanek slovenske države pred 25. leti, je bil nastop rogistov Lovske zveze Maribor. Zven njihovih lovskih rogov se je slišal daleč po Slovenskih goricah, saj je izpred lovskega doma na Vajgnu sijajen razgled vse tja do Boča, Donačke gore, Pohorja in nekaterih avstrijskih vršacev.

Udeležence zborovanja je pozdravil in nagovoril starešina LD Pesnica-Jarenina **Igor Pahor**. Orisal je zgodovino tega 40-članega lovskega kolektiva in se zahvalil vsem generacijam za požrtvovalno in predano delo v dobro narave in divjadi. Udeležence sta z izbranimi besedami nagovorila in pozdravila starešina pobratene LD Most na Soči Miro Kovačič, ki se je zahvalil za izjemno plodno in prijateljsko sodelovanje, in starešina prijateljske LD Vrhe Miro Bratož. Izrazil je željo, da bi obe LD odslej še tesneje sodelovali, saj jih povezujejo mnogi skupni problemi, zlasti skrb za okolje divjadi.

Domače lovce in njihove goste je pozdravil tudi pesniški župan **Venčeslav Seneković**. Izrekel je javno zahvalo lovcem za opravljeno prostovoljno delo, za ohranitev narave in divjadi, pa tudi za dobro sodelovanje z vsemi lastniki zemljišč, s krajevnimi skupnostmi in z občino Pesnica. »Lovci dobro sodelujete z našimi kmeti in drugimi lastniki zemljišč, preventivno skrbite za čim manjšo škodo po divjadi, nudite odvračalna sredstva oškodovancev in skušate biti korekten sogovornik z vsemi uporabniki prostora. To se nam zdi vredno pohvale, saj danes nihče v prostoru ni več sam. Vsi smo odgovorni za naravo, ki jo moramo ohraniti tudi našim zanamcem«, je med drugim menil župan Seneković. LD Pesnica-Jarenina, ki je že prejela najvišje občinsko priznanje, to je zlati grb občine Pesnica, je ob 70-letnici delovanja podelil posebno priznanje in zaželel lovcem še veliko uspešnega dela pri ohranjanju ravnovesja v naravi.

Predsednik LZ Maribor **Marjan Gselman** je čestital lovcem ob jubileju in se jim zahvalil za prostovoljno delo v lovišču. Aktivnosti LD Pesnica – Jarenina so izjemno raznolike in ta LD je med najbolj aktivnimi v mariborski območni zvezi, je med drugim dejal Marjan Gselman. Dotaknil se je aktuanih dogajanj v slovenskem lovstvu in izpostavil skrb zelene bratovščine za negovanje lovskega izročila, lovske kulture in etike, predvsem pa seveda za ohranitev divjadi in njenega naravnega okolja. Ob visokem jubileju je LD Pesnica - Jarenina izročil spominsko priznanje LZ Maribor. Nadvse svečano so podpisali listino o sodelovanju in prijateljstvu med LD Vrhe in LD Pesnica-Jarenina in razvili nov družinski prapor. Zanj so številni donatorji prispevali trakove, srebrne in zlate žebljičke. Vsem so podelili zahvale. Spominska priznanja in zahvale so dobili tudi člani LD, nekateri med njimi pa tudi spominske plakete. Te so podelili še Občini, gasilcem, KS in nekaterim ustanovam ter kmetovalcem. Za uspešno vodenje LD Pesnica-Jarenina so podelili plakete trem starešinam, in sicer so jih dobili **Ivo Šabeder**, ki je vodil LD Pesnica-Jarenina med leti 1984–1990, **Alojz (Slavek) Polanec**, ki je bil na čelu LD polnih 18 let in to med leti 1990–2008 in zdajšnji starešina **Igor Pahor**, ki vodi LD od leta 2008.

V izbranem kulturnem programu so poleg rogistov LZ Maribor nastopili še učenci OŠ Pesnica pod vodstvom mentorice Božene Arnejčič in OŠ Jarenina z mentorico Valerijo Vreča in z ubranim petjem še Pesniški oktet.Ob jubileju so izdali Zbornik, ki ga je uredil **Ferdinand Rojko**, v uredniškem odboru pa so bili še Andreja Gruber, Dušan Ivičak, Boris Ostrš in Ivan Šabeder. V publikaciji, ki je izšla v nakladi 200 izvodov, so v sliki in besedi orisali zgodovino te LD in njena prizadevanja za varstvo narave in divjadi v sedmih desetletjih delovanja. Objavili so tudi nekaj zanimivejših statističnih podatkov, sezname članstva, zapis o sodelovanju pesniških lovcev v vojni za Slovenijo 1991 in še nekaj berljivih spominskih zapisov.

Starešina LD Pesnica-Jarenina Igor Pahor razvija novi prapor (Foto: Dušan Ivičak)

BINKOŠTNI SEJEM

Darja Repina

Turistično društvo Ovtar Jarenina in podjetje Dveri-Pax sta maja na Jareninskem Dvoru priredila binkoštni sejem, saj je zaradi tehtnih razlogov odpadel tradicionalni velikonočni sejem.

Tako smo 14. maja pripravili sejem, na katerem so bile prodajne razstave domače obrti in rokodelstva: medičarstvo, lončarstvo, suha roba, unikatni kvačkani nakit, drobni dekorativni predmeti, voščilnice ...

Obiskovalci so se lahko okrepčali s kulinaričnimi dobrotami, ki smo jih pripravile članice društva, in poskušali odlična vina iz Dveri-Paxa.

Po pozdravnem nagovoru župana Občine Pesnica, Venčeslava Senekoviča, in ob zvokih Male pihalne godbe Neuvirtovi Štajerci so si obiskovalci lahko ogledali fotografsko razstavo Anite Kirbiš, slikarsko razstavo Tamare Dolšak in kiparsko razstavo Leopolda Methansa ter opravili nakup na stojnicah.

V prijetnem ambientu obokane kleti je potekala fotografska razstava Žička kartuzija in predstavitev otroškega literarnega dela Koštrunček Piko avtorice Anite Kirbiš. Za popolno vzdušje po ogledu razstave je s krajšim koncertom zimzelenih melodij poskrbel prof. Oto Vrhovnik s klasičnim saksofonom.

Lutkovna predstava Kdo je rekel mijav v izvedbi šolarjev Osnovne šole Jarenina, pod vodstvom Marije Harc, je poskrbela za dobro počutje naših najmlajših. Vrhunec sejma pa je bila večerna zabava z Alfijem Nipičem in njegovimi muzikanti ter s Heleno Blagne. Da je bilo vzdušje še boljše, so poskrbeli plesalci folklorne skupine iz Apač.

Čeprav so nas na sejemsko soboto večkrat presenetile plohe, nismo odnehali in smo dogodek z dobro voljo speljali do konca. V prihodnjem letu bomo nadaljevali s tradicijo velikonočnega sejma in skupaj s podjetjem Dveri-Pax organizirali že 9. tovrstni sejem.

ZAHVALA ZASEBNI REŠEVALNI SLUŽBI REŠILKO

Marija Kapun

Rada bi se zahvalila osebju Zasebne reševalne službe Rešilko in obenem izrazila zadovoljstvo nad njihovo izvedbo storitev, saj so mi s svojo profesionalnostjo in človeškim pristopom v znatni meri olajšali vsakodnevno pot na Onkološki inštitut v Ljubljani. Predvsem me je navdušila odlična organizacija, saj so urnike prevozov usklajevali sproti in mi tako prihranili nepotrebno in utrujajoče čakanje. Vedno so me pravočasno obvestili o času prihoda in se dogovora tudi držali. Na vsakem koraku so mi nudili pomoč ter me usmerjali in vodili do vrat ambulant. Naj poudarim, da je osebje v teh, za mene dolgih tednih zdravljenja s svojo prijaznostjo ustvarilo pozitivno razpoloženje, kar je za nas onkološke bolnike še kako pomembno. S skrbnim in sočutnim odnosom do pacientov so me prepričali, da svoje delo razumejo kot poslanstvo. Zato še enkrat iskrena hvala in vse dobro celotni ekipi Reševalne službe Rešilko.

SKUPAJ NAM JE USPELO

Jožica Kraner

Sem Jožica Kraner iz Ročice pri Jakobskem Dolu. Od leta 1992 boleham za mišično distrofijo. Bolezen je v zadnjih letih zelo napredovala, zato sem odvisna od električnega vozička (skuterja).

Lani sem se skupaj z Občino Pesnica, CSD Pesnica, Nadškofijsko Karitas, Rdečim križem Maribor in poslanko Vesno Vervega odločila za zbiranje donatorskih sredstev za prilagojeno vozilo za prevoz invalida. Odzvala so se številna podjetja in posamezniki, ker pa je le-teh preveč, da bi vse naštela, se vsem iz srca zahvaljujem za dobroto, posebej pa še zgoraj omenjenim inštitucijam in poslanki, Avtohiši Rebernik, Avtohiši Ferk, podjetju BIO-SAD Jakobski Dol in UKC-ju Maribor (Kardiološki oddelek – Mariji Železnik), ki so prispevali največ.

Dovolite mi, da se še enkrat iz srca zahvalim prav vsem. S tem dejanjem ste pokazali, da so tudi v naši občini ljudje, ki razumejo stisko invalidov. V kolikor bi kateri od donatorjev želel imeti vpogled v dokumentacijo, lahko pokliče na tel. št.: 02 620 01 09. **HVALA VAM!**

SKUPNOST SREČANJE

Skupnost Srečanje je terapevtska skupnost, namenjena ljudem na robu, ki so se tam znašli zaradi različnih težav, predvsem zaradi zasvojenosti. Namen Skupnosti Srečanje, ki v Sloveniji obstaja že več kot 20 let, je pomagati ljudem na poti zdravljenja zasvojenosti. Prvi tovrstni center je leta 1994 na pobudo Slovenske Karitas odprl don Pierino Gelmini v Novi Gorici. Danes v Sloveniji deluje pet tovrstnih skupnosti. Znano je, da gre za stanovanjski, strogo abstinenčni program, ki uporablja hierarhičen model v fazah zdravljenja, te pa kažejo na različno raven osebne in skupinske rasti. Pri svojem delu skupnost uporablja različne skupinske procese, ki so v pomoč posamezniku, da se nauči sprejemati pozitivne družbene norme in razviti odgovornost do življenja. Člani skupnosti v svojih odnosih na strukturiran in nestrukturiran način vplivajo na stališča, vedenje in odnos do uporabe drog, alkohola, zdravil ali druge nekemične zasvojenosti. Predvsem gre za ponovno ali na novo pridobivanje tistega, kar je človeku zasvojenost vzela: delovne navade in spretnosti, vrednote, povrnitev telesnega in čustvenega zdravja, funkcionalni življenjski slog in na sploh urejeno življenje. Ko govorimo o Skupnosti Srečanje in tistih, ki so vključeni vanjo, je treba poudariti, da je v prvi vrsti program namenjen tistim, ki imajo vrsto težav, povezanih z zlorabo različnih substanc. Že nekaj časa pa na vrata skupnosti trkajo in so sprejeti ljudje, ki imajo poleg naštetih tudi druge resne težave, povezane s pravosodnim sistemom, pomanjkanje pozitivne socialne podpore, težave z duševnim zdravjem in druge osebnostne motnje. Edini pogoj, ki ga posameznik mora izpolniti pred vstopom v skupnost je želja po spremembi svojega življenjskega sloga in pripravljenost na trdo delo.

Skupnost Srečanje se od drugih pristopov urejanja in zdravljenja odvisnosti močno razlikuje predvsem v delovanju skupnosti, katere del so predvsem tisti, ki so se sami odločili za program, v pomoč pa so jim strokovni delavci. Nekateri med njimi svoje znanje črpajo iz osebne izkušnje, drugi iz izobrazbe. Vsekakor pa je močno poudarjena samopomoč. To pomeni, da vsak član skupnosti veliko prispeva k procesu lastnega spreminjanja in spreminjanja drugega. Močno sporočilo skupine, ki ga posameznik počasi privzame, je lastna odgovornost za preteklost kot tudi za sedanjost in prihodnost. Določene naloge mora posameznik opraviti sam, skupnost pa mu je v pomoč, podporo in spodbudo. Vzajemna samopomoč pa pomeni, da posamezniki, ki so že vidno napredovali, prevzamejo delno odgovornost za skupino, kar postane pomemben vidik lastnega napredka.

Kot smo že omenili, gre za poseben način življenja v skupnosti, ki je močno podprt z jasnimi pravili. Vsak dan zajema tri pomembne enote: čas za delo, čas za osebno rast in razvoj (delo na samemu sebi) in čas za počitek. Preko delovnih obveznosti posameznik spoznava in razvija svoje sposobnosti, odgovornost, odnos do orodja in se usposablja za samostojno življenje. Delo na samemu sebi pa pomeni, da posameznik spoznava sebe kot osebo, se sooča s samim seboj in z lastnimi vedenjskimi vzorci ter se sprejema takšnega, kot je, osebnostno se razvija, premaguje lastne predsodke in občutke manjvrednosti, nauči pa se tudi razreševati konflikte na družbeno sprejemljive načine. Vse to ga vodi v osebno rast in odraščanje. Da je član skupnosti sposoben uresničevati vse te naloge in slediti intenzivnosti samega programa, je prav tako pomembno, da si odpočije, zato je počitek pomemben del dneva. Upoštevati je treba tudi, kdo so člani skupnosti in kakšen način življenja so imeli do prihoda v skupnost. Tudi sam proces vzpostavljanja abstinence privede do nespečnosti in spremembe bioritma, katerega sestavni del je osebni počitek. Nekateri pravijo, da gre za izredno težek in zahteven program. Zahtevnost samega programa pa ni v dnevnem redu in posameznih omejitvah, ampak v tem, da je usmerjen v spreminjanje človeka kot celostnega bitja: gre za duhovno poglabljanje in iskanje smisla življenja, sreče in vrednot, prepoznavanje samega sebe in sprejemanje svojih omejitev, oblikovanje zdravega in spoštljivega odnosa do telesa ter sprejemanje lastne odgovornosti za drugega, družino in širšo družbo. Iz povedanega lahko sklepamo, da gre za praktičen program, ki zahteva človekova dejanja in ne zgolj lepe besede. Pri dokončnem obračunu z odvisnostjo in preteklim načinom življenja je pomembno tudi trajanje samega programa. Kljub temu, da se posameznik lahko odloči, da predčasno prekine s programom in zapusti skupnost, pa je zelo pomembna dolžina bivanja v skupnosti, ker samo tako lahko preveri svoje rezultate, se nauči vztrajnosti, doslednosti in kljub skušnjavam ter preizkušnjam zna vztrajati. Določene vsebine programa pa lahko osvoji le takrat, ko se žrtvuje in sprejme določene odgovornosti.

Velik delež uspešnosti programa lahko pripišemo tudi temu, da je obvezno sodelovanje svojcev. Program ne samo, da nudi podporo, zaupanje in tolažbo svojcem, temveč si tudi prizadeva, da se spreminjajo in tako prispevajo k dobrim rezultatom. Skupnost Srečanje je zastavila tudi poseben del programa reintegracije – slednja je namenjena tistim, ki program zaključujejo in nimajo nobene možnosti samostojnega življenja ali pa ni smiselno, da se po zaključku programa vrnejo v staro okolje.

Zavod Pelikan – Karitas
SKUPNOST SREČANJE
Polje 350
1260 Ljubljana Polje
Pisarna: 030/646-943
Zvone: 031/606-066
Brane: 030/646-947
Lojze: 030/646-940

Več na: http://pelikan.karitas.si/skupnost-sre269anje.html

AKTIVNOSTI DU PESNICA

Marta Kocijan, Jožica Zupanič

V DU Pesnica smo že januarja pripravili plan dela za leto 2016, v februarju pa smo pripravili pustovanje, ki so se ga udeležili številni člani. Ob tej priložnosti nas vsako leto s svojim obiskom razveselijo pesniški kurenti in popestrijo pustno zabavo.

Marca smo uspešno izvedli redni letni občni zbor in tako opravili vse predpisane obveznosti, ki izhajajo iz njega. Z veseljem ugotavljamo, da se nam vsako leto pridruži več novih članov – letos že devetnajst več kot lani.

V UO društva se trudimo, da vse aktivnosti potekajo v zadovoljstvo naših članov, kar potrjuje visoka udeležba na vseh prireditvah. V mesecu maju organiziramo druženje »Pozdrav pomladi«, trenutno smo sredi organizacije izleta, ki bo konec junija.

Pod okriljem društva že peto leto uspešno izvajamo projekt »Starejši za starejše za boljšo kakovost bivanja starejših doma.« Prostovoljci, ki so obenem tudi poverjeniki DU, pridno obiskujejo starejše od 69. leta. Glede na besede obiskanih lahko sklepamo, da so zadovoljni in se tudi zaradi nas ne počutijo pozabljene. V našem društvu delamo v pozitivnem duhu in trudili se bomo, da bo tako tudi v prihodnje.

PONOVNO SMO SEDLI V ŠOLSKE KLOPI

Krajnc Marjetka

Leta minevajo, čas beži, 45 let je že, odkar smo greli šolske klopi.

Takšno je bilo uvodno vabilo sošolcem in sošolkam generacije 1962–1970. Februarja smo se zbrali z željo, da se za trenutek ustavimo, odložimo vsakdanje skrbi, obudimo spomine in pokramljamo o preteklosti. Ob tej priložnosti je bila želja vseh, da ponovno pokukamo v hišo učenosti, kar je bilo za marsikoga po tolikem času zanimivo doživetje, saj je videz šole zdaj povsem drugačen. Ob tej priložnosti smo zaprosili sedanjega ravnatelja, g. Alena Krajnca, da nas je popeljal po prostorih ter nas seznanil z zgodovino in delom v današnjem času. Ob ponovnem sedenju v šolskih klopeh so verjetno marsikomu misli odhitele v čas, ko ni bilo računalnikov, projektorjev, interaktivnih tabel in še marsičesa. A vseeno nam je bilo lepo, prijetno, otroci smo se znali zabavati, igrati brez takšnih ali drugačnih pripomočkov, naša druženja so bila pestra, še posebno na poti v šolo in domov. G. ravnatelj nam je predstavil sodoben način izobraževanja, delo in življenje v šoli. Tudi kakšna zanimiva anekdota iz osnovnošolskih let je prišla na dan. Ob koncu smo se g. ravnatelju zahvalili za prijazne besede in prijeten sprejem z željo, da se morda še kdaj srečamo na istem mestu. Ob odhodu iz šole smo se ustavili še na pokopališču in prižgali svečke vsem tistim sošolcem in sošolkam, ki so nas prezgodaj zapustili. Še posebej smo pogrešali dosedanjega organizatorja naših srečanj, Rajka Rokavca. Hvaležni smo mu za vsa prijetna srečanja. Druženje smo nadaljevali na Turistični kmetiji Krajnc v Jareninskem Dolu 63. Čas je mineval neverjetno hitro, zato smo nazdravili na svetlo prihodnost ter se razšli z željo, da se kmalu spet snidemo.

OD VIŠNJE V KOZARCU DO VIŠNJEVEGA LIKERJA

Lucija Nikolić

Po naslovu sodeč bi moral slediti recept za super pijačo. Nič ne bo iz tega; nisem preveč vešča v kuhanju. Raje bom pisala o tem, kako ideja dozori in se iz nje razvije krasna misel. Sicer ne prvo ne drugo nima veliko veze z dejansko temo tega zapisa, s perniškim Canticum-om, ampak če malo potrpite, bom vse razložila.

Mešani pevski zbor Canticum Pernica je letos vstopil v četrto leto svojega delovanja. Od vsega začetka je deloval pod okriljem Kulturno-umetniškega društva Pernica. Ker pa rastemo, se razvijamo in zorimo (tako kot ideja iz prvega odstavka), smo konec leta 2015 začutili, da je čas za samostojno pot izven varnih sten večjega društva. Tako smo v začetku leta 2016 imeli ustanovno sejo samostojnega društvo. Še vedno smo mešani pevski zbor, vendar je naš uradni naziv drugačen. Smo Pevsko kulturno društvo Canticum Pernica.

Postavljanje lastnega društva na noge ni prav lahka naloga, ampak smo jo ob pomoči navdušencev in podpornikov uspešno izpeljali. V statutu društva je zapisano takole:

»Pevsko kulturno društvo Canticum Pernica je prostovoljno, samostojno, nepridobitno združenje fizičnih oseb, ki so povezane z namenom ustvarjanja na pevsko kulturnem področju, predvsem z zborovskim petjem, in tako prispevajo k bogatenju kulturnega življenja v ožjem in širšem okolju.«

»Ime društva je Pevsko kulturno društvo Canticum Pernica. Skrajšano ime je Društvo MePZ Canticum.«

»Glavni namen društva je druženje in uresničevanje skupnih interesov posameznikov, ljubiteljev zborovskega petja; ti interesi zajemajo ohranjanje, razvoj in promocijo te veje umetnosti, kulturno ozaveščanje in bogatenje članov ter širše javnosti. Dodaten namen delovanja mešanega pevskega zbora je širjenje pozitivnega vzgleda medgeneracijskega sodelovanja.«

In tako smo od višnje prispeli do višnjevega likerja ali pa od ideje do izoblikovane misli.

Ustanavljanje društva nam seveda ni vzelo energije za petje, kvečjemu nas je še bolj povezalo. Naša mapa s pesmimi (torej repertoar) se je pridno redila, mi pa smo suvereno pripeli do vrhunca kulturne sezone 2015/2016. V začetku junija smo v zahvalo vsem, ki nas podpirate, spodbujate in pridete poslušat, priredili koncert. Spomin nanj smo shranili v prav posebno vitrino naše (pod)zavesti, saj tako že dolgo nismo uživali. Posebej sta nas razveselili dve stvari: naši gostje so bili otroci iz vrtca, osnovne šole ter kluba mažoretk in pokoncertno druženje pred dvorano kulturnega doma, ki je trajalo pozno v noč.

Seveda smo prepevali in se kalili že pred koncertom; nastopali smo na prireditvi ob 20-letnici Turističnega društva Pernica, pa v Domu starejših občanov v Lenartu, dober vtis smo pustili tudi na Območni reviji pevskih zborov v Šentilju.

In glej no, nastopov še kar ni konec; vidimo se ob farnem prazniku, pa na Vurberku konec avgusta, v oktobru načrtujemo skupaj s cerkvenim pevskim zborom naše fare dobrodelni koncert za nove orgle v domači cerkvi … Vabimo tudi ostala društva, da »stuhtamo«, kako bi lahko sodelovali, se povezovali in medsebojno kulturno bogatili. Tudi novih pevcev se prav nič ne branimo. Vrata perniškega župnišča, kjer imamo vsak torek zvečer vaje, so odprta.

Hvala vsem, ki nam pomagate in nas podpirate!

Mepz Canticum Pernica (iz arhiva JSKD, Območna izpostava Pesnica)

NOGOMET V PESNICI

Samo Dvoršak

Pesniški nogometaši letos praznujemo 70 let delovanja. Obletnico smo želeli proslaviti z odprtjem tribune, vendar bo potrebno še počakati. Pred leti smo ob obletnici odigrali tekmo z letošnjim državnim prvakom, NK OLIMPIJO, pod vodstvom Bojana Prašnikarja.

Članska ekipa NK TEHNOTIM Pesnica je sezono 2015/2016 končala na petem mestu 1. lige MNZ MARIBOR. Z doseženim smo zadovoljni. Članska ekipa je v pretekli sezoni odigrala 43 tekem (prvenstvenih, pokalnih in prijateljskih). Po desetletju smo februarja izvedli priprave v Dravogradu. Z uvrstitvijo v polfinale pokala MNZ MARIBOR in kasnejšim porazom proti Lenartu ekipa ni izpolnila cilja, ki smo si ga zadali pred začetkom tekmovanja, saj smo si želeli ponovne uvrstitve v pokal NZS.

Ostale selekcije zavzeto trenirajo v Pesnici in Jarenini ter igrajo tekme pod okriljem MNZ MARIBOR in NZS.

U 9

V sklopu akcije "Spravimo otroke z ulice!" je največji evropski tekstilni trgovec, nemški KiK Textilien, slovenskim klubom prvič podaril nogometne drese za igralce vseh starosti. Dresi so iz clima cool materiala, sestavljeni so iz zgornjega in spodnjega dela, dobili smo še nogavice in športne torbe. Veseli smo, da smo del te akcije in se ob tej priložnosti zahvaljujemo KiK-u za donacijo. KiK Textilien je eden izmed najhitreje rastočih podjetij na tem področju. Prvo prodajalno so odprli leta 1994 v Düsseldorfu v Nemčiji, danes pa KiK posluje v več kot 3260 poslovalnicah v Nemčiji, Avstriji, na Češkem, v Sloveniji, Poljski, na Hrvaškem in Slovaškem ter zaposluje skoraj 22.000 delavcev. To podjetje s sedežem v nemškem Bönenu ustvarja letni promet v znesku več kot 1,75 milijarde €. V nemščini je KiK kratica za "Kunde ist König, kar v prevodu pomeni »kupec je kralj« in prav to je tudi glavni moto te tekstilne verige. Več o donatorju si lahko preberete na www.kik-textilien.com. V okviru krajevnega praznika bomo 18. in 19. junija izvedli turnir 11. DARKOV MEMORIAL. Upamo, da nam bo vreme naklonjeno. Vojaškega šotora si ne nameravamo več izposoditi, saj je pod tribuno dovolj prostora za ureditev začasnih slačilnic za 10 ekip. Za hrano in pijačo bo poskrbela Gostilna ZLATI LEV.

Dela na tribuni in v okolici športnega parka napredujejo zelo počasi. V letu 2015 se je končala samo hidroizolacija talne plošče, notranja inštalacija vodovoda ter kanalizacije, zato v notranjosti ni več mogoče postaviti premičnih miz. Dogovorjeno je bilo, da bodo dela delno končana do junija 2016. Obstaja možnost, da turnir odpovemo. Upamo, da bo občinska uprava pripravila vse potrebno za prijavo na razpis Fundacije za šport.

V imenu uprave NK Pesnica se zahvaljujem vsem staršem, ki pomagajo klubu, vsem sponzorjem, donatorjem in drugim, ki kakorkoli pomagajo NK PESNICI in seveda Občini Pesnica, brez njene pomoči ne bi mogli tako uspešno delovati. Hkrati pa vabimo vse ljubitelje nogometa na ogled tekem, ki bodo odigrane od 19. avgusta 2016 vsako soboto in nedeljo na nogometnem igrišču v Pesnici. Vabljeni tudi na prenovljeno spletno stran www.nkpesnica-drustvo.si, ki jo ureja vodja nogometne šole kluba, Aljaž Babič.

Člani

PRIŽIG ŽAROMETOV NA NOGOMETNEM IGRIŠČU V JAKOBSKEM DOLU

Mateja Rose

Septembra lani smo na prav poseben način in s prav posebnim ciljem zaznamovali 53 let igranja nogometa v Jakobskem Dolu. Obiskal nas je Marcos Tavares, zapeli so nam Modrijani, več generacij je igralo nogomet – vse s ciljem, da tudi na nogometnem igrišču v Jakobskem Dolu zagorijo žarometi. In so.

Zadnjo nedeljo v februarju so župan Občine Pesnica, g. Venčeslav Senekovič, poslanec Državnega zbora Republike Slovenije, g. Marijan Pojbič, in predsednik ŠD Jakobski Dol, g. Boštjan Rose, z velikim veseljem prižgali žaromete na štirih stebrih, ki osvetljujejo dobro polovico igrišča. Tako se lahko treningi in druge dejavnosti izvajajo tudi v večernih urah, kar je vsekakor velika pridobitev za nogomet v našem kraju.

Iskrena hvala za vso pomoč in podporo pri izvedbi projekta g. Senekoviču in g. Pojbiču; izvajalcu g. Černku pa hvala za korektno izvedbo celotne investicije.

Naj zaključim z mislijo: „Človek je tisto, kar sanja“. Nam je sanje uspelo uresničiti. In uresničevali jih bomo še naprej.

Z leve proti desni: g. Davorin Rojko, g. Marijan Pojbič, g. Venčeslav Senekovič, ga. Mateja Rose, g. Boštjan Rose, g. Lucijan Rojko in g. Miroslav Černko

ŠPORTNI DAN – DAN DRUŽENJA IN GIBANJA VSEH GENERACIJ

Bojan Kocbek

Kljub slabemu vremenu smo v soboto, 14. 5. 2016, na OŠ Jakobski Dol organizirali športno prireditev, ki so se je udeležili naši učenci z učitelji, starši in sorodniki ter upokojenci iz Doma starejših idila.

Po kratki uvodni kulturni prireditvi so gasilci prikazali gašenje z vodo in s peno. Nato so se udeleženci podali na kratek pohod do lovskega doma, kjer je gospod Roman Mulec predstavil nagačene živali in usmeril pohodnike v podzemno jamo. Po pohodu so udeleženci pod vodstvom gospe Irene Križan in upokojencev poskusili dobrote zdrave prehrane kmečkih žena. Koristne nasvete o zdravju in ukvarjanju s športom je posredoval gospod Maksimiljan Damjan, ki je udeležencem izmeril srčni utrip in tlak.

Povabilu so se odzvali tudi kolesarji ŠD Pulz iz Maribora in predstavili način vožnje na trenažerju, čiščenje verige, obvezno opremo kolesarja ter učencem omogočili, da tudi sami poskusijo vožnjo na trenežerju. Prireditev so popestrili policisti s službenimi psi iz Maribora, ki so prikazali iskanje skritih drog in orožja. Udeleženci so se družili tudi ob športnih in družabnih igrah.

Ob koncu so odigrali še tradicionalno nogometno tekmo med ekipama učencev ter učiteljev in staršev – zmagali so starejši. Proglasili smo tudi najstarejšega in najmlajšega udeleženca ter najštevilčnejšo družino.

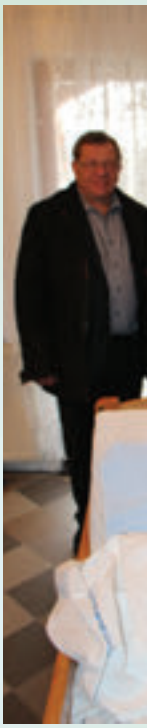

Zlata poroka zakoncev Kesak iz Sp. Dobrenja

Mladoporočenca Brumec iz Pesnice

Mladoporočenca Bauman iz Sp. Jakobskega Dola

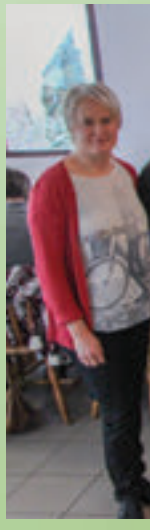
Biserna poroka zakoncev Kurnik iz Jarenine

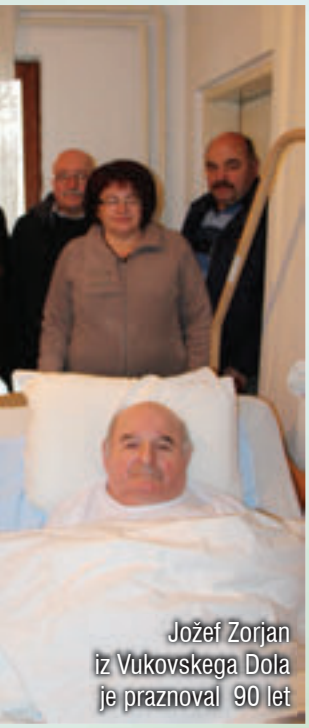

Franc Gorjup iz Sp. Dobrenja je praznoval 91. rojstni dan

Frančiška Šoba iz Rance je praznovala 90. rojstni dan

Jožef Zorjan
iz Vukovskega Dola
je praznoval 90 let

Julijana Recek iz Rance je praznovala
102. rojstni dan

Zlata poroka zakoncev Žmavc iz Ročice

Alojz Unger iz Poličke vasi je praznoval 90 let

Častnega občana Občine Pesnica, Srečka Črnka iz Jarenine,
so presenetili za njegov 80. rojstni dan

Marija Šraj iz Gačnika je praznovala 90. rojstni dan

Mladoporočenca Ornik iz Sp. Jakobskega Dola

Solna
HIŠKA

IMATE TEŽAVE Z ASTMO, ALERGIJO, KRONIČNIM BRONHITISOM?

VAM SLABI VAŠ IMUNSKI SISTEM?

STE POGOSTO PREHLAJENI?

STE KRONIČNO UTRUJENI?

IMATE TEŽAVE ZARADI KAJENJA?

VAŠA REŠITEV SO SOLNE TERAPIJE V SOLNI HIŠKI v Šentilju.

Solne terapije izredno izboljšujejo zdravje pri ljudeh:

- z astmo;
- z dolgotrajnimi vnetji gornjih dihal;
- s kroničnimi bolezni dihal;
- s kroničnim vnetjem grla (pharyngitis);
- s kroničnim ali občasnim vnetjem mandeljnov (tonsillitis);
- s kroničnem sinusitisom - občeljustnih votlin (maxillary sinusitis);
- z bronhitisom, ki vztraja več kot dva tedna;
- s kroničnem bronhitisom;
- s ponavljajočim bronhitisom in pljučnico;
- s kroničnem ali vnetnem stanju ušes (otitis);
- s pogostimi viroznimi infekcijami;
- s senenim nahodom (polinosis ali hay rinitis);
- z vnetjem kože (atopic dermatitis);
- z luskavico - psoriazo (psoriasis);
- s hudimi vnetji kože (putrid dermal infection).

Priporočajo se tudi:

- rekreativnim in vrhunskim športnikom pred in po napornih tekmovanjih (S solnimi terapijami se izredno očistijo dihalne poti. Čiste dihalne poti so predpogoj za kvaliteten prenos kisika do krvi in dalje do tkiva - mišične mase. To pomeni, da samo dobro oskrbovana mišična masa s kisikom lahko zagotovi športniku kvalitetno in eksplozivno dejavnost v tekmi. Po tekmi se po hudih fizičnih naporih v mišicah nabire mlečna kislina, zato so mišice boleče. Takrat mora limfna drenaža odplaviti mlečno kislino, s tem se doseže regeneracija mišičnih vlaken. Solne terapije izredno pospešijo limfni sistem in s tem skrajšajo čas rehabilitacije športnikov.)
- pevcem pred in po nastopih
- kadilcem za lažje premagovanje kašlja
- vsem ljudem, ki s preventivo poskrbite za obrambo telesa pred obolenji
- vsem, ki hočete za trenutek ubežati stresu in se sprostiti v prijetnem okolju solnega templja

Naročila na terapije: 031 639 248

info@solnahiska.si / www.solnahiska.si

Solna Hiška

REBUSOID (BOJAN KOCBE

3

1 2

1 2

REBUSOID (BOJAN KOCBEK)

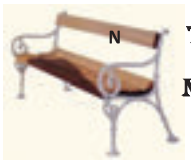
3 4

REBUS (BOJAN KOCBEK)

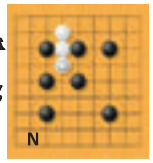

REBUSOID (BOJAN KOCBEK)

TINA
NEJC

1 4 5

4

REBUS (BOJAN KOCBEK)

1

2

REBUSOID (BOJAN KOCBEK)

P

O

2

1,2,4

Rešitev rebusov pošljite najkasneje do 15. septembra 2016 na naslov: Občina Pesnica pri Mariboru 39a, z oznako »Rebusi«.

Za žrebanje je dovolj ena pravilna rešitev. Izžrebanim nagrajencem bomo podelili praktične nagrade sponzorja (buteljka), tokrat Vinogradništva in vinarstva Matečko, Spodnje Hlapje 5, iz Jakobskega Dola.

Rešitve rebusov iz prejšnje številke (december 2015): Obrambni resor, radioaktivni odpadki, finalista Ines in Činč, zimska olimpijada, Bulmastif in aranžer.

Nagrajenci iz prejšnje številke: Zvonko Repina (Jarenina), Samo Tolevski (Maribor) in Janja Ferk (Ceršak).

Vinogradništvo in vinarstvo
MATEČKO

Vinogradništvo in vinarstvo Matečko
Sp. Hlapje 5, 2222 Jakobski Dol
T: +386 (0)2 644 94 38
T: +386 (0)41 235 504
T: +386 (0)51 662 836
E: vino.matecko@gmail.com
W: www.vinamatecko.si

